

วารสารอภิปรัชญา

ปีที่ ๓ ฉบับที่ ๑ มกราคม - มิถุนายน ๒๕๖๕

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

วารสารอักษราพิบูล คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Aksara Pibul Journal, Faculty of Humanities and Social Sciences,
Pibulsongkram Rajabhat University

เจ้าของ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

จัดทำโดย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม (ส่วนทะเลแก้ว)
เลขที่ 156 หมู่ 5 ตำบลพลายชุมพล อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก 65000
E-mail : huso@psru.ac.th โทรศัพท์ 0 5526 7087

วัตถุประสงค์

วารสารอักษราพิบูลเป็นวารสารทางวิชาการที่มีกระบวนการประเมินคุณภาพบทความจากผู้ทรงคุณวุฒิในสาขานั้นหรือสาขาที่เกี่ยวข้องอย่างน้อย 3 คน ซึ่งผู้พิจารณาไม่ทราบชื่อผู้แต่ง และผู้แต่งไม่ทราบชื่อผู้พิจารณา (double blinded peer-reviews) จัดพิมพ์ขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการทางด้านมนุษยศาสตร์โดยอาจอยู่ในรูปแบบบทความวิจัย บทความวิชาการ บทความปริทัศน์ บทความหนังสือ รับบทความทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

กำหนดเผยแพร่ ปีละ 2 ฉบับ (ราย 6 เดือน)
ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน , ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม

เว็บไซต์วารสาร <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/APBJ/>

เลขมาตรฐานสากล ISSN : 2697-5165

ปีที่ 3 ฉบับที่ 1 (มกราคม - มิถุนายน 2565)

จำนวน 25 เล่ม

ภาพหน้าปก ภาพจิตรกรรมพุทธประวัติตุลารดน้ำ ตอน พระอินทร์ทรงพิณ 3 สายถวายแด่
เจ้าชายสิทธัตถะ วัดท่าตะเคียน ตำบลจอมทอง อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัด
พิษณุโลก (ภัครพล แสงเงิน ผู้ถ่ายภาพ)

พิมพ์ที่ ร้านถ่ายเอกสาร เอกก๊อปปี๊ พิษณุโลก เลขที่ 301/7-8 หมู่ 5 ตำบลพลายชุมพล
อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก 65000

วารสารอักษราพิบูล คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ปีที่ 3 ฉบับที่ 1 (มกราคม - มิถุนายน 2565)

บรรณาธิการ

อาจารย์ ดร.สุธัญญา	ปานทอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
อาจารย์ภัครพล	แสงเงิน	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

กองบรรณาธิการ

ศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี สิงห์น้อย	วงศ์วัฒนา	มหาวิทยาลัยนเรศวร
ศาสตราจารย์ชวน	เพชรแก้ว	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
รองศาสตราจารย์ ดร.สนม	ครุฑเมือง	มหาวิทยาลัยนเรศวร
รองศาสตราจารย์ นาวาโท ดร.วัฒนชัย	หมั่นยิ่ง	มหาวิทยาลัยนเรศวร
รองศาสตราจารย์ ดร.เมซม	เมธจิรนนท์	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
รองศาสตราจารย์สุรชาติ	เกษประสิทธิ์	มหาวิทยาลัยนเรศวร
รองศาสตราจารย์อรุณลักษณ์	รัตนพันธุ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รณชัย	รัตนเศรษฐ	มหาวิทยาลัยบูรพา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฤทัย	พานิช	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุดสรวง	ยุทธนา	มหาวิทยาลัยนเรศวร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา เลิศเสม	บุญยานันต์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาดา	เจียพงษ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปราณี	ชื้ออุทิศกุล	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัทธา	บุญยะรัตน์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
อาจารย์ ดร.ณริศรา	พฤกษ์วัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
อาจารย์ ดร.พนัส	มัตยะสุวรรณ	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
อาจารย์ ดร.วรารัตน์	วรวิรักษ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความประจำฉบับ

ศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมศักดิ์	พิกุลศรี	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
รองศาสตราจารย์ ดร.กิ่งแก้ว	ปะติตังโฮ	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
รองศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ชัย	ปิฎกรัษต์	มหาวิทยาลัยมหิดล
รองศาสตราจารย์ ดร.ธนวัติ	บุญลือ	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
รองศาสตราจารย์ ดร.นัยนา	อรรจนาท	มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

รองศาสตราจารย์ ดร.พิมพ์นัฐ	เวสสะโกศล	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
รองศาสตราจารย์ ดร.เมฆม	เมธจิรนนท์	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
รองศาสตราจารย์ ดร.สร้อยสุตา	ณ ระนอง	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
รองศาสตราจารย์ ดร.สิงหนาท	น้อมเนียน	มหาวิทยาลัยมหิดล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขวัญใจ	กิจลารัตน์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คุณากร	คงชนะ	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญนภา	คล้ายสิงโต	มหาวิทยาลัยพะเยา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มยุรี	ถาวรพัฒน์	มหาวิทยาลัยมหิดล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รณชัย	รัตนเศรษฐ์	มหาวิทยาลัยบูรพา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฤทัย	พานิช	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุดสรวง	ยุทธนา	มหาวิทยาลัยนเรศวร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สนทยา	สาลี	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา	อั้งตระกูล	มหาวิทยาลัยนเรศวร
อาจารย์ ดร.ธีระวุฒิ	สุนทรา	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
อาจารย์ ดร.วศิน	สุขสมบูรณ์วงศ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาตรวจสอบภาษาอังกฤษ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คุณากร	คงชนะ	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
------------------------------	-------	------------------------------

ฝ่ายประสานงานและจัดทำวารสาร

นายสัญญา	ปานแย้ม
นางสาวสุนิสา	เพชรพูล
นางสาวกชพรรณ	มันนุช

ออกแบบปก

นายพรชัย	บุญยก
----------	-------

บทบรรณาธิการ

วารสารอักษราพิบูล ปีที่ 3 ฉบับที่ 1 (มกราคม - มิถุนายน 2565) ที่ท่านเห็นอยู่นี้เป็นวารสารวิชาการของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม วารสารที่มีเนื้อหาด้านมนุษยศาสตร์ โดยมุ่งสร้างเสริมความเข้มแข็งทางวิชาการสายมนุษยศาสตร์ซึ่งนับวันจะถูก “ลดทอน” และ “ละเลย” ความสำคัญและคุณค่าลงไปอย่างมาก โดยเนื้อหาของบทความที่ปรากฏในวารสารอักษราพิบูลฉบับนี้มีความเข้มข้นทางวิชาการและประกอบไปด้วยผู้เขียนทั้งในและภายนอกสถาบัน โดยบทความที่น่าสนใจ ดังนี้

บทความวิชาการ เรื่อง “ดนตรีบรรยาย” ในวัฒนธรรมตะวันตก โดย ญัฐนิช นักปี และกมลธรรม เกื้อบุตร บทความวิจัย เรื่อง การศึกษาคำปรากฏร่วม (Collocation) Have Get Take และ Give ที่ปรากฏในข่าวโควิด 19 ในหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษโดยใช้คลังข้อมูล โดย ธนากร ชำศรี และ ทิศากร ไชยมงคล บทความวิจัย เรื่อง การศึกษากลวิธีการแปลชื่อเรื่องอานิเมะจากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทย โดยวิเนศ จันทะวงษ์ศรี นรวัฒน์ ปานบรรจง สุพัฒน์ แจ่มจันทร์ และ ญัฐริกา ทับทิม บทความวิจัย เรื่อง การศึกษาปัญหาและความต้องการของนักเรียนที่มีต่อห้องสมุดโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี โดยปิยรัตน์ ทองดี อาทิตยา สาริกา และ พ้า วิไลขำ บทความวิจัย เรื่อง การศึกษาคำกริยาพ้องความหมายภาษาจีน โดยกาญจนาพร จูฑะทรัพย์ และ กณธิมา เป็งดิบ บทความวิจัย เรื่อง กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์เพื่อพัฒนาทักษะการจำเรื่องคำอุปสรรคและคำปัจจัยผ่านวิธีทัศน์ของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 4 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โดยนันท์นภัส พิษะศุภนันท์ สุกฤดา สิทธิวรกร หทัยรัตน์ นิระชน และ ปทุมพร บุญชุม บทความวิจัย เรื่อง การศึกษาความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง ของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร โดยยุศรัตน์ คำแก้ว สุภิสร์สร่า บุญชู และสำราญ มีแจ้ง และ ชยุดา เกิดเที่ยงบทความวิจัย เรื่อง คำเหมือน (Synonym) ภาษาอังกฤษที่ปรากฏในข่าวสถานการณ์โควิด 19 ของหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ และเดอะเนชั่นออนไลน์ โดยนิตยา อ่อนละมุล เบญจมาภรณ์ บุญจันทร์ และ ญัฐกานต์ เสี่ยงขึ้น และบทปริทัศน์หนังสือ เรื่อง สองทศวรรษแห่ง “ตุลาคม” : พลวัตแห่งความ (ไม่) เปลี่ยนแปลง โดยขวัญชนก นัยจริญ

บทความวิจัยและบทความวิชาการทั้งหมดล้วนผ่านการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิจากหลากหลายสถาบันจำนวน 3 ท่านต่อบทความตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2564 ทำให้เนื้อหาในวารสารอักษราพิบูลนี้เต็มไปด้วยความเข้มข้นทางวิชาการเพิ่มมากยิ่งขึ้นไปอีก

วารสารอักษราพิบูล ขอขอบพระคุณผู้เขียนและผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นกลไกสำคัญที่ช่วยให้เกิดการพัฒนาองค์ความรู้ทางด้านมนุษยศาสตร์ อันเป็นองค์ความรู้สำคัญที่ใช้ในการเรียนรู้ชีวิตมนุษย์ และขอเรียนเชิญผู้ที่สนใจและรักที่จะรังสรรค์ผลงานวิชาการในทางมนุษยศาสตร์ วารสารอักษราพิบูลขอเป็นหนึ่งในตัวเลือกของท่านที่จะรับผลงานด้านมนุษยศาสตร์เพื่อตีพิมพ์เผยแพร่สร้างสรรค์องค์ความรู้ทางด้านมนุษยศาสตร์ให้กว้างขวางไปยิ่งขึ้นอีก

บรรณาธิการ

สารบัญ

บทความวิชาการ

“ดนตรีบรรยาย” ในวัฒนธรรมตะวันตก

ณัฐนิช นักปี และ กมลธรรม เกื้อบุตร.....	1
---	---

บทความวิจัย

การศึกษาคำปรากฏร่วม (Collocation) Have Get Take และ Give ที่ปรากฏในข่าวโควิด 19 ในหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษโดยใช้คลังข้อมูล

ธนากร ขำศรี และ ทิศากร ไชยมงคล.....	15
-------------------------------------	----

การศึกษากลวิธีการแปลชื่อเรื่องอาานิเมะจากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทย

วิเศษ จันทะวงษ์ศรี นรวัฒน์ ปานบรรจง สุพัฒน์ แจ่มจันทร์ และ ณัฐริรา ทับทิม.....	33
--	----

การศึกษาปัญหาและความต้องการของนักเรียนที่มีต่อห้องสมุดโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี

ปิยรัตน์ ทองดี อาทิตยา สาริกา และ ฟ้า วิไลข้า.....	47
--	----

การศึกษาคำกริยาพ้องความหมายภาษาจีน

กาญจนาพร จูฑทรัพย์ และ กัณธิมา เป็งดิบ.....	60
---	----

กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์เพื่อพัฒนาทักษะการจำเรื่องคำอุปสรรคและคำปัจจัยผ่านวีดิทัศน์
ของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 4 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

นันทน์ภัส พิชยะศุภนันท์ สุกฤดา สิทธิวรกร หทัยรัตน์ นิระชน และ ปทุมพร บุญชุม....	74
---	----

การศึกษาความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง ของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร

ยุตารัตน์ คำแก้ว สุภิสร์สรดา บุญชู และสำราญ มีแจ้ง และ ชยุตา เกิดเที่ยง.....	87
--	----

คำเหมือน (Synonym) ภาษาอังกฤษที่ปรากฏในข่าวสถานการณ์โควิด 19 ของหนังสือพิมพ์
บางกอกโพสต์ และเดอะเนชั่นออนไลน์

นิตยา อ่อนละมูล เบญจมาภรณ์ บุญจันทร์ และ ณัฐกานต์ เสียงขึ้น.....	104
--	-----

บทปริทัศน์หนังสือ

สองทศวรรษแห่ง “ตุลาคม” : พลวัตแห่งความ (ไม่) เปลี่ยนแปลง

ขวัญชนก นัยเจริญ.....	115
-----------------------	-----

บทความวิชาการ (Academic Article)

“ดนตรีบรรยาย” ในวัฒนธรรมตะวันตก

Program Music in Western Culture

ณัฐนิช นักปี¹ และกมลธรรม เกือบูตร^{2*}Nattanit Nakpee¹ and Kamontam Kuabutr^{2*}

บทคัดย่อ

การจัดแบ่งประเภทดนตรีในวัฒนธรรมตะวันตกช่วงยุคโรแมนติกสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ ดนตรีพิสุทธิ์ (absolute music) และดนตรีบรรยาย (program music) ในบทความวิชาการฉบับนี้นำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับดนตรีบรรยาย ซึ่งเป็นบทประพันธ์ที่ใช้ดนตรีบรรยาย ความ หรือพรรณนาความถึงเหตุการณ์ สถานที่ การแสดงออกทางอารมณ์ รวมถึงการเลียนแบบเสียงต่าง ๆ จาก ตามเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่ผู้ประพันธ์ต้องการนำเสนอ แบ่งเป็น 4 ชนิด คือ 1) โปรแกรมซิมโฟนี (program symphony) 2) ดรามาทิกโอเวอร์เชอร์ (dramatic overture) 3) คอนเสิร์ตโอเวอร์เชอร์ (concert overture) และ 4) ซิมโฟนิคโพเอ็ม (symphonic poem) ดนตรีบรรยายเปรียบเสมือนบทบันทึกทางประวัติศาสตร์ นักประพันธ์เพลงต้องตระหนักถึงผลสะท้อนที่อาจเกิดขึ้นตามมาจากผลงานเหล่านั้น และสร้างสรรค์บทเพลงเพื่อทำหน้าที่รับใช้มวลมนุษย์ตามบทบาทหน้าที่ของดนตรีต่อไป

คำสำคัญ: ดนตรีบรรยาย วัฒนธรรมตะวันตก ดนตรีตะวันตก

¹ ภาควิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Department of Music, Faculty of Humanities, Naresuan University

² สาขาวิชาดนตรีสากล คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

Western Music program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Pibulsongkram Rajabhat University

*Corresponding author; email: godz_blezz@hotmail.com

(Received: 24 March 2022; Revised: 2 May 2022; Accepted: 7 June 2022)

Abstract

Music in Western culture during the Romantic period can be divided into two types: Absolute music and Program music. This article represents program music, which is instrumental music, usually written for symphony orchestra, that used to describe or explain events, places, and emotional expressions including imitation of various sounds from the stories or events that the composers want to present. It is divided into 4 types: 1) program symphony 2) dramatic overture 3) concert overture and 4) symphonic or tone poem. The program music is similar to a historical story recorded from generation to generation. Composers must be aware of the response that may arise from their works and create songs to serve humanity in accordance with the roles and duties of music.

Keywords: Program Music, Western Culture, Western Music

บทนำ

ดนตรีในวัฒนธรรมตะวันตกได้พัฒนาขึ้นตั้งแต่ช่วงต้นของยุคกลาง ประมาณปี ค.ศ.500 มีบทบาทหน้าที่สำคัญต่อสังคมแบ่งได้เป็น 2 ประเภทคือ 1) ดนตรีศาสนา (sacred music) มีหน้าที่สำคัญต่อศาสนาคริสต์ในด้านการประกอบพิธีกรรมต่าง ๆ ซึ่งศาสนาคริสต์เป็นศาสนาหลักของสังคมยุโรปมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และ 2) ดนตรีคฤหัสถ์ (secular music) เป็นดนตรีของกลุ่มประชาชนทั่วไป (Bonds, 2013) มีบทบาทในด้านความบันเทิงในกลุ่มต่าง ๆ ของสังคม โดยดนตรีทั้ง 2 ประเภทได้รับการพัฒนามาอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน เป็นช่วงเวลากว่าพันปี การพัฒนาดนตรีของสังคมยุโรปมีวิวัฒนาการควบคู่ไปกับการพัฒนาศาสตร์ด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมยุโรป โดยเฉพาะแนวคิดทางศิลปกรรม ทำให้การเปลี่ยนแปลงลักษณะทางดนตรี มีพัฒนาการที่คู่ขนานกับพัฒนาการของศิลปะ

ดังจะเห็นได้จากค่านิยมในแต่ละช่วงของยุคทางดนตรี จะมีแกนหลักทางความคิด สอดคล้องกับแนวคิดและหลักการทางศิลปอยู่เสมอ เช่น การพัฒนาดนตรีในยุคบาโรกที่เน้นความหรูหรา การประดับประดาโน้ตจำนวนมาก การเคลื่อนที่ของเสียงประสานที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว ภายใต้หลักการของแนวเบสต่อเนื่อง (basso continuo) โดยใช้เบสเลขกำกับ (figured bass) เป็นจุดเชื่อมโยง (Burkholder, Grout & Palisca, 2010, p. 301) ซึ่งเมื่อเทียบกับศิลปะ

สถาปัตยกรรมต่าง ๆ ในช่วงบาโรกมีลักษณะเด่นในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ มีความฟุ่มเฟือยเกินพอดีแต่แฝงไปด้วยความหรูหราของรสนิยมที่เกิดขึ้น ดังจะเห็นได้จากการก่อสร้างพระราชวังแวร์ซาย ณ ประเทศฝรั่งเศสโดยพระราชประสงค์ของพระเจ้าหลุยส์ที่ 14 ในภาพประกอบลำดับที่ 1

ภาพ 1 ห้องกระจกภายในพระราชวังแวร์ซาย

ที่มา: กมลธรรม เกื้อบุตร

อาจกล่าวได้ว่าพัฒนาการของดนตรีตะวันตกในระบบอิงกัญแจเสียงได้ถึงจุดสูงสุดในช่วงยุคคลาสสิก (ประมาณ ค.ศ.1750 - ค.ศ.1820) องค์ความรู้ที่เกิดขึ้นเป็นแม่แบบให้การถ่ายทอดความรู้ทางดนตรีในยุคต่อมา ทั้งนี้ค่านิยมในบทเพลงบรรเลงในช่วงดังกล่าวมีความโดดเด่นเป็นอย่างยิ่ง บทเพลงบรรเลงแต่ละรูปแบบส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากแนวคิดทางดนตรีเป็นส่วนตั้งต้น จนกระทั่งเมื่อเข้าสู่ยุคโรแมนติก (ค.ศ.1820 - ค.ศ.1900) เป็นยุคที่มุ่งเน้นการสร้างสรรค์งานภายใต้อารมณ์ ความรู้สึกของนักประพันธ์ ทำให้ผลงานจำนวนมากเกิดขึ้นจากเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับนักประพันธ์ อาจเป็นความประทับใจ จินตนาการ หรือได้รับข้อมูลจากเรื่องราวแวดล้อมที่เกิดขึ้น ทำให้การแบ่งกลุ่มประเภทดนตรีมีแนวทางการจัดอยู่ 2 ลักษณะ คือ 1) ดนตรีพิสุทธิ์ (absolute music) คือ ดนตรีบรรเลงที่ไม่มีเรื่องอื่นใดมาเกี่ยวข้อง (พจนานุกรมศัพท์ดนตรีสากล ฉบับราชบัณฑิตยสภา, 2561, น. 1) 2) ดนตรีบรรยาย (program music) คือ ดนตรีที่ประพันธ์ขึ้นจากแรงบันดาลใจที่ได้จากภาพ เสียง บรรยากาศ บทกวีหรือเรื่องราวต่าง ๆ ที่นอกเหนือจากภาษาดนตรีล้วน ๆ (พจนานุกรมศัพท์ดนตรีสากล ฉบับราชบัณฑิตยสภา, 2561, น.161)

โดยเฉพาะดนตรีบรรยาย เป็นดนตรีที่มีการนิยามเพื่อให้สอดคล้องกับบทบาทในการนำเสนอมากขึ้น แม้ว่าการบัญญัติคำศัพท์ดังกล่าวนี้จะเกิดขึ้นในช่วงยุคโรแมนติกเป็นต้นมา แต่ดนตรีที่ได้รับการสร้างสรรค์ที่มีความใกล้เคียงกับนิยามดังกล่าว พบว่ามีการประพันธ์ขึ้นตั้งแต่ยุคฟื้นฟูศิลปวิทยาการ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ดนตรีบรรยายเรื่องราว (Program Music)

คำจำกัดความของดนตรีบรรยายหรือดนตรีบรรยายเรื่องราว นั้น ตามข้อมูลในพจนานุกรมศัพท์ดนตรีสากล ฉบับราชบัณฑิตยสภา พ.ศ.2561 กล่าวว่า “ดนตรีบรรยาย (program music) คือ ดนตรีที่ประพันธ์ขึ้นจากแรงบันดาลใจที่ได้จากภาพ เสียง บรรยายกาศ บทกวีหรือเรื่องราวต่าง ๆ ที่นอกเหนือจากภาษาดนตรีล้วน ๆ” (2561, น.161) นอกจากนี้ฉันทา พันธุ์เจริญ (2552, น.300) กล่าวว่า “Program Music หรือ ดนตรีพรรณนา ดนตรีที่มีเรื่องราวอยู่เบื้องหลัง เช่น ซิมโฟนีหมายเลข 6 หรือ ปัสโตราลซิมโฟนี (Pastoral Symphony) ของเบโทเฟน”

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่า ดนตรีบรรยายเรื่องราว คือ บทประพันธ์ที่ใช้ดนตรีบรรยายความ หรือพรรณนาความถึงเหตุการณ์ สถานที่ การแสดงออกทางอารมณ์ รวมถึงการเลียนแบบเสียงต่าง ๆ จากธรรมชาติ เช่น เสียงนก เสียงลม และเสียงพายุ เป็นต้น ตามเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่ผู้ประพันธ์ต้องการนำเสนอ หากพิจารณาในนิยามของดนตรีบรรยายเรื่องราว จะเห็นได้ว่าดนตรีในลักษณะดังกล่าวนี้ปรากฏให้เห็นมาตั้งแต่ยุคฟื้นฟูศิลปวิทยาการเป็นต้นมา และปรากฏชัดเจนขึ้นในยุคบาโรกจากผลงานชิ้นสำคัญของอันโตนิโอ วิวัลดี (Antonio Vivaldi) นักประพันธ์เพลงชาวอิตาลี ที่ได้ประพันธ์ไวโอลินคอนแชร์โต (Violin Concerto) ชุด “The Four seasons” เป็นบทประพันธ์ที่บรรยายถึงบรรยากาศดินแดนยุโรปในฤดูกาลต่าง ๆ ไล่เรียงตั้งแต่ฤดูใบไม้ผลิจนถึงฤดูหนาว โดยลำดับของบทเพลงคือ Concerto No. 1 in E major, "La primavera" (Spring), RV 269, Concerto No. 2 in G minor, "L'estate" (Summer), RV 315, Concerto No. 3 in F major, "L'autunno" (Autumn), RV 293, Concerto No. 4 in F minor, "L'inverno" (Winter), RV 297 มีการใช้เครื่องดนตรีในวงดุริยางค์เลียนเสียงการเลี้ยวสัตว์ เสียงแตรสัญญาณของนายพราน และเสียงพายุ เป็นต้น

โดยทั่วไปแล้ว ดนตรีบรรยายเรื่องราวมักอยู่ในรูปแบบของบทเพลงสำหรับวงดุริยางค์เป็นหลัก เนื่องจากบทบาทของเครื่องดนตรีที่หลากหลายสามารถทำหน้าที่ในการสื่อความหมายได้อย่างกว้างขวางและครบถ้วนตามความต้องการของนักประพันธ์เพลง จากปัจจัยทางสภาพสังคมของชาวยุโรปในยุคศตวรรษที่ 19 ทำให้ผลงานดนตรีศิลปะส่วนใหญ่ต้องการนำเสนอถึงอารมณ์

และความรู้สึกของนักประพันธ์เพลงหรือผู้สร้างสรรค์มากขึ้น ส่งผลให้ค่านิยมในการประพันธ์เพลงในรูปแบบดนตรีบรรยายเรื่องราวเพิ่มมากขึ้น โดยแตกต่างจากยุคคลาสสิกที่นิยมความเป็นดนตรีบริสุทธิ์มากกว่าเรื่องราวอื่น ๆ ทำให้เกิดนิยามของประเภทดนตรีในด้านการแสดงออกและการสื่อความเป็น 2 ประเภท คือ ดนตรีบริสุทธิ์ ที่ปรากฏจำนวนมากในยุคคลาสสิก และดนตรีบรรยายเรื่องราวที่เกิดขึ้นตั้งแต่ช่วงต้นของยุคโรแมนติก ทั้งนี้ นักประพันธ์เพลงยุคโรแมนติกที่เริ่มต้นการประพันธ์ดนตรีบรรยายเรื่องราวอย่างชัดเจน คือ ลุดวิก ฟาน เบโทเฟน (Ludwig van Beethoven, 1770 - 1827) โดยเมื่อพิจารณาจากผลงานซิมโฟนีหมายเลข 6 “Pastoral” ที่มีการสื่อความหมายตามนิยามที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น เป็นต้นแบบให้แก่นักประพันธ์รุ่นหลัง (Wright, 2008, pp.275 - 276) การจัดประเภทของดนตรีบรรยายเรื่องราวนี้ อาจใช้รูปแบบของการประพันธ์เป็นแนวทางในการจัดหมวดหมู่ แบ่งเป็นประเภทดังต่อไปนี้

1) โปรแกรมซิมโฟนี (Program Symphony)

โปรแกรมซิมโฟนีหรือซิมโฟนีบรรยายเรื่องราว หมายถึง ดนตรีบรรยายเรื่องราวที่ประพันธ์ขึ้นในรูปแบบบทเพลงซิมโฟนี โดยทั่วไปมีความยาว 3 - 5 ท่อน โดยเนื้อหาทางดนตรีมีการสอดแทรกกลวิธีในการนำเสนอเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่นักประพันธ์ต้องการนำเสนอ โดยใช้เสียงจากเครื่องดนตรีในวงออร์เคสตราเป็นสื่อ อาจเป็นเรื่องราวชีวิตของผู้ประพันธ์หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ทางสังคมที่เกิดขึ้นในยุคนั้น เช่น ผลงานซิมโฟนี “Symphonie fantastique” (ค.ศ. 1830) โดยเฮกเตอร์ แบร์ลิออส (Hector Berlioz, 1803 - 1869) มีเนื้อหาบรรยายถึงช่วงชีวิตของตัวเอง สะท้อนออกมาในรูปแบบการบรรยายเชิงเปรียบเทียบกับเรื่องเล่าต่าง ๆ เขาได้รับแรงบันดาลใจจากเหตุการณ์ในชีวิตที่ผิดหวังในเรื่องราวความรัก และ “Faust Symphony” (ค.ศ. 1857) ประพันธ์โดยฟรานซ์ ลิสต์ (Franz Liszt, 1811 - 1886) เขาได้รับแรงบันดาลใจจากบทละครของเกอเธ่ (Johann Wolfgang von Goethe, 1749 - 1832) นักเขียนชาวเยอรมัน เรื่องราวเกี่ยวกับชายหนุ่มว่า “เฟาสต์” ที่ขายวิญญาณให้ปีศาจเมฟิสโตเฟลิส (Mephistopheles) เพื่อแลกกับความรู้ต่าง ๆ

ภาพ 2 ท่อน “Faust” ในบทประพันธ์ Faust Symphony

ที่มา: <https://imslp.org/>

ตัวอย่างแนวทำนองจากภาพ 2 ฟรานซ์ ลิสต์ ประพันธ์ท่อนแรกที่ยาวถึงตัวละคร “Faust” มีการใช้ทริยแอดอ็อกเมนเทดในการสร้างบรรยากาศของความฉงนใจและความสับสนของตัวละคร ตัวอย่างโน้ตในกรอบวงรีประจุในท่อนที่ 1 ประกอบด้วยโน้ต G B และ Eb ซึ่งเป็นทริยแอดของ G ออกเมนเทด และในท่อนที่ 4 ประกอบด้วยโน้ต G# C และ E ซึ่งเป็นทริยแอดของ C ออกเมนเทด รวมถึงการเคลื่อนที่ของทำนองที่มีลักษณะซ้ำ ผสมผสานกับการใช้โน้ตโครมาติกตามตัวอย่างในกรอบสี่เหลี่ยมประจุท่อนที่ 6 ได้แก่โน้ต A กับ G# และ C# กับ C เป็นต้น ทำให้ผู้ฟังสามารถเข้าใจถึงบุคลิกของตัวละครดังกล่าวได้เป็นอย่างดี

จะเห็นได้ว่าความแตกต่างของโปรแกรมซิมโฟนี กับบทประพันธ์ซิมโฟนีโดยทั่วไป โดยภาพรวมแล้วมีองค์ประกอบทางดนตรีเหมือนกันทั้งหมด แต่โปรแกรมซิมโฟนีจะเน้นการสร้างสรรคผลงานภายใต้การสื่อความ การอธิบายความเหตุการณ์บางอย่าง โดยใช้วัตถุดิบของแนวทำนองจากเรื่องราว หรือเอกลักษณ์ของเหตุการณ์ที่ต้องการจะสื่อสารให้แก่ผู้ฟังมากกว่าผลงานซิมโฟนีโดยทั่วไป

2) ดรามาทิกโอเวอร์เชอร์ (Dramatic Overture)

ดนตรีบรรยายประเภทที่ 2 คือ บทประพันธ์ประเภทโหมโรงที่ใช้ในการแสดงละครหรืออุปรากร เป็นบทประพันธ์ท่อนเดียว นิยมประพันธ์ในรูปแบบโซนาตาอัลเลโกร (Sonata - allegro form) โดยบรรเลงนำตอนต้นเรื่อง เช่น โหมโรงในอุปรากรเรื่อง “William Tell” (ค.ศ.1829) ของจิอาคชีโน รอสซินี (Giacchino Rossini, 1792 - 1868) ในภาพรวมบทประพันธ์ดังกล่าวนี้มีจุดเด่นคือ ความไพเราะทำให้ผู้ฟังจดจำได้ง่าย อีกส่วนหนึ่งคือ นักประพันธ์มีความตั้งใจแต่งบทโหมโรงดังกล่าวนี้ให้มีความสมบูรณ์ในลักษณะของการสรุปความเรื่องราวทั้งเรื่องให้อยู่ใน

บทประพันธ์ท่อนเดียวนี้ เพื่อเป็นการเกริ่นนำบทอุปรากรเรื่องนั้นให้น่าสนใจมากยิ่งขึ้น ทำให้บทโหมโรงประกอบละครเหล่านี้นิยมนำออกแสดงเดี่ยวเหมือนกับบทเพลงบรรเลงอื่น ๆ ทั่วไป

ภาพ 3 ท่อน Finale ในบทประพันธ์ William Tell overture

ที่มา: <https://imslp.org>

ตัวอย่างลักษณะบทเพลงประเภทรามาติกโอเวอร์เชอร์ ในภาพ 3 คือ บทประพันธ์ “William Tell overture” ประกอบด้วยท่อนต่าง ๆ 4 ท่อน โดยในท่อนสุดท้ายคือ ท่อนฟิแนเล (finale) เป็นส่วนที่มีผู้คนรู้จักมากที่สุดเนื่องจากการนำทำนองไปประกอบสื่อต่าง ๆ ในโทรทัศน์ นักประพันธ์ใช้จังหวะมาร์ชในอัตราจังหวะ 2/4 เพื่อการสร้างกระสวนจังหวะให้มีลักษณะเหมือน การเดินสวนสนามของทหารชาวสวิส โดยท่อนฟิแนเลนี้มีชื่อเรียกว่าว่า “March of the Swiss Soldiers” เป็นท่อนที่สะท้อนของการยกทัพของทหารสวิสเพื่อต่อสู้กับทหารออสเตรียที่เข้ามา กดขี่กรรณ รอสซินีเลือกใช้เครื่องดนตรีกลุ่มเครื่องลมทองเหลืองคือ ทรัมเป็ต บรรเลงแนวทำนอง นำขึ้นมาในช่วงต้นของตอนดังกล่าว ซึ่งเป็นเครื่องดนตรีชนิดเดียวกันที่ใช้ในการให้สัญญาณต่าง ๆ กองทัพของชาวยุโรป หากพิจารณากระสวนจังหวะที่เกิดขึ้นอาจจินตนาการถึงการวิ่งของม้าศึก ที่อศวินใช้เป็นพาหนะในการทำสงคราม มีความกระชับ ชวนให้ผู้ฟังติดตามเรื่องราวของอุปรากรต่อไป

3) คอนเสิร์ตโอเวอร์เชอร์ (Concert Overture)

ดนตรีบรรยายประเภทที่ 3 คือ บทประพันธ์ประเภทโหมโรง มีนัยความหมายเดียวกับบทโหมโรงประกอบการแสดงอุปรากร แต่ไม่ได้ออกแบบเพื่อบรรเลงนำการแสดงอุปรากรหรือละครใด ๆ เป็นบทประพันธ์ที่มีความเป็นเอกเทศ สามารถบรรเลงช่วงต้นของชุดการแสดงดนตรีหรือบรรเลงเดี่ยวได้ เนื่องจากบทเพลงมีเรื่องราวที่มีความสมบูรณ์อยู่แล้ว โดยทั่วไปมักประพันธ์เป็นบทเพลงท่อนเดียว เช่น บทเพลงโหมโรง “The 1812 Overture” ของปีเตอร์ ไซคอฟสกี (Pyotr Tchaikovsky, 1840 - 1893) ที่บรรยายเรื่องราวการทำสงครามระหว่างประเทศฝรั่งเศสกับประเทศรัสเซีย กองทัพฝรั่งเศสนำโดย นโปเลียน โบนาปาร์ต (Napoleon Bonaparte, 1769 - 1821) ยกทัพเข้าโจมตีประเทศรัสเซีย ทำให้ทหารและประชาชนชาวรัสเซียต้องวางแผนสละเมือง รวมถึงเผาทำลายเสบียงไม่ให้กองทัพฝรั่งเศสสามารถตั้งกองทัพได้จนท้ายที่สุดสามารถโจมตีกองทัพฝรั่งเศสจนแตกพ่าย บทเพลงนี้ประพันธ์ขึ้นในปี ค.ศ.1826 การนำเพลงนี้ออกแสดงในช่วงแรกนั้นถูกต่อต้านอย่างรุนแรงจากรัฐบาลฝรั่งเศส เพราะมีนัยที่สะท้อนถึงความพ่ายแพ้ของประเทศฝรั่งเศส

1) В автографе и изд. Юргенсона есть примечание: „Колокола должны быть больше; отбой их безразличен; бить в них следует, подражая праздничному перезвону.“

2) В автографе „Bombardone“ и примечание, имеющееся и в изд. Юргенсона: „Инструмент, употребляемый в театрах для изображения пушечного выстрела.“

3) В автографе и изд. Юргенсона есть примечание: „Если состав оркестра позволит, то желательно, чтобы это место исполнилось 8-ю виолончелями и 4-мя альтами, по 2 на каждый голос.“

ภาพ 4 ท่อนเพลงในช่วงแรกของ The 1812 Overture

ที่มา: <https://imslp.org>

Tenor 1: $\text{Spasi, Go... spodi, lyu... di Tvoya i bla-go-slo-vi do-sto-ya - ni-ye Tvoe.}$
 Tenor 2: $\text{Spasi, Go... spodi, lyu... di Tvoya i bla-go-slo-vi do-sto-ya - ni-ye Tvoe.}$
 Bariton: $\text{Spasi, Go - spodi, lyu di Tvoya i bla-go-slo-vi do-sto-ya - ni-ye Tvoe.}$
 Bas: $\text{Spasi, Go... spodi, lyu... di Tvoya i bla-go-slo-vi do-sto-ya - ni-ye Tvoe.}$

ภาพ 5 บทเพลง O Lord, Save thy People

ที่มา: <https://musescore.com>

ตัวอย่างบทประพันธ์คอนเสิร์ตโอเวอร์เชอร์ของไซคอฟสกี คือ “The 1812 Overture” ดังตัวอย่างในภาพ 4 ออกแสดงครั้งแรกในเดือนสิงหาคม ค.ศ.1882 ณ กรุงมอสโก ประเทศรัสเซีย เพื่อใช้ในการเฉลิมฉลองชัยชนะของกองทัพรัสเซีย ไซคอฟสกีใช้แนวทำนองจากบทเพลง “O Lord, Save thy People” ซึ่งเป็นบทเพลงของคริสตศาสนิกชนชาวรัสเซีย นิกายอีสเทิร์นออร์ทอดอกซ์ (Eastern Orthodox Church) หรือที่รู้จักในนาม “คริสตจักรไบแซนไทน์” นำมาเป็นช่วงต้นของเพลง (ดูตัวอย่างจากภาพ 4 และ 5) บรรเลงทำนองดังกล่าวโดยเชลโล ไซคอฟสกีได้เปลี่ยนบันไดเสียงจากต้นฉบับคือ C Major เป็น Eb Major และปรับโครงสร้างเสียงประสานจากรูปแบบการขับร้องประสานเสียงเป็นเสียงประสานโดยใช้เทคนิคจากเครื่องสายสี ตามตัวอย่างโน้ตในกรอบสี่เหลี่ยมทั้งสองภาพเพื่อสะท้อนถึงวิถีชีวิตของชาวรัสเซีย

จากนั้น มีแนวทำนอง “La Marseillaise” ซึ่งเป็นเพลงชาติของฝรั่งเศสดังสอดแทรกเข้ามาแสดงถึงการเคลื่อนไหวของกองทัพฝรั่งเศสช่วงดังกล่าวจะมีเสียงปืนใหญ่ดังขึ้น พร้อมด้วยเพลงชาติฝรั่งเศสกลบเสียงบทเพลงของชาวรัสเซีย ตั้งแต่ช่วงกลางเพลงไซคอฟสกีได้นำเสนอแนวทำนองที่สะท้อนถึงความลำบากของการตั้งกองทัพฝรั่งเศสในสภาวะที่หนาวเหน็บเป็นอย่างมาก จนถึงช่วงท้ายของเพลงมีการสอดแทรกเสียงปืนใหญ่ที่มีความดังมากกว่าในช่วงแรก ดังภาพ 6 เป็นตัวแทนของกองทัพรัสเซีย พร้อมด้วยแนวทำนอง “God Save the Tsar!” เพื่อแสดงถึงชัยชนะในสงครามครั้งนี้

ภาพ 6 The 1812 Overture ในช่วงท้ายที่มีการสอดแทรกเสียงปืนใหญ่

ที่มา: <https://imslp.org>

4) ซิมโฟนิคโพเอ็ม (Symphonic poem หรือ Tone poem)

ดนตรีบรรยายประเภทที่ 4 คือ ซิมโฟนิคโพเอ็ม (symphonic poem) หรือ โทเนโพเอ็ม (tone poem) เป็นบทประพันธ์ท่อนเดียวสำหรับวงออร์เคสตรา มีความอิสระมากกว่ารูปแบบอื่น ๆ เนื้อหาของเพลงส่วนใหญ่เป็นการถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึก เรื่องราวเหตุการณ์ทางสังคม ประสบการณ์ส่วนบุคคล รวมถึงบทกวีที่มีชื่อเสียงในยุคต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น ผลงานของไซคอฟสกี เรื่อง “โรมิโอและจูเลียต” (Romeo and Juliet, ค.ศ.1869) ผลงานของโมเดสท์ มุซอกสกี (Modest Mussorgsky, 1839 - 1881) ชื่อ “Night on Bald Mountain” (ค.ศ.1867) และ ผลงานของริชาร์ด สเตราสส์ (Richard Strauss, 1864 - 1949) ชื่อ “Also Sprach Zarathustra Op. 30” (ค.ศ.1896)

ภาพ 7 โน้ตเพลง “Night on Bald Mountain” ในช่วงต้นเพลง โดยโมเดสท์ มุซอกสกี

ที่มา: <https://imslp.org>

ตัวอย่างในประเภทที่ 4 คือ บทเพลง “Night on Bald Mountain” ประพันธ์โดย โมเดสท์ มุซอกสกี เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับตำนานเกี่ยวกับมนต์ดำของแม่มด ประพันธ์เสร็จสิ้นเมื่อวันที่ 23 มิถุนายน ค.ศ.1867 อย่างไรก็ตามบทเพลงของมุซอกสกีไม่ได้รับการตอบรับเท่าที่ควร ในภาพรวมของบทเพลงมีการใช้บันไดเสียงที่มีความหลากหลายรวมถึงโน้ตโครมาติกเพื่อแสดงถึงความลึกลับในพิธีกรรมของแม่มด ดังตัวอย่างในภาพ 7 ในช่วงต้นเขาใช้โน้ตโครมาติก 3 โน้ต ได้แก่ G# A Bb บรรเลงสลับไปมาโดยใช้กลุ่มเครื่องสายคือ ไวโอลินกับวิโอลาบรรเลงทำนองดังกล่าวเพื่อให้เกิดสีสันของความลึกลับบนกระสวนจังหวะเข็บตึงหนึ่งชั้นแบบสามพยางค์ อัตราความเร็วแบบ Vivace ที่มีความรวดเร็ว สะท้อนถึงบรรยากาศลึกลับในลักษณะเดียวกับบทเพลงภาพยนตร์แฟนตาซี

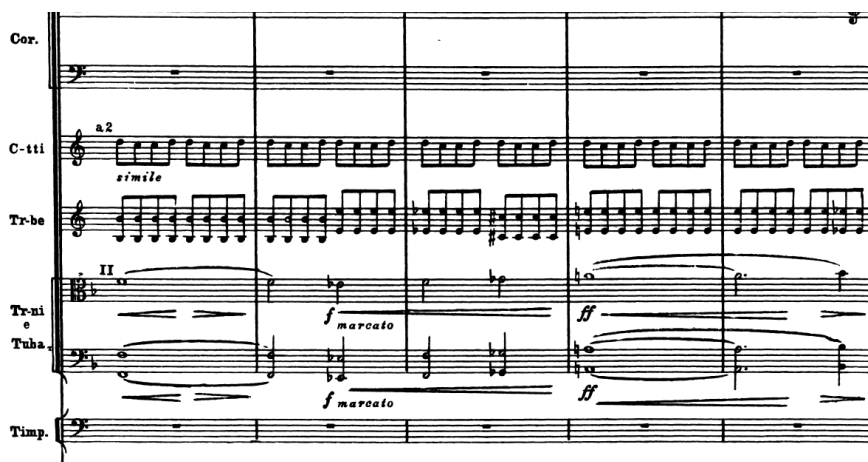
ตัวอย่างในภาพ 8 เป็นการบรรเลงโน้ตโครมาติกโดยกลุ่มเครื่องเป่าบรรเลงลมไม้ประสานเข้ามาช่วงหนึ่งเพื่อสอดรับกับโน้ตจากกลุ่มเครื่องสายใช้โน้ตกลุ่ม A B C D Eb ตามลำดับ ในลักษณะไล่เสียงขึ้นและลง ข้อสังเกตในพิสัยของกลุ่มโน้ตดังกล่าวมีโน้ตต่ำสุดคือ A สูงสุดคือ Eb เมื่อพิจารณาเป็นขั้นคู่คือ ขั้นคู่ 5 ดิมินิซท์ ที่เป็นขั้นคู่กระด้างสร้างบรรยากาศให้ผู้ฟังจินตนาการถึงการเคลื่อนไหวของบรรยากาศที่กำลังเข้าสู่เหตุการณ์บางอย่างได้ดี จากนั้นจึงบรรเลงเสียงทำนองหลักโดยทอมโบนและทูบา ดังภาพ 9

8

The image shows a musical score for the woodwind section of 'Night on Bald Mountain'. The parts are for Piccolo (Picc.), Flute (Fl.), Oboe (Ob.), Clarinet (Cl.), and Bassoon (Fag.). The score is in G major (one sharp) and 3/4 time. It features a series of chromatic ascending and descending lines. Dynamic markings include *ff* (fortissimo) and *cresc.* (crescendo). There are also markings for *a. 2* (second ending) and *tr* (trill). The score is numbered 8 at the top left.

ภาพ 8 โน้ตเพลง “Night on Bald Mountain” ในห้องที่ 4 - 7

ที่มา: <https://imslp.org>

ภาพ 9 โน้ตเพลง “Night on Bald Mountain” ในห้องที่ 56 - 60

ที่มา: <https://imslp.org>

บทสรุปดนตรีบรรยายในวัฒนธรรมตะวันตก และมิติการสร้างสรรคในประเทศไทย

อาจกล่าวได้ว่าบทประพันธ์ประเภทดนตรีบรรยาย มีจุดเด่นที่สำคัญในการสร้างสรรค์เรื่องราว ความรู้สึก รวมถึงบรรยากาศของเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้ประพันธ์ต้องการนำเสนอต่อผู้ฟัง นอกจากนี้ยังทำหน้าที่เสมือนบันทึกเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ที่เล่าเรื่องเหตุการณ์ตามประสบการณ์ของนักประพันธ์ บางบทประพันธ์มีนัยทางชาตินิยมแทรกไว้ เช่น งานประพันธ์ของ ปีเตอร์ ไชคอฟสกีในบทเพลง “1812 Overture” ซึ่งส่งผลกระทบต่อความรู้สึกระหว่างประชาชนของทั้ง 2 ประเทศได้อย่างมาก การประพันธ์เพลงในรูปแบบดังกล่าวนี้จึงสะท้อนถึงความสามารถของนักประพันธ์ในการเปรียบเทียบเรื่องราว หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ให้ออกมาอยู่ในรูปแบบของเสียงดนตรีที่ผู้ฟังทั่วไปสามารถเข้าถึงได้

บทประพันธ์ที่จัดอยู่ในกลุ่มดนตรีบรรยายในประเทศไทยนั้นเกิดขึ้นเป็นจำนวนมากจากนักประพันธ์เพลงชาวไทย เช่น ผลงานของศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร ได้แก่ “ซินโฟเนียจกรี” (Sinfonia Chakri) ประพันธ์ขึ้นในปี พ.ศ.2539 เนื่องในวโรกาสครองสิริราชสมบัติครบ 50 ปีของพระบาทสมเด็จพระมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร และผลงานของอาจารย์บุษ แกลตัน ในปี พ.ศ.2525 ได้แก่ เพลง “เจ้าพระยาคอนแวนต์” ที่ประพันธ์ขึ้นเพื่อร่วมฉลองกรุงเทพมหานครอายุครบ 200 ปี เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีผลงานสร้างสรรค์ดังกล่าวเกิดขึ้นอีกจำนวนมากจากผลงานดุष्ฎิณิพนธ์ของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่เปิดสอนหลักสูตรดุष्ฎิณิพนธ์ด้านการประพันธ์เพลง

นอกจากนี้ หากนิยามของบทเพลงบรรยายเรื่องราว ไม่ได้ถูกจำกัดโดยประเภทของวงดนตรี จะเห็นได้ว่าบทประพันธ์อื่น ๆ อีกจำนวนหนึ่งอาจถูกจัดกลุ่มให้อยู่ในดนตรีประเภทบรรยายเรื่องราวได้ เช่น บทเพลงชุด “The Carnival of the Animals” ประพันธ์โดยกามี แซงซอง (Camille Saint-Saëns) นักประพันธ์เพลงชาวฝรั่งเศสที่ได้ประพันธ์ดนตรีเลียนเสียงสัตว์นานาชนิด (ทั้งนี้ ผู้อ่านสามารถฟังเพิ่มเติมได้ในช่องทางออนไลน์) รวมถึงงานประพันธ์สำหรับเปียโนอีกจำนวนมาก

ในบริบทของวัฒนธรรมไทย โดยเฉพาะดนตรีไทยมีดนตรีในลักษณะของดนตรีบรรยายเรื่องราวด้วยเช่นกัน เช่น เพลงเขมรไทรโยค ซึ่งเป็นเพลงบรรยายความสวยงามของธรรมชาติผ่านเสียงเพลงอันไพเราะ ในบทเพลงที่มีการประพันธ์ทำนองเพื่อสื่อให้เห็นถึงเสียงของน้ำตกที่ไหลกระทบโขดหิน และเสียงของนกยูงที่ร้องก้องกังวานอยู่ในป่าเขา และเพลงอัศวลีลาเป็นบทเพลงที่ผู้ประพันธ์ใช้จังหวะและทำนองของเพลงเพื่อสื่อถึงความคล่องแคล่ว ว่องไว และลักษณะการเดินของม้าได้อย่างแยบยลในบทเพลง โดยเฉพาะในปัจจุบันที่งานประเภทดนตรีสร้างสรรค์ได้รับความนิยมจึงมีบทเพลงในลักษณะบรรยายเรื่องราวเพิ่มมากขึ้นและใช้เหตุการณ์สำคัญ ๆ มาเป็นแรงบันดาลใจในการประพันธ์ รวมทั้งใช้เทคนิควิธีการและหลักทฤษฎีดนตรีไทยมาสร้างสรรค์ให้ทำนองเพลงสามารถบรรยายสื่อถึงเรื่องราวที่ผู้ประพันธ์จินตนาการ ดังเช่น “ดับเพลิงเรื่องหมู่น้ำขุนนางนอน” (ณรงค์ชัย ปิฎกรัศต์, 2561) ประพันธ์โดยรองศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ชัย ปิฎกรัศต์ ซึ่งผู้ประพันธ์เพลงได้ประพันธ์เพลงย่อยเพื่อบรรยายเรื่องราวตั้งแต่ต้นจนจบไว้ทั้งหมด 12 เพลง โดยแต่ละเพลงได้เก็บรายละเอียดเหตุการณ์ต่าง ๆ ของเรื่องราวไว้อย่างน่าอัศจรรย์ใจ

การประพันธ์ดนตรีบรรยายเรื่องราวเปรียบเสมือนการสะท้อนตัวตนของนักประพันธ์เพลงในการบันทึกประวัติศาสตร์หรือเหตุการณ์ในรูปแบบของสื่อเสียงที่สามารถเก็บเรื่องราวเพื่อถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่น ทั้งนี้ในมุมมองของผู้เขียนเห็นว่า ในมิติของนักประพันธ์เพลงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องตระหนักถึงผลสะท้อนที่อาจเกิดขึ้นตามมาจากผลงานการประพันธ์ดนตรีบรรยายเหล่านั้นที่อาจส่งผลกระทบต่อมุมมอง แนวคิด รวมถึงค่านิยมในสังคม ทั้งนี้เพื่อให้กลุ่มชนรุ่นหลังซาบซึ้งต่อเหตุการณ์ เข้าใจมุมมองประวัติศาสตร์หรือเรื่องราวต่าง ๆ ผ่านเสียงเพลงอย่างไว้อคติไม่ส่งผลต่อการเกิดปมขัดแย้งหรือการแบ่งแยกที่ขัดต่อหลักสิทธิมนุษยชน ให้บทเพลงทำหน้าที่หลักต่อการรับใช้มวลมนุษย์ได้ตามบทบาทหน้าที่ของดนตรีต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กมลธรรม เกื้อบุตร. (2561). *ประวัติดนตรีตะวันตก*. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ณรงค์ชัย ปีกุรักษ์ต์. (2561). เพลงตับเรื่อง หมูป่า ขุนน้านางนอน. ใน *การสัมมนาทางวิชาการดนตรีไทยสร้างสรรค์, คณะดนตรีและการแสดง*. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ณัชชา พันธุ์เจริญ. (2552). *พจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: เกศกะรัต.
- สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (2561). *พจนานุกรมศัพท์ดนตรีสากล ฉบับราชบัณฑิตยสภา*. กรุงเทพฯ: ศรีเมืองการพิมพ์.
- Bonds, M. E. (2013). *A history of music in Western culture* (4th ed.). New Jersey: Pearson Education.
- Burkholder, J. P., Grout, D. J. & Palisca, C. V. (2010). *A history of Western music* (8th ed.). New York: W.W. Norton & Company.
- Petrucci Music Library. (n.d.). *1812 Overture, Op.49*. Retrieved from [https://imslp.org/wiki/1812_Overture,_Op.49_\(Tchaikovsky,_Pyotr\)](https://imslp.org/wiki/1812_Overture,_Op.49_(Tchaikovsky,_Pyotr))
- Petrucci Music Library. (n.d.). *Faust Symphony, S.108*. Retrieved from [https://imslp.org/wiki/Faust_Symphony,_S.108_\(Liszt,_Franz\)](https://imslp.org/wiki/Faust_Symphony,_S.108_(Liszt,_Franz))
- Petrucci Music Library. (n.d.). *Guillaume Tell*. Retrieved from [https://imslp.org/wiki/Guillaume_Tell_\(Rossini%2C_Gioacchino\)](https://imslp.org/wiki/Guillaume_Tell_(Rossini%2C_Gioacchino))
- Petrucci Music Library. (n.d.). *Night on Bald Mountain*. Retrieved from [https://imslp.org/wiki/Night_on_Bald_Mountain_\(Mussorgsky%2C_Modest_Spasi,_Gospodi,_lyudi_Tvoya_\(O_Lord,_Save_Thy_People\)\)](https://imslp.org/wiki/Night_on_Bald_Mountain_(Mussorgsky%2C_Modest_Spasi,_Gospodi,_lyudi_Tvoya_(O_Lord,_Save_Thy_People)))
- Wright, C. (2008). *Listening to Music* (3rd ed.). California: Schirmer Cengage Learning.

บทความวิจัย (Research Article)

การศึกษาคำปรากฏร่วม (Collocation) Have Get Take และ Give ที่ปรากฏในข่าวโควิด 19 ในหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษโดยใช้คลังข้อมูล English Collocation Occurrence with Have, Get, Take and Give Relating to Covid-19 News in English Newspapers through Corpus Linguistics

ธนากร ขำศรี¹ และทศกร ไชยมงคล^{2*}Thanangkun Khamstri¹ and Thisakorn Chaimongkol^{2*}

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้คำปรากฏร่วม (collocation) ในข่าวโควิด 19 ที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษในประเทศไทย (บางกอกโพสต์และเดอะเนชั่น) ผ่านการใช้คลังข้อมูลภาษา โดยเน้นศึกษาการใช้ have get take และ give ในคำปรากฏร่วม 2 โครงสร้าง คือ (1) verb + noun และ (2) phrasal verb เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ ได้แก่ พจนานุกรมภาษาอังกฤษจำนวน 2 ฉบับ คือ Oxford Collocations Dictionary for Students of English (2008) และ Longman Phrasal Verbs Dictionary (2000) และเครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ โปรแกรม AntConc 3.5.9 ข้อมูลภาษาที่ได้ถูกนำไปวิเคราะห์การปรากฏร่วมตามทฤษฎีของ Lewis (2000) โดยใช้โปรแกรม AntConc 3.5.9 ผลการวิจัยพบว่าในหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์และเดอะเนชั่นมีการใช้คำปรากฏร่วม คำว่า have get take และ give จำนวน 109 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.06 จากจำนวนคำทั้งสิ้น 187,992 คำ โดยพบในหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ 52 คำ (47.71%) และเดอะเนชั่น 57 คำ (52.29%)

คำสำคัญ: คำปรากฏร่วม ข่าวโควิด 19 คลังข้อมูลภาษา

¹ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

English Department, Faculty of Humanities and Social Sciences, Chiangmai Rajabhat University

² สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

Business English Department, Faculty of Humanities and Social Sciences, Pibulsongkram Rajabhat University

*Corresponding author; email: thisakorn_ch@yahoo.com

(Received: 3 April 2022; Revised: 2 June 2022; Accepted: 7 June 2022)

Abstract

The study aimed to investigate English collocations in Covid-19 related news from English newspapers in Thailand (Bangkok Post and The Nation) through corpus linguistic. The focus was on the use of “have, get, take, and give” with two types of collocations: (1) verb+noun and (2) phrasal verb. The instruments used were two English language dictionaries which were Oxford Collocations Dictionary for Students of English (2008) and Longman Phrasal Verbs Dictionary (2000) and the AntConc 3.5.9 program. The collected data were coded according to the collocational framework of Lewis (2000) using the AntConc 3.5.9 program for two types of collocations. The findings showed that there were 109 English collocations with have, get, take, and give found in both newspapers which was equal to 0.06% from which the entire 187,992 words were counted. Of these collocative words, however, 52 words (47.71%) were found in The Bangkok Post and 57 words (52.29%) were found in The Nation.

Keywords: Collocation, Covid-19 News, Corpus Linguistic

บทนำ

ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยนั้น ไวยากรณ์เป็นกฎบรรทัดฐานของรูปแบบการใช้ ภาษาที่เป็นหลักและแนวทางให้กับผู้ใช้หรือผู้เรียนภาษานั้น ๆ ว่าจะพูดหรือเขียนอย่างไร อภินันท์ ตันตวิตนะ (2553) ได้ให้ความหมายของไวยากรณ์ไว้ว่า เป็นกฎเกณฑ์ทางภาษาที่ตกลงกันโดยผู้ใช้ภาษาหรือระบบเดียวกัน เพื่อจะได้ใช้ภาษาหรือระบบสื่อสารนั้นโดยไม่สับสนในการสื่อสาร โดยไวยากรณ์ภาษาประกอบด้วย 2 ส่วนหลัก ๆ คือ กฎการสร้างคำและกฎการสร้างประโยค

คำปรากฏร่วม (collocation) เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ถูกละเลย ไม่ได้ได้รับความสำคัญในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ทั้งที่ collocation ถูกใช้ในภาษาอังกฤษมากถึง 60 - 80% ดังนั้น การเน้นให้ท่องจำศัพท์เป็นคำ ๆ มาก ๆ จึงไม่ทำให้เราเรียนภาษาอังกฤษเก่งขึ้น เท่ากับการฝึกให้จำเป็นกลุ่มคำ (collocation) ศัพท์ที่ใช้ในชีวิตประจำวันทั่วไปมีไม่ถึง 4,000 คำ แต่ collocation หรือกลุ่มคำศัพท์ที่ใช้ร่วมกับคำศัพท์เหล่านั้นมีมากมายหลายหมื่นคำ ดังนั้น หากเรารู้คำปรากฏร่วมหลายหมื่นคำ ก็เท่ากับว่าเราสามารถแต่งประโยคที่ต้องการได้มากมาย

นับไม่ถ้วน (วงศ์ วรรณพิเชษฐ, 2556) มีผู้ให้คำนิยาม “คำปรากฏร่วม” อย่างหลากหลาย อาทิ Lewis (2008) ให้คำนิยามไว้ว่า คำปรากฏร่วมคือ การรวมกันของคำหลายคำ ซึ่งปรากฏพร้อมกันอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนั้น Sinclair (1991) ได้ให้คำนิยามของ คำปรากฏร่วม คือ การปรากฏร่วมกันของคำตั้งแต่ 2 คำ ถึง 4 คำ ในข้อความและพบได้ทั้งในภาษาเขียนและภาษาพูด (Aghbar, 1990 อ้างถึงใน Bueraheng, 2014)

จากบทความข้างต้นจะเห็นได้ว่าคำปรากฏร่วม (collocation) เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้การสื่อสารภาษาอังกฤษมีความถูกต้องตามมาตรฐานและมีความเป็นธรรมชาติ จากงานวิจัยของ Lin & Lin (2019) ได้ศึกษาการใช้คำกริยา make ในผู้เรียนกลุ่มประเทศอาเซียน โดยผลแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีแนวโน้มร่วมกันในการใช้ make มากกว่าเจ้าของภาษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ make ในหน้าที่ให้กระทำ (causative uses) ส่วนการใช้คำกริยา make ในลักษณะคำกริยาประเภท delexical verbs มีการใช้น้อยหรือใช้ไม่หลากหลาย ในงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียนชาวไทย การใช้คำกริยาเบา (de-lexicalized verbs) ก็พบว่าเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการรับรู้และการสร้างคำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษ (Detdamrongpreecha, 2014) ซึ่งให้ผลสอดคล้องกับ Liu (2000) ที่สรุปกลวิธีสร้างคำปรากฏร่วมที่ผู้เรียนมีแนวโน้มการใช้ โดยหนึ่งในกลวิธีที่ผู้เรียนใช้สูงสุดคือ การใช้กลุ่มคำกริยาเบา do make take สลับกันในงานเขียน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาคำว่า have get take และ give ในข่าวโควิด 19 ของหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษบางกอกโพสต์ และเดอะเนชั่น (ประเทศไทย) โดยใช้คลังข้อมูล (corpus) เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้เกี่ยวกับคำปรากฏร่วม และผู้ที่สนใจ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนได้ต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความถี่คำปรากฏร่วม collocation คำว่า have (ประเภท verb + noun) และ get take give (ประเภท phrasal verb) ในข่าวโควิด19 ของหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ
2. เพื่อศึกษารูปแบบของคำปรากฏร่วม collocation คำว่า have (ประเภท verb + noun) และ get take give (ประเภท phrasal verb) ในข่าวโควิด 19 ของหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาคำปรากฏร่วม คำว่า have get take และ give ในข่าวโควิด 19 ของหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษบางกอกโพสต์ และเดอะเนชั่น (ประเทศไทย) โดยใช้คลังข้อมูลนี้ ได้วิเคราะห์ตามกรอบแนวคิดของ Lewis (2000) อ้างถึงใน สุปราณี พุ่มอม, เจนจิรา เกิดทอง, และ ชนิศา นิมสะอาด, 2555) ได้แบ่งคำปรากฏร่วมออกเป็น 8 ประเภท ดังนี้ (1) adjective + noun (2) verb + noun (3) noun + noun (4) verb + adverb (5) adverb + adjective (6) noun + verb (7) verb + adjective + noun (8) phrasal verb โดยในงานวิจัยนี้ได้ศึกษาเฉพาะประเภท verb + noun และ phrasal verb เท่านั้น

วิธีดำเนินการวิจัย

ขอบเขตงานวิจัย

ขอบเขตของงานวิจัยมีดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา คือ คำปรากฏร่วม (collocation) have get take และ give ใน 2 โครงสร้าง คือ verb + noun และ phrasal verb ตามแนวคิดของ Lewis (2000)
2. ขอบเขตแหล่งข้อมูล ได้แก่ ข่าวโควิด 19 ที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษออนไลน์จาก 2 สำนักข่าว คือ บางกอกโพสต์ และ เดอะเนชั่น (ประเทศไทย) จำนวน 187,992 คำ ซึ่งรวบรวมตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม ถึง 30 กรกฎาคม 2564

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ

1. โปรแกรม AntConc 3.5.9 โดยมีแนวทางการวิเคราะห์ คือ ใช้ฟังก์ชัน concordance เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ความสอดคล้องของคำที่ปรากฏในแต่ละบรรทัดในข่าวโควิด 19 ของ หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษบางกอกโพสต์ และเดอะเนชั่น (ประเทศไทย)
2. พจนานุกรมภาษาอังกฤษ Oxford Collocations Dictionary for Students of English (2009) และ พจนานุกรมภาษาอังกฤษ Longman Phrasal Verbs Dictionary (2000)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษออนไลน์ โดยรวบรวม จากข่าวโควิด 19 ในหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษบางกอกโพสต์ และ เดอะเนชั่น (ประเทศไทย) จำนวน 187,992 คำ โดยมีรายละเอียดในการเก็บข้อมูล ดังนี้

ดาวนโหลดข่าวโควิด 19 ในเว็บไซต์บางกอกโพสต์และเดอะเนชั่น (ประเทศไทย) www.Nationthailand.com และ www.bangkokpost.com ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม ถึง 30 กรกฎาคม 2564 ซึ่งอยู่ในรูปแบบ PDF ในช่วงระยะเวลาที่มีการจัดการเรียนการสอน และแปลงไฟล์ใน Notepad ให้เป็น Text file

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สร้างรายการลำดับจากหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์และเดอะเนชั่นประเภทข่าวโควิด 19 วันที่ 1 กรกฎาคม ถึง 30 กรกฎาคม 2564 จำนวน 187,992 คำ โดยใช้โปรแกรม AntConc 3.5.9 ในฟังก์ชัน concordance ในการวิเคราะห์คำปรากฏรวม
2. วิเคราะห์คำปรากฏรวม (collocation) have get take และ give ในข่าวโควิด 19 ของหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษบางกอกโพสต์และเดอะเนชั่น จากนั้นวิเคราะห์โดยใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษ Oxford Collocations Dictionary for students of English (2009) และพจนานุกรมภาษาอังกฤษ Longman Phrasal Verb Dictionary (2000) เพื่อตรวจสอบความถูกต้องจากเจ้าของภาษา
3. นับความถี่ของคำปรากฏรวม (collocation) โดยใช้สถิติร้อยละ

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัยเรื่อง การศึกษาคำปรากฏรวม (collocation) คำว่า have ประเภท verb + noun และคำว่า get take give ประเภท phrasal verb ในข่าวโควิด 19 ของหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษโดยใช้คลังข้อมูล (corpus) ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ผลตามวัตถุประสงค์ คือ เพื่อศึกษาจำนวนการใช้คำปรากฏรวมในข่าวโควิด 19 และเพื่อศึกษารูปแบบการใช้คำปรากฏรวมของหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษบางกอกโพสต์ และเดอะเนชั่น (ประเทศไทย) ทั้งหมดจำนวน 187,992 คำ ผู้วิจัยนับจำนวนคำปรากฏรวมได้ทั้งสิ้น 109 คำ ประกอบไปด้วย หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ จำนวน 52 คำ และหนังสือพิมพ์เดอะเนชั่น จำนวน 57 คำ ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 1 ร้อยละของจำนวนคำปรากฏรวม (Collocation) คำว่า Have Get Take Give ในข่าวโควิด 19 ในหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษบางกอกโพสต์และเดอะเนชั่น (ประเทศไทย)

Collocation	จำนวนคำ	ร้อยละ
คำปรากฏรวม (คำว่า have get take give)	109	0.06
คำอื่น ๆ	187,881	99.94
รวมทั้งสิ้น	187,992	100.00

จากตาราง 1 พบว่าในข่าวโควิด 19 ของหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษบางกอกโพสต์และเดอะเนชั่น (ประเทศไทย) มีการใช้คำปรากฏรวม (collocation) คำว่า have get take give จำนวน 109 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.06 และคำอื่น ๆ จำนวนทั้งสิ้น 187,881 คำ คิดเป็นร้อยละ 99.96 จากจำนวนทั้งหมด

ตาราง 2 ร้อยละของจำนวนคำปรากฏรวม (Collocation) คำว่า Have Get Take Give ในข่าวโควิด 19 ในหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษบางกอกโพสต์และเดอะเนชั่น (ประเทศไทย)

Collocation	จำนวนคำ	ร้อยละ
Have	63	57.79
Get	19	17.43
Take	23	21.11
Give	4	3.67
รวมทั้งสิ้น	109	100.00

จากตาราง 2 พบว่าในข่าวโควิด 19 ในหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษมีการใช้คำปรากฏรวม (collocation) รวมทั้งสิ้น 109 คำ ประกอบด้วย คำว่า have จำนวน 63 คำ คิดเป็นร้อยละ 57.79 คำว่า get จำนวน 19 คำ คิดเป็นร้อยละ 17.43 คำว่า take จำนวน 23 คำ คิดเป็นร้อยละ 21.11 และคำว่า give จำนวน 4 คำ คิดเป็นร้อยละ 3.67

ตาราง 3 คำปรากฏรวม (Collocation) คำว่า Have ประเภท Verb + Noun ที่พบในข่าว โควิด 19 ในหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษบางกอกโพสต์

Collocation	คำแปล	ความถี่	ร้อยละ
have a combined capacity	มีความจุรวม	1	3.45
have a correct understanding	มีความเข้าใจที่ถูกต้อง	1	3.45
have a cough	มีอาการไอ	1	3.45
have a morning shower	อาบน้ำตอนเช้า	1	3.45
have a plan	มีแผน	1	3.45
have a problem	มีปัญหา	2	6.90
have a vaccine	มีวัคซีน	1	3.45
have adverse implication	มีผลเสีย	1	3.45
have agencies provide information	มีหน่วยงานให้ข้อมูล	1	3.45
have an answer	มีคำตอบ	1	3.45
have an opportunity	มีโอกาส	2	6.90
have any policies	มีนโยบายใดๆ	1	3.45
have capacity	มีความสามารถ	1	3.45
have efficacy problems	มีปัญหาด้านประสิทธิภาพ	1	3.45
have had little impact	มีผลกระทบเพียงเล็กน้อย	1	3.45
have no choice	ไม่มีทางเลือก	2	6.90
have plans	มีแผน	1	3.45
have questioned	มีคำถาม	1	3.45
have RT-PCR tests	มีผลทดสอบ RT-PCR	1	3.45
have the chance	มีโอกา	2	6.90
have the powers	มีอำนาจ	1	3.45
have the right	มีสิทธิ	1	3.45

ตาราง 3 คำปรากฏร่วม (Collocation) คำว่า Have ประเภท Verb + Noun ที่พบในข่าวโควิด 19 ในหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษบางกอกโพสต์ (ต่อ)

Collocation	คำแปล	ความถี่	ร้อยละ
have the testing solution	มีวิธีการทดสอบ	1	3.45
have the virus	มีไวรัส	1	3.45
have their own insurance	มีประกันเป็นของตัวเอง	1	3.45
รวมทั้งหมด		29	100.00

จากตาราง 3 พบว่าในข่าวโควิด 19 ของหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ มีการใช้คำปรากฏร่วม (collocation) คำว่า have ประเภท verb + noun มากที่สุด คือคำว่า have a problem 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 6.90 คำว่า have an opportunity 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 6.90 คำว่า have the chance 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 6.90 คำว่า have no choice 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 6.90 และอันดับที่น้อยที่สุด คือคำว่า have a combined capacity, have a correct understanding, have a cough, have a morning shower, have a plan, have a vaccine, have adverse implication, have agencies provide information, have an answer, have any policies, have capacity, have efficacy problems, have had little impact, have plans, have questioned, have RT-PCR tests, have the powers, have the right, have the testing solution, have the virus, have their own insurance จำนวน 1 คำ คิดเป็นร้อยละ 3.45 จากจำนวนทั้งหมด 29 คำ

ตาราง 4 คำปรากฏร่วม (Collocation) ประเภทกริยาวลี (Phrasal Verb) คำว่า Get ที่พบในข่าวโควิด 19 เฉพาะหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษบางกอกโพสต์

Collocation	คำแปล	ความถี่	ร้อยละ
get in	เข้ามา	3	37.50
get to	ไปถึง	2	25.00
get into	เข้าไปใน	1	12.50
get permission from	ได้รับอนุญาตจาก	1	12.50
get vaccinated in	รับวัคซีนใน	1	12.50
รวมทั้งหมด		8	100.00

จากตาราง 4 พบว่าในข่าวโควิด 19 ของหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ มีการใช้คำปรากฏร่วม (collocation) ประเภทกริยาวลี (phrasal verb) คำว่า get มากที่สุด คือคำว่า get in จำนวน 3 คำ คิดเป็นร้อยละ 37.50 อันดับรองลงมา คือ คำว่า get to จำนวน 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 25.00 และอันดับน้อยที่สุด คือคำว่า get into, get permission from, get vaccinated in จำนวน 1 คำ คิดเป็นร้อยละ 12.50 จากจำนวนทั้งหมด 8 คำ

ตาราง 5 ร้อยละของจำนวนคำปรากฏร่วม (Collocation) ประเภทกริยาวลี (Phrasal Verb) คำว่า Take ที่พบในข่าวโควิด 19 เฉพาะหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษบางกอกโพสต์

Collocation	คำแปล	ความถี่	ร้อยละ
take all factors into	นำปัจจัยทั้งหมดมาสู่	1	8.33
take AstraZeneca for	ใช้ AstraZeneca สำหรับ	1	8.33
take at	มุ่งไปทาง	1	8.33
take Covid-19 patients	รับผู้ป่วยโควิด 19	1	8.33
take for	นำไปเพื่อ	1	8.33
take heed of	ระวัง	1	8.33
take in	พาเข้าไป	1	8.33
take infected workers for	พาคนงานที่ติดเชื้อไป	1	8.33
take off	ถอด	1	8.33

ตาราง 5 ร้อยละของจำนวนคำปรากฏร่วม (Collocation) ประเภทกริยาวลี (Phrasal Verb) คำว่า Take ที่พบในข่าวโควิด 19 เฉพาะหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษบางกอกโพสต์ (ต่อ)

Collocation	คำแปล	ความถี่	ร้อยละ
take responsibility for	รับผิดชอบ	1	8.33
take the opportunity to	ใช้โอกาสนี้เพื่อ	1	8.33
take the pressure off	เลิกกดดัน	1	8.33
รวมทั้งหมด		12	100.00

จากตาราง 5 พบว่าในข่าวโควิด 19 ของหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ มีการใช้คำปรากฏร่วม (collocation) ประเภทกริยาวลี (phrasal verb) คำว่า take คือคำว่า take all factors into, take AstraZeneca for, take at, take Covid-19 patients, take for, take heed of, take in, take infected workers for, take off, take responsibility for, take the opportunity to และ take the pressure off จำนวน 1 คำ คิดเป็นร้อยละ 8.33 จากจำนวนทั้งหมด 12 คำ

ตาราง 6 ร้อยละของจำนวนคำปรากฏร่วม (Collocation) ประเภทกริยาวลี (Phrasal Verb) คำว่า Give ที่พบในข่าวโควิด 19 เฉพาะหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษบางกอกโพสต์

Collocation	คำแปล	ความถี่	ร้อยละ
give up	ให้	3	100
รวมทั้งหมด		3	100

จากตาราง 6 พบว่าในข่าวโควิด 19 ของหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์มีการใช้คำปรากฏร่วม (collocation) ประเภทกริยาวลี (phrasal verb) คำว่า give ใช้คำว่า give up จำนวน 3 คำ คิดเป็นร้อยละ 100 จากจำนวนทั้งหมด 3 คำ

ตาราง 7 ร้อยละของจำนวนคำปรากฏร่วม (Collocation) คำว่า Have ประเภท Verb + Noun ในข่าวโควิด 19 ในหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษเดอะเนชั่น (ประเทศไทย)

Collocation	คำแปล	ความถี่	ร้อยละ
have a combined capacity	มีความจุรวม	1	3.23
have a devastating impact	ส่งผลเสีย	1	3.23
have a drink	ดื่ม	1	3.23
have a great reporting system	มีระบบการรายงานที่ดี	2	6.45
have a high infection	มีการติดเชื้อสูง	1	3.23
have a plan	มีแผน	1	3.23
have access	มีการเข้าถึง	2	6.45
have adequate supply	มีอุปทานเพียงพอ	2	6.45
have an infection	มีการติดเชื้อ	1	3.23
have any relatives	มีญาติพี่น้อง	1	3.23
have immunity	มีภูมิคุ้มกัน	1	3.23
have limited impact	มีผลกระทบจำกัด	1	3.23
have little recourse	ได้เบี่ยงน้อย	1	3.23
have lower vaccination	ฉีดวัคซีนให้น้อยลง	2	6.45
have only a slight impact	มีผลกระทบเพียง เล็กน้อย	1	3.23
have the capacity	มีความสามารถ	1	3.23
have the easiest access	เข้าถึงได้ง่ายที่สุด	1	3.23
have the opportunities	มีโอกาส	2	6.45
have the resilience	มีความกระฉับกระเฉง	2	6.45
have their body temperature	มีอุณหภูมิร่างกาย	1	3.23
have unpredictable features	มีคุณสมบัติที่คาดเดาไม่ได้	1	3.23

ตาราง 7 ร้อยละของจำนวนคำปรากฏรวม (Collocation) คำว่า Have ประเภท Verb + Noun ในข่าวโควิด 19 ในหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษเดอะเนชั่น (ประเทศไทย) (ต่อ)

Collocation	คำแปล	ความถี่	ร้อยละ
have Covid-19 patients	มีผู้ป่วยโควิด 19	1	3.23
have mild symptoms	มีอาการเล็กน้อย	2	6.45
have only mild symptoms	มีอาการเพียงเล็กน้อย	1	3.23
have other family members	มีสมาชิกในครอบครัวอื่นๆ	1	3.23
have medical	มีการแพทย์	1	3.23
have testing	มีการทดสอบ	1	3.23
รวมทั้งหมด		34	100.00

จากตาราง 7 พบว่าในข่าวโควิด 19 ของหนังสือพิมพ์เดอะเนชั่น (ประเทศไทย) มีการใช้คำปรากฏรวม (collocation) คำว่า have ประเภท verb + noun มากที่สุด คือคำว่า have a great reporting system, have access, have adequate supply, have lower vaccination, have the opportunities, have the resilience, have mild symptoms จำนวน 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 6.45 และอันดับที่น้อยที่สุด คือคำว่า have a combined capacity, have a devastating impact, have a drink, have a high infection, have a plan, have an infection, have any relatives, have immunity, have limited impact, have little recourse, have only a slight impact, have the capacity, have the easiest access, have the opportunities, have their body temperature, have unpredictable features, have Covid-19 patients, have only mild symptoms, have other family members, have medical, have testing จำนวน 1 คำ คิดเป็นร้อยละ 3.23 จากจำนวนทั้งหมด 34 คำ

ตาราง 8 ร้อยละของจำนวนคำปรากฏรวม (Collocation) ประเภทกริยาวลี (Phrasal Verb) คำว่า Get ที่พบในข่าวโควิด 19 เฉพาะหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษเดอะเนชั่น (ประเทศไทย)

Collocation	คำแปล	ความถี่	ร้อยละ
get access to	เข้าถึง	1	9.10
get immunized for	รับวัคซีนสำหรับ	1	9.10
get checked at	ตรวจสอบได้	1	9.10
get in	เข้ามา	1	9.10
get jabbed in	ถูกแทงใน	1	9.10
get people to	พาคนไป	1	9.10
get their jabs at	ถูกต้อง	1	9.10
get through	ไปถึง	1	9.10
get to	ไปถึง	1	9.10
get vaccinated in	รับการฉีดวัคซีนใน	2	18.18
รวมทั้งหมด		11	100.00

จากตาราง 8 พบว่าในข่าวโควิด 19 ของหนังสือพิมพ์เดอะเนชั่น (ประเทศไทย) มีการใช้คำปรากฏรวม (collocation) ประเภทกริยาวลี (phrasal verb) คำว่า get มากที่สุด คือคำว่า get vaccinated in จำนวน 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 18.18 และคำว่า get ที่ใช้น้อยที่สุด คือคำว่า get access to, get immunized for, get checked at, get in, get jabbed in, get people to, get their jabs at, get through, get to จำนวน 1 คำ คิดเป็นร้อยละ 9.10 จากจำนวนทั้งหมด 11 คำ

ตาราง 9 ร้อยละของจำนวนคำปรากฏร่วม (Collocation) ประเภทกริยาวลี (Phrasal Verb) คำว่า Take ที่พบในข่าวโควิด 19 เฉพาะหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษเดอะเนชั่น (ประเทศไทย)

Collocation	คำแปล	ความถี่	ร้อยละ
take about	ใช้เวลาประมาณ	1	9.10
take him to	พาเขาไป	1	9.10
take into	ใช้เวลาทำการ	1	9.10
take on	ใช้เวลาในการ	1	9.10
take one week to	ใช้เวลาหนึ่งสัปดาห์เพื่อ	1	9.10
take samples for	ใช้ตัวอย่างสำหรับ	1	9.10
take the lead in	เป็นผู้นำใน	1	9.10
take the patient in	นำผู้ป่วยเข้า	1	9.10
take up	รับ	2	18.18
take systematic measures to	ใช้มาตรการอย่างเป็นระบบเพื่อ	1	9.10
รวมทั้งหมด		11	100.00

จากตาราง 9 พบว่าในข่าวโควิด 19 ของหนังสือพิมพ์เดอะเนชั่น (ประเทศไทย) มีการใช้คำปรากฏร่วม (collocation) ประเภทคำกริยาวลี (phrasal verb) คำว่า take มากที่สุด คือคำว่า take up จำนวน 2 คำ คิดเป็นร้อยละ 18.18 และคำว่า take ที่ใช้น้อยที่สุด คือคำว่า take about, take him to, take into, take on, take one week to, take samples for, take the lead in, take the patient in, take systematic measures to จำนวน 1 คำ คิดเป็นร้อยละ 9.10 จากจำนวนทั้งหมด 11 คำ

ตาราง 10 ร้อยละของจำนวนคำปรากฏร่วม (Collocation) ประเภทกริยาวลี (Phrasal Verb) คำว่า Give ที่พบในข่าวโควิด 19 เฉพาะหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษเดอะเนชั่น (ประเทศไทย)

Collocation	คำแปล	ความถี่	ร้อยละ
give up	ทำให้สูงขึ้น	1	100.00
รวมทั้งหมด		1	100.00

จากตาราง 10 พบว่าในข่าวโควิด 19 ของหนังสือพิมพ์เดอะเนชั่น (ประเทศไทย) มีการใช้คำปรากฏร่วม (collocation) ประเภทกริยาวลี (phrasal verb) คำว่า give ใช้คำว่า give up จำนวน 1 คำ คิดเป็นร้อยละ 100.00 จากจำนวนทั้งหมด 1 คำ

สรุปและอภิปรายผล

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล การศึกษาคำปรากฏร่วม (collocation) คำว่า have ประเภท verb + noun และคำว่า get take give ประเภท phrasal verb ในข่าวโควิด 19 ของหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษโดยใช้คลังข้อมูล (corpus) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาความถี่ของคำปรากฏร่วม และเพื่อศึกษารูปแบบการใช้คำปรากฏร่วม พบว่ามีการใช้คำปรากฏร่วม คำว่า have get take และ give ประเภท verb + noun และ phrasal verb ตามกรอบแนวคิดของ Lewis (2000) จำนวน 109 คำ คิดเป็นร้อยละ 0.06 จากจำนวนคำทั้งหมด 187,881 คำ พบการใช้คำปรากฏร่วม คำว่า have รวม 63 คำ (หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ จำนวน 29 คำ ร้อยละ 46.03 และในหนังสือพิมพ์เดอะเนชั่น จำนวน 34 คำ ร้อยละ 53.97) คำว่า get รวม 19 คำ (หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ จำนวน 8 คำ ร้อยละ 42.11 และในหนังสือพิมพ์เดอะเนชั่น จำนวน 11 คำ ร้อยละ 57.89) คำว่า take รวม 23 คำ (หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ จำนวน 12 คำ ร้อยละ 52.17 และในหนังสือพิมพ์เดอะเนชั่น จำนวน 11 คำ ร้อยละ 41.83) คำว่า give รวม 4 คำ (หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ จำนวน 3 คำ ร้อยละ 75 และในหนังสือพิมพ์เดอะเนชั่น จำนวน 1 คำ ร้อยละ 25)

อภิปรายผล

จากการศึกษาการใช้คำปรากฏร่วม (collocation) คำว่า have ประเภท verb + noun และคำว่า get take give ประเภท phrasal verb ในข่าวโควิด19 ของหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ โดยใช้คลังข้อมูล (corpus) ตามกรอบแนวคิดของ Lewis (2000) ผู้วิจัยจึงสนใจวิเคราะห์คำใน 2 ประเภท คือ verb + noun และ phrasal verb เพื่อศึกษาคำที่แสดงการกระทำรวมทั้งสิ้น 109 คำ จากจำนวนคำทั้งหมด 187,992 คำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เนาวรัตน์ อินทรประสิทธิ์ (2556) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาการปรากฏของคำปรากฏร่วมในหนังสือนวนิยายภาษาอังกฤษ พบว่า ในภาพรวมของการใช้คำปรากฏร่วม 3 ประเภท คือ คำคุณศัพท์กับคำนาม คำนามกับคำนาม คำกริยากับคำวิเศษณ์ มีการใช้คำปรากฏร่วมทั้งสิ้น 1,046 คำ คิดเป็นร้อยละ 29.31 จากจำนวนคำทั้งสิ้น 3,569 คำ แสดงให้เห็นว่ามีการใช้คำปรากฏร่วมในการเขียนจริงจากเจ้าของภาษา จึงควรจัดให้มีการเรียนการสอนเรื่องคำปรากฏร่วมเพิ่มเติม ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษเป็นต้นไป และเพิ่มเติมในเรื่องไวยากรณ์ภาษาอังกฤษซึ่งมีคำกริยาเป็นส่วนประกอบ และเน้นในด้านกริยาวิเศษณ์และคำปรากฏร่วม ซึ่งมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะในด้านการเขียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษามากยิ่งขึ้นในอนาคต

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้สอนภาษาต่างประเทศ ได้ศึกษาการใช้คำปรากฏร่วมเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าสำหรับผู้สนใจที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในด้านไวยากรณ์ โดยเฉพาะคำปรากฏร่วมประเภทต่างๆ เพื่อใช้ได้เทียบเคียงกับเจ้าของภาษา

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

เนื่องจากการเรียนการสอนในประเทศไทย เน้นทักษะด้านไวยากรณ์เพื่อการสอบเป็นส่วนใหญ่ ทำให้ผู้เรียนชาวไทยไม่คุ้นเคยและไม่ได้รับการฝึกฝนการใช้คำปรากฏร่วมให้เทียบเคียงกับเจ้าของภาษามาแต่ต้น ดังนั้น ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการใช้คำปรากฏร่วม เพื่อนำไปสู่การจัดการเรียนการสอนพัฒนาทักษะการเขียนตั้งแต่ระดับเบื้องต้น และเสริมทักษะความรู้ในการใช้คำศัพท์ด้านคำปรากฏร่วมควบคู่กันในการจัดการเรียนการสอนต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- เนาวรัตน์ อินทรประสิทธิ์. (2556). *การศึกษาการปรากฏของคำปรากฏร่วมในหนังสือนวนิยายภาษาอังกฤษ*. พระนครศรีอยุธยา: คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ.
- วงศ์ วรรณพิเชษฐ. (2547). *English by example A dictionary of English collocations with Thai Translations* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: ไทยเวย์ส.
- สุปรานี พุ่มอม, เจนจิรา เกิดทอง และชนิศา นิ่มสะอาด. (2555). *การสำรวจการใช้คำปรากฏร่วม (Collocation) ในงานเขียนของผู้เรียนไทยระดับปริญญาตรี*. สืบค้นจาก <http://research.rmutsb.ac.th>.
- อภิรักษ์ ดันตวิวัฒน์. (2553). *ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษทางเลือก*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Bueraheng, N. (2014). *Receptive and Productive Knowledge of Verb + Noun and Adjective + Noun Collocations of International Program and English Major Students of Prince of Songkla University*. (Master's thesis, Teaching English as International Language, Prince of Songkla University).
- Detdamrongpreecha, B. (2014). The acquisition of basic collocations by Thai learners of English. *SDU Research Journal Humanities and Social Sciences*, 10(3), 37-53.
- Lewis, M. (ed.). (2000). *Teaching collocation: Further developments in the Lexical Approach*. Hove: Language Teaching.
- Lewis, M. (2008). *Implementing the lexical approach: putting theory into practice*. Hampshire: Heinle Cengage Learning.
- Lin, L. Y. & Lin, C. H. (2019). Grammatical and Lexical Patterning of Make in Asian Learner Writing: A Corpus-Based Study of ICNALE. *The Southeast Asian Journal of English Language Studies*, 25(3), 1-15. doi.org/10.17576/3L-2019-2503-01

- Liu, C. P. (2000). A study of strategy use in producing lexical collocations. *Selected papers from the Tenth International Symposium on English Teaching*, 481-492. Taipei: The Crane.
- Sinclair, J. (1991). *Corpus, concordance, collocation*. New York: Berkley Books.

บทความวิจัย (Research Article)

การศึกษาการเปลี่ยนชื่อเรื่องอนิเมะจากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทย

A Study of Translation Methods in Anime from Japanese to Thai

วิเนส จันทะวงษ์ศรี¹ นรวัฒน์ ปานบรรจง² สุพัฒน์ แจ่มจันทร์² และณัฐริกา ทับทิม^{2*}

Winess Juntawongsri¹, Norawat Panbanjong², Suphat Chamchan² and Natthira Tuptim^{2*}

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเปลี่ยนชื่ออนิเมะจากอนิเมะที่ปรากฏในเว็บไซต์ Anilist จำนวน 50 เรื่อง ใช้วิธีรวบรวมรายชื่ออนิเมะที่เข้าฉายในประเทศไทย ช่วงเดือนสิงหาคม-เดือนพฤศจิกายน 2563 ระยะเวลา 4 เดือน อ้างอิง กลวิธีการเปลี่ยนชื่อหนังของรุสณี มะแซ และคณะ (2561) ผลการวิจัย พบว่า มีการใช้กลวิธีการแปลแบบตั้งชื่อใหม่มากที่สุด จำนวน 22 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 44 รองลงมาคือ การแปลแบบทับศัพท์ จำนวน 10 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 20 การแปลบางส่วน จำนวน 9 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 18 และการแปลแบบตรงตัว จำนวน 9 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 18 ตามลำดับ สาเหตุที่กลวิธีการแปลแบบตั้งชื่อใหม่มีการใช้มากที่สุด เนื่องจากกลวิธีแบบตั้งชื่อใหม่นั้น ผู้แปลสามารถสร้างสรรค์ชื่ออนิเมะได้อย่างอิสระเพื่อให้เข้ากับบริบท ตัวละคร ซึ่งจะช่วยให้ผู้ชมเข้าใจเนื้อเรื่องมากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ: กลวิธีการแปล ชื่อเรื่อง อนิเมะ

¹ สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

Japanese Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Thepsatri Rajabhat University

² สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

Japanese Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Pibulsongkram Rajabhat University

*Corresponding author; email: ntuptim@hotmail.com

(Received: 24 March 2022; Revised: 1 May 2022; Accepted: 8 June 2022)

Abstract

The purpose of this research was to study the translation methods in Anime titles by professional translators. The 50 anime titles in Anilist broadcasting between August and November 2020 were collected as data for analysis. The criteria for analysis were based on Russanee Masea et al. (2561). The findings showed that the new naming technique was most frequently found at 22 titles or 44 percent. Next was the transliteration technique which was found at 10 titles or 20 percent. The least frequently found were the partial translation technique and the direct translation technique which were equally found at 9 titles or 18 percent. The results revealed that the translators used the new naming technique the most because they could freely create titles based on the contexts and characters to make readers better understand the stories.

Keywords: Translation Methods, Title, Anime

บทนำ

การแปลชื่ออนิเมะ เป็นการสื่อสารรูปแบบหนึ่งที่มีความจำเป็นต่อการสื่อสารต่อผู้คนที่ต้องการดูให้คนสนใจในอนิเมะนั้น ทั้งนี้ อนิเมะเป็นสื่อบันเทิงประเภทหนึ่งที่คนไทยใช้เป็นทางเลือกในการรับชม ซึ่งการเลือกชมหรือบริโภคอนิเมะนั้น ชื่อเรื่องเป็นสิ่งที่ผู้ชมอนิเมะเห็นก่อนเข้าชมเนื้อเรื่อง ดังนั้นจึงเป็นข้อมูลแรกที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกดู ชื่ออนิเมะจึงเป็นประเด็นการใช้ภาษาที่น่าสนใจเพื่อที่จะศึกษาลักษณะการใช้ภาษาในชื่อเรื่องและการแปลเป็นภาษาไทย

การแปล คือ การถ่ายทอดข้อความจากภาษาต้นฉบับไปยังภาษาเป้าหมาย โดยผู้แปลควรรักษาไว้ซึ่งรูปแบบทางภาษา และที่สำคัญที่สุดคือความหมายที่ต้องการสื่อสาร โดยความหมายที่ต้องการสื่อสารนั้นหลายครั้งถูกปรับเปลี่ยนไปตามสไตล์ของผู้แปลโดยมีปัจจัยต่าง ๆ เช่น เนื้อหาของอนิเมะที่เมื่อผู้แปลพิจารณาแล้วมีความเฉพาะมากกว่าชื่อเรื่องต้นฉบับก็อาจมีการแปลแตกต่างไปจากชื่อเรื่องต้นฉบับได้ ปัญหาในการแปลที่ผู้วิจัยพบในรายวิชาการแปลส่วนใหญ่ คือ การเลือกใช้คำได้ไม่ถูกต้องและความไม่เข้าใจความหมายเดิมของภาษาต้นฉบับที่ต้องการสื่อสาร เนื่องจากในการแปลภาษาญี่ปุ่นนั้นจะมีความเกี่ยวข้องกับความรู้หลายส่วน ในแง่ประเด็นภาษาเอง ผู้แปลก็ต้องเข้าใจว่าภาษาญี่ปุ่นมีการละรูปละคำ ทั้งคำที่เป็นประธานของประโยค

คำช่วยไว้ จึงอาจทำให้เกิดการตีความที่ผิดพลาดได้บ่อยครั้ง นอกจากนี้การเลือกใช้ศัพท์ก็มีความยากเนื่องจากมีคำความหมายคล้ายคลึงกันแต่ต่างบริบทการใช้ค่อนข้างมาก ซึ่งอาจทำให้การเลือกใช้คำศัพท์ผิดไปจากความต้องการหรือผิดไปจากชื่อในภาษาเดิม รวมไปถึงชื่อเรื่องของอนิเมะที่ได้เคยอ่าน หรือทำความเข้าใจมา ไม่ได้มีแปลตรงตามคำภาษาญี่ปุ่น แม้หลายครั้งจะมีการแปลตรงตัว เช่น ชื่อเรื่อง 人を飲み込む巨おぼけ ที่มีการแปลตรงตัวว่า “ผีหอยกลืนคน” แต่ลำดับคำในการแปลก็มีความแตกต่างกับลำดับคำในภาษาญี่ปุ่น หรือหลายครั้งที่การแปลชื่อเรื่องแตกต่างไปจากคำเดิมที่ใช้ในภาษาต้นฉบับ เช่น “นุรูกินักดนตรี” ที่แปลมาจากชื่อต้นฉบับ のだめカンタービレ (Nodame Cantabile) ซึ่งชื่อภาษาไทยไม่มีคำใดที่ปรากฏในชื่อภาษาญี่ปุ่นเลย จึงเห็นได้ว่าแนวทางการแปลชื่อเรื่องภาษาญี่ปุ่นมีทั้งที่แปลตรงตัวกับคำที่ปรากฏในภาษาต้นฉบับและการแปลไม่ตรงตัว ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาเพื่อให้เข้าใจถึงวิธีการในการเลือกใช้คำแปลชื่อเรื่องอนิเมะว่ามีลักษณะการแปลอย่างไร เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาเป็นผู้แปลภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทยในอนาคต

ทั้งนี้ มณีนรัตน์ สวัสดิวัตน์ ณ อยุธยา (2548, น. 99) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการแปล และกระบวนการแปลไว้ว่าการแปลมี 3 ขั้นตอน ขั้นตอนแรกคือการเตรียมความพร้อม ขั้นตอนที่สองคือการวิเคราะห์ความหมายและการวิเคราะห์การสื่อความหมายและขั้นตอนที่สามคือ การประกอบเป็นงานแปล ซึ่งสอดคล้องกับ 別宮 (1980) ในเรื่องของทฤษฎีการวิเคราะห์ความหมายที่ได้กล่าวถึงการแปลว่า การแปลคือ การถ่ายทอดความหมายจากภาษาต้นฉบับไปเป็นอีกภาษาหนึ่ง และให้ความหมายเท่ากัน หรือใกล้เคียงกับภาษาต้นฉบับมากที่สุด สมเกียรติ เชวงกิจวิช (2549, น.18 - 22) ก็ได้แบ่งการแปลออกเป็น 2 ชนิดได้แก่ การแปลแบบตรงตัวคือ การแปลให้มีความหมายถูกต้องตรงตามต้นฉบับมากที่สุดคงเนื้อหาไว้ให้ครบถ้วนสมบูรณ์ และการแปลแบบเอาความ การแปลโดยเน้นการถ่ายทอดความหมาย เพื่อให้ผู้รับสารเข้าใจความหมายที่ผู้เขียนบทความต้นฉบับต้องการสื่อ การแปลแบบนี้นิยมใช้ในการแปลสารประเภทที่เน้นการให้ข้อมูล เช่น รายงาน ตำราทางวิชาการ คู่มือการใช้งาน การแปลชนิดนี้เน้นผู้อ่านในภาษาปลายทางมาก กล่าวคือเน้นการแปลให้เป็นภาษาปลายทางที่สละสลวยเป็นธรรมชาติและความเป็นชัดเจน เข้าใจง่าย

ในส่วนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแปลชื่อเรื่องอนิเมะจากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทยโดยตรงนั้นยังไม่พบงานในลักษณะนี้ แต่มีงานที่ศึกษาเกี่ยวกับการแปลภาษาญี่ปุ่นในประเด็นต่าง ๆ เช่น ญัฐริรา ทับทิม (2556) ศึกษาวิธีการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติและคำบอกอาการหรือสภาพจากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทย ผลจากการศึกษาพบว่าวิธีการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติ

และคำบอกอาการหรือสภาพจากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทยมี 5 วิธี เรียงตามสัดส่วนการเกิดได้ดังนี้ 1) วิธีการแปลเป็นคำวิเศษณ์ 2) วิธีการแปลเป็นคำกริยา 3) วิธีการแปลโดยไม่แปล 4) วิธีการแปลเป็นคำนาม และ 5) วิธีการแปลเป็นสันธานวลีแสดงผลลัพธ์หรือณัฐจิรา ทับทิม (2564) ศึกษาการแปลของ Google Translate โดยพบว่าจะสามารถแปลได้ดีขึ้นแต่ก็ยังมีปัญหาการแปลในระดับประโยค โดยรายการภาษาที่ Google Translate ระบบ Neural Machine Translation สามารถแปลได้ในระดับยอมรับได้มากที่สุดเรียงจากมากไปหาน้อยได้แก่ คำปรากฏรวม คำประสมคำนาม คำประสมคำกริยา ประโยค และสำนวน

จากงานวิจัยข้างต้นจะเห็นได้ว่างานวิจัยทั้ง 2 งานเป็นงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำเป็นส่วนใหญ่ ยังไม่มีงานวิจัยที่ศึกษาการแปลชื่อเรื่องของภาพยนตร์หรือแอนิเมะโดยตรง งานวิจัยที่ศึกษาการแปลชื่อเรื่องพบในการวิจัยการแปลชื่อเรื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย เช่น งานของชลิกาญจน์ จันทจำรัสรัตน์ (2561) ซึ่งได้วิเคราะห์กลวิธีการแปลชื่อภาพยนตร์แอคชั่นจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย โดยพบกลวิธีการแปลแบบตั้งชื่อใหม่โดยไม่อิงชื่อเดิมมากที่สุด จินดาพร พินพงทรัพย์ (2561) วิเคราะห์กลวิธีการแปลชื่อภาพยนตร์ไทยเป็นภาษาจีน ผลการศึกษาได้ผลเป็นไปในแนวทางเดียวกับในงานของชลิกาญจน์ จันทจำรัสรัตน์ (2561) กล่าวคือในการแปลจากภาษาไทยเป็นภาษาจีนผู้แปลก็ใช้กลวิธีการตั้งชื่อใหม่โดยอิงกับแก่นเรื่องและไม่ยึดติดกับคำเดิมมากที่สุด ส่วนที่พบน้อยที่สุดคือการตั้งชื่อใหม่โดยใช้คำที่มีเค้าความเดิม

นอกจากนี้ยังพบงานของ รุสนี มะแซ และคณะ (2561) ได้วิเคราะห์กลวิธีการแปลชื่อภาพยนตร์เป็นภาษาไทยได้ทั้งหมด 11 รูปแบบย่อย คือ 1. การทับศัพท์ทั้งหมดและไม่มีเสริมความภาษาไทย 2. การทับศัพท์ทั้งหมดและเสริมความภาษาไทย 3. การทับศัพท์บางส่วนและเสริมความภาษาไทย 4. การแปลตรงตัวทั้งข้อความและไม่มีเสริมภาษาไทย 5. การแปลตรงตัวทั้งข้อความและเสริมภาษาไทย 6. การแปลบางส่วนและเสริมความภาษาไทย 7. การแปลบางส่วนและไม่เสริมความภาษาไทย 8. การทับศัพท์บางส่วน แปลบางส่วนและไม่เสริมความภาษาไทย 9. การทับศัพท์บางส่วนแปลบางส่วนและมีเสริมความภาษาไทย 10. การตั้งชื่อใหม่โดยไม่เกี่ยวข้องกับชื่อเดิมและ 11. การตั้งชื่อใหม่โดยใช้คำที่มีเค้าความหมายเดิม ทั้ง 11 รูปแบบย่อยแบ่งเป็นประเภทใหญ่ได้ 4 รูปแบบ คือ การแปลแบบทับศัพท์ การแปลแบบตรงตัว การแปลบางส่วน และการตั้งชื่อใหม่

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

เพื่อศึกษาทฤษฎีการแปลงชื่ออานิเมะจากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทย

กรอบแนวคิดทฤษฎี (Theoretical Framework)

กรอบแนวคิดในการวิเคราะห์ที่ใช้ประเภททฤษฎีการแปลงที่พบในงานของรุสนี มะแซ และคณะ (2561) เป็นเกณฑ์การวิเคราะห์เนื่องจากมีการแบ่งประเภทออกเป็นประเภทย่อยละเอียด และแบ่งประเภทกว้าง ๆ จัดหมวดหมู่ได้เป็น 4 หมวดหมู่ใหญ่ และ 11 ประเภทย่อย ตาราง 1 ดังนี้

ตาราง 1 ประเภททฤษฎีการแปลง

ประเภทใหญ่	ประเภทย่อย
1. การแปลงแบบทับศัพท์	1. การทับศัพท์ทั้งหมดและไม่มีเสริมความภาษาไทย 2. การทับศัพท์ทั้งหมดและเสริมความภาษาไทย 3. การทับศัพท์บางส่วนและเสริมความภาษาไทย 4. การทับศัพท์บางส่วน แปลบางส่วนและไม่เสริมความภาษาไทย 5. การทับศัพท์บางส่วน แปลบางส่วนและมีเสริมความภาษาไทย
2. การแปลงแบบตรงตัว	1. การแปลตรงตัวทั้งข้อความและไม่มีเสริมภาษาไทย 2. การแปลตรงตัวทั้งข้อความและเสริมภาษาไทย
3. การแปลบางส่วน	1. การแปลบางส่วนและเสริมความภาษาไทย 2. การแปลบางส่วนและไม่เสริมความภาษาไทย
4. การตั้งชื่อใหม่	1. การตั้งชื่อใหม่โดยไม่เกี่ยวข้องกับชื่อเดิม 2. การตั้งชื่อใหม่โดยใช้คำที่มีเค้าความหมายเดิม

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ผู้วิจัยได้รวบรวมรายชื่ออนิเมะที่เข้าฉายในประเทศไทยช่วงเดือนสิงหาคม - เดือนพฤศจิกายน 2563 ระยะเวลา 4 เดือน เนื่องจากเป็นช่วงที่มีจำนวนอนิเมะที่เข้าฉายเป็นจำนวนมาก สามารถสุ่มเลือกเรื่องได้ตามเป้าหมายคือจำนวน 50 เรื่อง รวบรวมมาจากข้อมูลในอินเทอร์เน็ตเว็บไซต์ Anilist เนื่องจากเป็นเว็บไซต์ที่สามารถค้นหาอนิเมะย้อนหลังได้

2. ค้นหาชื่อดั้งเดิมของอนิเมะ ทั้ง 50 เรื่อง

3. ทำความเข้าใจโครงสร้างของชื่อเรื่อง โดยอ้างอิงวิธีการจากกลวิธีการแปลงชื่อภาพยนตร์จากกลวิธีการแปลงชื่อภาพยนตร์ของ รุสณี มะแซ และคณะ (2561)

4. นำข้อมูลที่ได้มาศึกษาว่าการแปลงชื่ออนิเมะทั้ง 50 เรื่องนั้นใช้กลวิธีใด

5. วิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิจัย

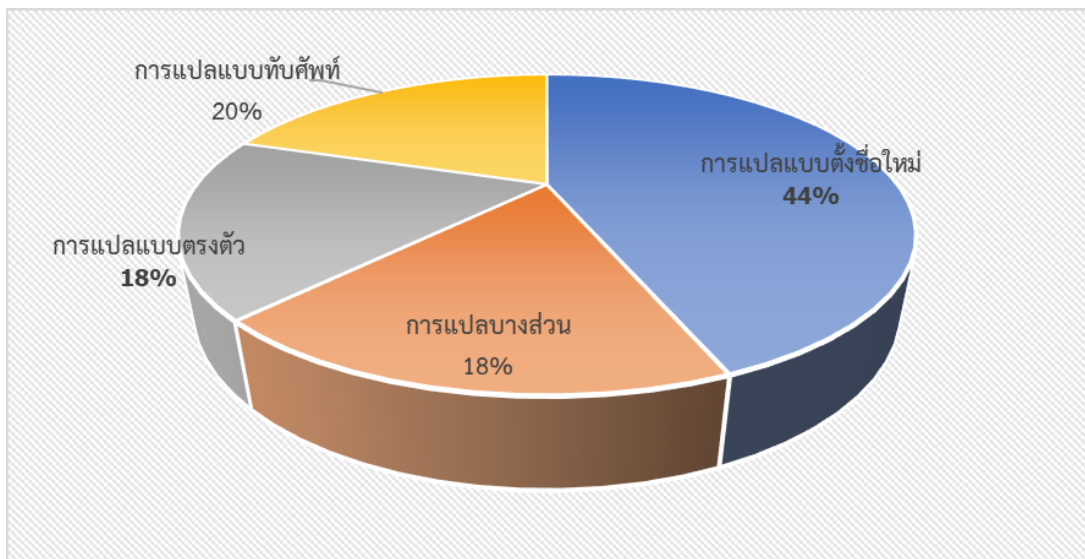
ทั้งนี้การสุ่มชื่ออนิเมะ ผู้วิจัยใช้วิธีสุ่มกระจายเดือนละ 12 เรื่องใน 2 เดือนแรกคือสิงหาคมและกันยายน และเดือนละ 13 เรื่องในเดือนตุลาคมและพฤศจิกายน โดยไม่ได้ควบคุมสัดส่วนว่าผู้แปลเป็นคนเดียวกันหรือไม่ เนื่องจากไม่มีการระบุผู้แปลในเว็บไซต์ Anilist และไม่ได้ควบคุมประเภทของอนิเมะเนื่องจากการสุ่มเลือกจากเรื่องทั้งหมดจากลำดับการออกฉาย

ผลการวิจัย

ในการวิจัยนี้ ได้นำเสนอข้อมูลผลการวิจัยเป็นตารางวิเคราะห์และตารางคิดความถี่กับคำร้อยละ

โดยแบ่งเป็น 2 ส่วนดังนี้

1. ภาพค่าความถี่กับคำร้อยละกลวิธีการแปลงชื่ออนิเมะเป็นภาษาไทย
2. ตารางแสดงตัวอย่างลักษณะการแปล

ภาพ 1 ค่าร้อยละกลวิธีการแปลชื่ออนิเมะจากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทย

จากการศึกษาวิธีการแปลทั้งหมด 50 เรื่อง ซึ่งศึกษาใน 4 กลวิธีใหญ่ ได้แก่ การแปลแบบทับศัพท์ การแปลแบบตรงตัว การแปลบางส่วน และการแปลแบบตั้งชื่อใหม่นั้น พบว่าผู้แปลใช้กลวิธีการแปลแบบตั้งชื่อใหม่มากที่สุด จำนวน 22 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 44 รองลงมาคือ การแปลแบบทับศัพท์ จำนวน 10 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 20 และการแปลบางส่วนกับการแปลแบบตรงตัว มีจำนวน 9 เรื่องเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 18 ตามลำดับ โดยนำเสนอตัวอย่างการแปลบางส่วนได้ตามตาราง 1 - 4 ดังนี้

ตาราง 2 การแปลชื่อเรื่องอนิเมะแบบตั้งชื่อใหม่

ชื่อเรื่องภาษาญี่ปุ่น	ชื่อเรื่องภาษาไทย
1. かぐや様は告らせたい〜天才たちの恋愛頭脳戦	สารภาพรักกับคุณคางุยะซะดี
2. とんでもない詐欺者	ยอดคนลงโลก
3. 富豪刑事	วันทั่วไปของชายข้างห้อง
4. フルーツバスケット	เสน่ห์สาวข้าวปั้น
5. グレイプニル	กายาสถิตอสูร
6. BNA ビー・エヌ・エー	มนุษย์สัตว์พันธุ์ใหม่
7. なきたいわたしわねこをかぶる	เหมียวน้อยคอยรัก
8. かくしご	ความลับสุดยอดของคุณพ่อเลี้ยงเดี่ยว

ตาราง 2 การเปลี่ยนชื่อเรื่องอนิเมะแบบตั้งชื่อใหม่ (ต่อ)

ชื่อเรื่องภาษาญี่ปุ่น	ชื่อเรื่องภาษาไทย
9. 天晴爛漫	นักชิงแดนซามูไร
10. 本好きの下剋上	การปฏิวัติของสาวน้อยหนอนหนังสือ
11. ドロヘドロ 魔のおまけ	สาปพันธุสูร
12. メジャー2, メジャーセカンド	ถนนนักสู้ทีมเบสบอลภาค 2
13. 爆丸バトルプラネット アーマード アライアンス	บากัน มอนสเตอร์บอลทะลุมิติภาค 5
14. 魔神英雄伝ワタルシリーズ	วาตารุ เทพบุตรสองโลก
15. ゾンビランドサガ リベンジ SAGA.2	ปั่นซอมบี้ให้เป็นไอดอลภาค2
16. 七つの大罪 憤怒の審判	ศึกตำนาน 7 อัครวิน
17. セスタスシリーズ	จอมหมัดสนับเหล็ก เซสทัส
18. 7 シード 2	เมล็ดพันธุ์แห่งความรอดภาค2
19. イジらないで、長瀨さ	ยัยตัวแสบแอบน่ารัก นางาโทะระ
20. ヴィヴィ-フローライトアイズソ ング	วีวี บทเพลงจักรกลคู่ศตวรรษ
21. ストライク・ザ・ブラッド IV	สายเลือดแท้ที่ ภาค4
22. スライム倒して 300 年	ล่าสไลม์มา 300 ปี รู้ตัวอีกทีก็เลเวล MAX ซะแล้ว

การตั้งชื่อใหม่ เป็นการคิดคำใหม่ในการตั้งชื่อทั้งที่เค้าความหมายเดิม หรือแฉวงคำเดิม กับความหมาย และไม่มีเค้าโครงของชื่อเดิม หรือรากศัพท์เดิม ยกตัวอย่างจากตารางข้างบน เช่น เรื่อง かぐや様は告らせたい〜天才たちの恋愛頭脳戦 ซึ่งจากชื่อเรื่องจะแปลได้ว่า “ท่านคางุยะ อยากให้สารภาพรัก สงครามความรักของพวกอัจฉริยะ” แต่จากชื่อเรื่องที่แปลเป็นไทยแล้วจะได้ชื่อว่า “สารภาพรักกับคุณคางุยะซะดี หรือตัวอย่างการเปลี่ยนชื่อเรื่อง とんでもない 詐欺者 ซึ่งจากชื่อเรื่องจะแปลได้ว่า “นักปลอมแปลงที่ร้ายกาจ” แต่เป็นไทยแล้วได้ชื่อว่า “ยอดคนลงโลก” ซึ่งทั้งสองตัวอย่างเป็นกลวิธีย่อยแบบการตั้งชื่อใหม่โดยใช้คำที่มีเค้าความหมายเดิม หรือตัวอย่างการเปลี่ยนชื่อเรื่อง 富豪刑事 ซึ่งจากชื่อเรื่องจะแปลได้ว่า “นักสืบเศรษฐี” แต่จากชื่อเรื่องที่แปลเป็นไทยแล้วได้ชื่อว่า “วันทั่วไปของชายข้างห้อง” ซึ่งเป็นการใช้กลวิธีย่อยแบบการตั้งชื่อใหม่โดยไม่เกี่ยวข้องกับชื่อเดิม

หรือตัวอย่างชื่อเรื่อง フルーツバスケット จากชื่อเรื่องจะแปลได้ว่า “ตะกร้าผลไม้” อันเนื่องมาจาก อ้างอิงจากลักษณะ และบริบทของตัวละครภายในเรื่อง จึงมีการตั้งชื่อเรื่องใหม่เป็น “เสน่ห์สาวข้าวปั้น” ให้เข้ากับบริบท ตัวละคร และทำให้ผู้อ่านเข้าใจง่ายมากขึ้น ซึ่งในตารางนั้นส่วนใหญ่ใช้วิธีการนำเนื้อเรื่อง หรือบริบทตัวละครมาเสริมชื่อเรื่องเพื่อให้ดึงดูดต่อผู้บริโภค จึงจำแนกได้ว่าเป็นการแปลแบบตั้งชื่อใหม่โดยไม่เกี่ยวข้องกับชื่อเดิม

ตาราง 3 การแปลชื่อเรื่องอนิเมะแบบทับศัพท์

ชื่อเรื่องภาษาญี่ปุ่น	ชื่อเรื่องภาษาไทย
1. プリンセスコネクト	ปรินเซส คอนเน็คต์
2. デジモンアドベンチャー	ดิจิมอนแอดเวนเจอร์
3. 遊戯王セブンス	ยูกิโอ เซเวนส์
4. カードファイト!! ヴァンガードオーバードレス	การ์ดไฟท์ แวนการ์ด โอเวอร์เดรส
5. ベイブレードバースト超王	เบย์เบลด เบิร์ส ซุปเปอร์คิง
6. スーパーカブ	ซูเปอร์คัพ
7. ボルトナルト ネクスト ジェネレーションズ	โบรุโตะ: นารูโตะ เน็กซ์ เจนเนเรชั่น
8. 86 エイティシックス-	เอทตี้ซิกซ์
9. エデنزゼロ	เอเดนส์ซีโร่
10. ワンピース和野国	วันพีซ วาโนะคุนิ

การแปลแบบทับศัพท์ทั้งหมด เป็นการถอดคำอ่านจากภาษาญี่ปุ่น และเขียนเป็นภาษาไทย โดยมีทั้งเพิ่มคำภาษาไทย และไม่มีการเพิ่มคำภาษาไทยใด ๆ ดังชื่อเรื่องที่อ้างอิงจากตารางด้านบน เช่น スーパーカブ、プリンセスコネクト、エイティシックス ซึ่งแปลเป็นภาษาไทยออกมาแล้วได้ชื่อว่า “ซูเปอร์คัพ” “ปรินเซส คอนเน็คต์” และ “เอทตี้ซิกซ์” ซึ่งตรงกับภาษาต้นทาง และส่วนใหญ่นั้นจะไม่ได้มีการเปลี่ยนตัวภาษาให้แปลกไปจากภาษาต้นทาง จึงจำแนกได้ว่าเป็นการแปลแบบทับศัพท์และเป็นการแปลทับศัพท์ทั้งหมดโดยไม่มีการเสริมความภาษาไทยยกเว้นชื่อเรื่อง ベイブレードバースト超王 แปลเป็น “เบย์เบลด เบิร์ส ซุปเปอร์คิง” โดยคำว่า 超王 มีการแปลเป็นทับศัพท์ภาษาอังกฤษว่า “ซูเปอร์คิง”

ตาราง 4 การแปลชื่อเรื่องแบบแปลบางส่วน

ชื่อเรื่องภาษาญี่ปุ่น	ชื่อเรื่องภาษาไทย
1. 食戟のソーマ 餐ノ皿	ยอดนักปรุงโซมะ ภาค 6
2. イエスタデイをうたって	บทเพลงแห่งวันวาน
3. 八男って、それはないでしょう	ผมเนี่ยนะ ชายแปด
4. 波よ聞いてくれ	วิญญูหรรษา ฟังฉันหน่อยเซ่
5. グラップラー刃牙	บากิ จอมประจัญบาน 2020
6. サイコパス 3	ไซโค พาส ถอดรหัสล่า
7. つぐもも	สีกุโมโมะ ภูตสาวแสนดุ
8. 戦闘員、派遣します	นักรบสายป่วน ออกปฏิบัติกวน
9. 美少年シリーズ	ขบวนการนักสืบหนุ่มรูปงาม

การแปลบางส่วนคือการแปลด้วยการเสริมความหมายไทย และไม่เสริมความหมายไทย เป็นการแปลคำบางส่วนจากข้อความทั้งหมด ดังชื่อเรื่องที่อ้างอิงจากตาราง 4 ด้านบนเช่น 美少年シリーズ ที่แปลแค่คำว่า 美少年 โดยแปลว่า “หนุ่มหล่อ หรือ หนุ่มรูปงาม” และเสริมคำภาษาไทยเข้าไปได้ชื่อเรื่องว่า “ขบวนการนักสืบหนุ่มรูปงาม” ซึ่งคำว่าขบวนการนักสืบนั้น ไม่ได้มีในชื่อเรื่องเดิมหรือไม่มีในภาษาต้นทางแต่เป็นการเติมเสริมคำเพื่อให้ชื่อเรื่องสมบูรณ์หรือ グラップラー刃牙 แปลว่า “นักเลงบากิ” โดยแปลแค่คำว่า 刃牙 คำนี้อ่านว่า “บากิ” เป็นชื่อตัวเอกของอานิเมะ ซึ่งแปลเป็นไทยแล้วมีการเสริมคำภาษาไทยเข้าไปได้ชื่อเรื่องว่า “บากิ จอมประจัญบาน” หรือตัวอย่างชื่อเรื่อง 食戟のソーマ 餐ノ皿 หากแปลตรงตัวได้ว่า “สงครามอาหารของโซมะ ภาคงานของมือ” แต่การแปลของผู้แปลแปลแค่คำว่า ソーマ คำนี้อ่านว่า “โซมะ” เป็นชื่อตัวเอกของอานิเมะ ซึ่งแปลเป็นไทยแล้วเสริมคำไทยเข้าได้ชื่อเรื่องว่า “ยอดนักปรุงโซมะ ภาค 6”

ตาราง 5 การแปลชื่อเรื่องอนิเมะแบบตรงตัว

ชื่อเรื่องภาษาญี่ปุ่น	ชื่อเรื่องภาษาไทย
1. 神の塔	หอคอยเทพเจ้า
2. 放課後ていぼ	บันทึกชมรมริมเขื่อนหลังเลิกเรียน
3. 魔術士オーフェン	จอมขมังเวทย์ ออร์เฟน
4. シャーマンキング 2021(新作)	ซาแมนคิง ราชันย์แห่งภูต2021(Remake)
5. Axis powers ヘタリア	พลังอำนาจ เฮตาเลีย
6. 不滅のあなたへ	แต่เธอผู้เป็นนิรันดร์
7. さよなら私のクラマ	ลาก่อนคราเมอร์ของฉัน
8. ドラゴン、家を買う	หาบ้านให้มังกรที
9. 憂国のモリアーティ	มอริอาร์ตผู้รักชาติ

ตัวอย่างจากตาราง 5 เป็นการแปลแบบตรงตัวทั้งหมด เป็นการแปลทั้งข้อความจากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทย โดยยังรักษาโครงสร้างเดิมของข้อความ และส่วนใหญ่เป็นการแปลแบบไม่มีการเสริมความภาษาไทยเข้าไป โดยยกตัวอย่างจากเรื่อง さよなら私のクラマー ที่ผ่านการแปลแบบคำต่อคำ หรือรูปประโยคแล้ว ผู้แปลแปลได้เป็น “ลาก่อนคราเมอร์ของฉัน” ซึ่งตรงกับโครงสร้างของภาษาญี่ปุ่นเดิมและไม่มีการเสริมคำเข้าไปใหม่ หรือเรื่อง 神の塔 แปลว่า “หอคอยเทพเจ้า” ก็เป็นการแปลโดยใช้คำที่มีอยู่เดิมในชื่อเรื่องต้นฉบับและยังรักษาโครงการของชื่อเรื่องนั้นไว้ หรือเรื่อง ドラゴン、家を買う แปลว่า “หาบ้านให้มังกรที” ที่แม้จะไม่ได้ใช้คำว่า “ซื้อบ้าน” ซึ่งเป็นคำแปลที่ตรงตัวมากกว่าคำ “หาบ้าน” แต่นับความหมายของชื่อเรื่องยังคงเดิมแม้จะใช้คำว่า “หาบ้าน” แทนก็ตาม

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษากลวิธีการแปลชื่อเรื่องอานิเมะจากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทย” สรุปได้ผลการวิเคราะห์กลวิธีการแปลชื่อเรื่องอานิเมะจำนวน 50 เรื่อง พบว่ากลวิธีการแปลแบบตั้งชื่อใหม่มากที่สุด จำนวน 22 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 44 รองลงมาคือ การแปลแบบทับศัพท์ จำนวน 10 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 20 และการแปลบางส่วนกับการแปลแบบตรงตัวมีจำนวน 9 เรื่องเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 18 ทั้งนี้ในการอภิปรายผลได้อภิปรายผลเน้นไปที่ประเภทกลวิธีการแปลประเภทใหญ่ เนื่องจากจำนวนที่ศึกษาทั้งหมดมีจำนวน 50 เรื่องอาจึงไม่สะท้อนข้อมูลกลวิธีการแปลประเภทย่อยได้อย่างละเอียด โดยจากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่าผู้แปลใช้กลวิธีการแปลแบบตั้งชื่อใหม่มากที่สุด จากจำนวนทั้งหมด 50 เรื่องสอดคล้องกับงานวิจัยที่ศึกษาการแปลชื่อภาพยนตร์ทั้งจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยและจากภาษาไทยเป็นภาษาจีน (ชลิกาญจน์ จันทจำรัสรัตน์, 2561; รุสนี มะแซและคณะ, 2561; จินดาพร พินพงทรัพย์, 2561) เนื่องจากกลวิธีแบบตั้งชื่อใหม่นั้น ผู้แปลสามารถสร้างสรรค์ชื่ออานิเมะได้อย่างอิสระโดยพิจารณาจากตัวเอกของเรื่องหรือเนื้อเรื่อง การแปลด้วยวิธีนี้จะใช้ชื่อภาษาไทยที่มีลักษณะภาษาโดดเด่น แปลกใหม่น่าสนใจแต่ยังคงไว้ซึ่งอรรถรสของภาพยนตร์ เช่นที่ได้ยกตัวอย่างไว้ได้ตาราง 1 ชื่อเรื่อง フルーツバスケット ที่มีการแปลว่า “เสน่ห์สาวข้าวปั้น” ซึ่งเป็นการแปลชื่อเรื่องจากเนื้อหาของอานิเมะที่น่าสนใจและตรงประเด็นมากกว่าการแปลตรงตัวว่า “ตะกร้าผลไม้” เป็นต้น ทั้งนี้จากการศึกษาพบการใช้ประเภทย่อยของการแปลแบบตั้งชื่อใหม่ครบทั้งสองประเภทย่อย คือ การตั้งชื่อใหม่โดยไม่เกี่ยวข้องกับชื่อเดิมและการตั้งชื่อใหม่โดยใช้คำที่มีเค้าความหมายเดิม

ในส่วนกลวิธีการแปลที่พบรองลงมาคือการแปลแบบทับศัพท์ ทั้งนี้เพราะในภาษาญี่ปุ่นเองก็มีการใช้คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศค่อนข้างมาก จึงทำให้ชื่อเรื่องอานิเมะจึงมีคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศมีจำนวนมากไปด้วย ทั้งที่ใช้คำทับศัพท์เป็นชื่อเรื่องทั้งหมด เช่นชื่อเรื่อง プリンセスコネクト ที่มีการแปลทับศัพท์เป็นภาษาไทยทั้งคำว่า “ปรีนเซส คอนเน็คต์” เป็นต้น ส่วนผลวิจัยที่พบการแปลแบบตรงตัวน้อยที่สุดนั้นสอดคล้องกับทฤษฎีการแปลที่ว่า การแปลให้ภาษาสละสลวยและยังคงไว้ซึ่งความหมายของภาษาต้นฉบับนั้น จำเป็นต้องให้ความสำคัญกับภาษาปลายทางที่สื่อสารออกไป ผู้แปลส่วนใหญ่จึงมีการเสริม เติม หรือแต่งใหม่ด้วยภาษาปลายทาง มากกว่าจะแปลโดยใช้คำที่เหมือนภาษาต้นทางซึ่งอาจจะรักษาความหมายเดิมไว้แต่ขาดเสน่ห์หรือขาดการสื่อสารความหมายที่ดีกับผู้อ่านที่เป็นเจ้าของภาษาปลายทาง

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. งานวิจัยในครั้งนี้นี้ยังไม่ได้วิเคราะห์ในมิติความสัมพันธ์ระหว่างประเภทอานิเมะกับกลวิธีการแปล ในการศึกษาวิจัยเพื่อต่อยอดจึงสามารถนำประเด็นนี้ไปเป็นหนึ่งประเด็นในการพิจารณาได้

2. ผลการศึกษาสามารถนำไปใช้ในการศึกษาต่อยอดเพื่อยกระดับความเข้าใจในกลวิธีการแปล และศึกษารูปแบบกลวิธีการแปลในรูปแบบต่าง ๆ เช่น คำลักษณะใดที่มีการแปลแบบตรงตัว หรือแปลทับศัพท์ หรือลักษณะชื่อเรื่องแบบใดมีแนวโน้มแบบตั้งชื่อใหม่ เป็นต้น เพื่อให้เกิดซึ่งประโยชน์ในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึงสายงานที่เกี่ยวข้อง

3. ผลการศึกษาสามารถนำรูปแบบต่าง ๆ ที่ได้กล่าวในวิจัยไปต่อยอดเพื่อให้เกิดรูปแบบใหม่ ๆ ในกลวิธีการแปล ดังตัวอย่างเช่น การแปลแบบเปลี่ยนชื่อใหม่ โดยอ้างอิงจากสภาวะหรือบทบาทของตัวละครในเรื่อง เป็นต้น

จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า ในการตั้งชื่ออานิเมะนั้น มีหลายรูปแบบ และแตกแขนงออกไปอีกทั้งยังมีเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม ดังนั้นจึงควรศึกษาและทำความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาของภาษาต้นทางด้วย อย่างเช่น การละรูปตัดรูป การละคำช่วย เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- จินดาพร พินพงษ์ทรัพย์. (2561). กลวิธีการตั้งชื่อภาพยนตร์ไทยเป็นภาษาจีน. *Veridian E-Journal, Silpakorn University*, 11(3), 1471-1491.
- ชลธิกาญจน์ จันทจำรัสรัตน์. (2561). กลวิธีการแปลชื่อภาพยนตร์แอ็คชั่นต่างประเทศเป็นภาษาไทย. *วารสารมหาจุฬาราชวิทยาลัย*, 6(1), 254-264.
- ณัฐจิรา ทับทิม. (2556). การศึกษาวิธีการและประเภทการแปลคำเลียนเสียงธรรมชาติและคำบอกอาการ หรือสภาพจากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทย. *วารสารญี่ปุ่นศึกษา*, 30 (1), 41-56.
- ณัฐจิรา ทับทิม. (2564). ความสามารถในการแปลความหมายระดับข้อความของ Google Translate ระบบ Neural Machine Translation จากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทย. *วารสารศิลปศาสตรมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์*, 21(1), 91-113.
- มนิรัตน์ สวัสดิ์วัฒน์ ณ อยุธยา. (2548). *การแปล : หลักการและการวิเคราะห์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รุสนี มะแซ, มุซัยนนะห์ สาแม็ง, ซูรียาตี มานี, จิตสุตา ละอองผล และวรเวทย์พิสิษ ยศศิริ. (2561).

การวิเคราะห์กลวิธีการแปลงชื่อภาพยนตร์ฮอลลีวูดจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย.

ใน การประชุมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติครั้งที่ 9 (น. 111-118). สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.

สมเกียรติ เสงวกิจจวนิช. (2549). แปลญี่ปุ่น-ไทยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: ภาษาและวัฒนธรรม.

Anilist. (n.d.). Retrieved from <https://anilist.co/>

別宮貞徳. (1980). 翻訳の初歩. 東京: Japan Times.

บทความวิจัย (Research Article)

การศึกษาปัญหาและความต้องการของนักเรียนที่มีต่อห้องสมุด

โรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี

A Study of Student's Problems and Needs towards the Use
of the Chalermkwansatree School Libraryปิยรัตน์ ทองดี¹ อาทิตยา สารีกา¹ และฟ้า วิลำ^{1*}Piyarat Thongdee¹, Artitaya Sarika¹ and Fa Wilaikum^{1*}

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์และเพื่อศึกษาปัญหาของนักเรียนที่มีต่อห้องสมุดโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี และเพื่อศึกษาความต้องการของนักเรียนที่มีต่อห้องสมุดโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 โรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี ในจังหวัดพิษณุโลก ปีการศึกษา 2563 จำนวนไม่น้อยกว่า 342 คน เครื่องมือที่ใช้การเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามปัญหาและความต้องการของนักเรียนที่มีต่อห้องสมุดโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรีมีปัญหาการใช้ห้องสมุดโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัญหาด้านบุคลากรและปัญหาด้านอาคารสถานที่ อยู่ในระดับปานกลาง และความต้องการของนักเรียนที่มีต่อห้องสมุดโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี ด้านอาคารสถานที่ พบว่า ต้องการให้เพิ่มโซฟา ต้องการให้เพิ่มโต๊ะและเก้าอี้ ด้านทรัพยากรสารสนเทศ พบว่า ต้องการให้เพิ่มหนังสือที่หลากหลายและทันสมัย ด้านบริการ พบว่า ต้องการให้มีบริการ Netflix และด้านบุคลากร พบว่า ต้องการให้บุคลากรพูดจาสุภาพอ่อนโยน

คำสำคัญ: ห้องสมุดโรงเรียน โรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี บริการห้องสมุด

¹สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

Library and Information Science, Faculty of Humanities and Social Sciences, Pibulsongkram Rajabhat University

*Corresponding author; email: beyondtomorrow57@gmail.com

(Received: 28 March 2022; Revised: 31 May 2022; Accepted: 9 June 2022)

Abstract

The objectives of the research were 1) to study the problems of Chalermkwansatree School library and 2) to study the students' requirement for the library at Chalermkwansatree School. The sample of this research included at least 342 participants selected from the students studying in Mathayom 1 to 6 for the academic year 2020. The research instruments used for collecting data were questionnaires related to problems of Chalermkwansatree School library and requirements of the students to the library. The result showed that the students at Chalermkwansatree had problems with using the library at the moderate level. When being considered in each aspect of the questionnaires, the results demonstrated that the problems with the personnel and the place and building were at the average level. For the students' requirements about the place and building, it found that they have required more sofas, tables, and chairs. Additionally, in the aspect of the information resources the students have asked for modern and various types of books, and in the aspect of the library services, they have needed Netflix. Also, in the aspect of the personnel they would like to get serviced politely.

Keywords: School Library, Chalermkwansatree School, Library Services

บทนำ

ห้องสมุด เป็นแหล่งรวบรวมทรัพยากรสารสนเทศไม่ว่าจะเป็นหนังสือแบบเรียน หรือ ตำราเรียน หนังสืออ้างอิง วารสาร นิตยสาร หนังสือพิมพ์ จุลสาร ซีดี ดีวีดี ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ที่อยู่ในรูปแบบสิ่งตีพิมพ์ สิ่งไม่ตีพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ อีกทั้งยังมีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาเพื่ออำนวยความสะดวก ให้ตรงกับความต้องการของผู้ใช้บริการสำหรับห้องสมุดโรงเรียนนั้น เป็นห้องสมุดที่ตั้งอยู่ในโรงเรียนมัธยม และโรงเรียนประถมศึกษา มีหน้าที่ส่งเสริมการเรียนการสอนตามหลักสูตร โดยรวบรวมหนังสือ วารสาร เอกสารและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ตลอดจนวัสดุทัศนศึกษาที่สอดคล้องกับหลักสูตรในปัจจุบัน เพื่อเป็นการส่งเสริมการเรียนการสอนของครู และนักเรียนในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ มีผู้นำทางการศึกษาบางท่านเห็นว่า “ห้องสมุดโรงเรียน เป็นรากฐานของการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพเป็นศูนย์กลางของโรงเรียน

และหัวใจของโรงเรียน เป็นสถานที่ที่ทุกคนในโรงเรียนสามารถเลือกอ่านหนังสือและค้นคว้าความรู้ต่าง ๆ ได้โดยอิสระนอกเหนือจากการเรียนในชั้น ซึ่งจะสร้างความพอใจและสุขแก่ผู้ที่รักการอ่านและ การค้นคว้าเป็นอย่างยิ่ง นอกจากนี้ ห้องสมุดโรงเรียนยังช่วยให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการอ่านหนังสือที่ตนชอบ ทำให้ได้รับความรู้และความเพลิดเพลินอย่างคุ้มค่า (อัมพร ปันศรี, 2520, น. 9 - 10 อ้างถึงใน รุ่งทิพย์ ทองเงา, ม.ป.ป.)

ในขณะที่สำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้สำรวจการใช้ ICT ของเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2561 พบว่า เด็กและเยาวชนอายุระหว่าง 6 - 24 ปี มีการใช้คอมพิวเตอร์ลดลงจากร้อยละ 64.7 เป็นร้อยละ 58.6 แต่มีการใช้อินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 78.8 เป็นร้อยละ 84.0 โดยประชากรส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตผ่านโทรศัพท์มือถือ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น รองลงมาเป็นคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, ออนไลน์, 2562) สะท้อนให้เห็นว่าเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นปัจจัยที่สำคัญ ห้องสมุดจึงต้องมียุทธศาสตร์ที่เปลี่ยนแปลง ดังที่ คณิศ แสงสุพรรณ (2558) ประธานกรรมการบริหาร สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ กล่าวว่า เมื่อความต้องการของผู้ใช้บริการห้องสมุดยุคใหม่มีความหลากหลายมากขึ้นและไม่หยุดนิ่ง ทำให้ทางรอดของห้องสมุดประชาชนในหลายประเทศ คือ การปรับรูปแบบการใช้งานพื้นที่เสียใหม่ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ เพื่อสร้างนวัตกรรมการจัดการห้องสมุดในฐานะที่เป็นพื้นที่เพื่อการเรียนรู้และสร้างแรงบันดาลใจ เป็นแหล่งแสวงหาความรู้เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ ทักษะ และพัฒนาคุณภาพชีวิต มิใช่แหล่งรวมและให้บริการทรัพยากรหนังสือแต่เพียงอย่างเดียว หรือ วัฒนชัย วินิจจะกุล (2558) หัวหน้าฝ่ายวิชาการ สำนักงานอุทยานการเรียนรู้ TK Park กล่าวว่า ห้องสมุดเป็นรูปแบบหนึ่งของแหล่งเรียนรู้ที่เป็นสากลทั่วโลก ซึ่งปัจจุบันห้องสมุดในโลกนี้กำลังมีการเปลี่ยนแปลงขนานใหญ่ โดยเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่มีความก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ที่ส่งผลโดยตรงต่อพฤติกรรม การเข้าถึงความรู้และแสวงหาความรู้ของคนรุ่นใหม่ โดยไม่จำเป็นต้องพึ่งพาห้องสมุดอย่างเดียว เพราะอินเทอร์เน็ตทำให้แหล่งความรู้ต่าง ๆ สามารถเข้าถึงได้ง่าย ห้องสมุดในต่างประเทศหลายแห่งได้ล้มหายตายจากเพราะปรับตัวไม่ได้ แต่ก็มีห้องสมุดอีกหลายแห่งที่ปรับตัวได้ เมื่อโลกเปลี่ยนแปลง ความคิดก็ต้องเปลี่ยนไปให้ทันโลก ฉะนั้น ห้องสมุดสมัยใหม่จำเป็นต้องมีเทคโนโลยีประกอบอยู่ในห้องสมุด เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ที่เข้ามาใช้บริการ และเป็นสิ่งที่ดีสำหรับห้องสมุด เพราะเทคโนโลยีเป็นสิ่งที่ช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ใช้ เช่น ห้องสมุดเกือบทุกแห่งมีหนังสือ การนำเทคโนโลยีมาปรับใช้ในการทำฐานข้อมูล เพื่อให้ผู้ใช้สะดวกแก่การหาหนังสือ ทำให้ห้องสมุดส่วนใหญ่ นำเทคโนโลยี

เข้ามาปรับใช้ในงานห้องสมุดกันมากขึ้น ทั้งห้องสมุดประชาชน ห้องสมุดมหาวิทยาลัย รวมไปถึงห้องสมุดโรงเรียน

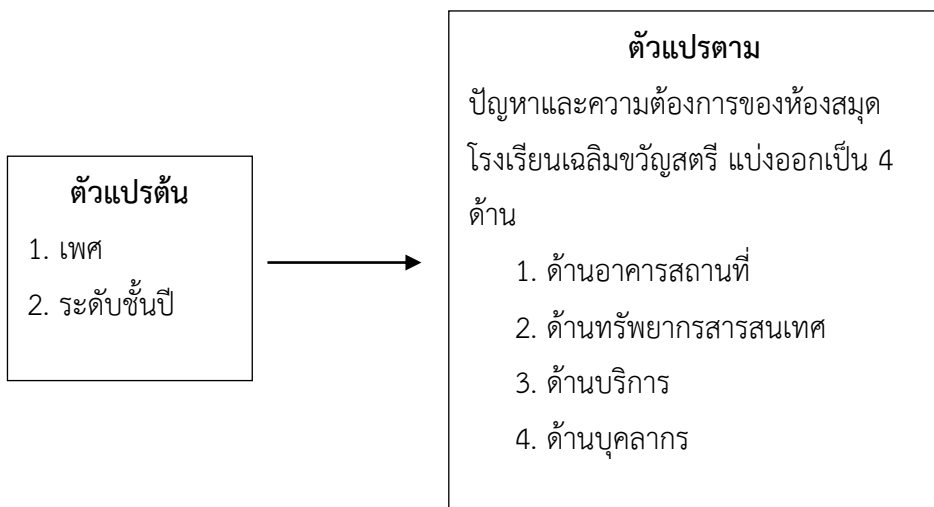
จากที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัญหาและความต้องการของผู้ใช้ห้องสมุดโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี ซึ่งผลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะนำไปพัฒนางานบริการของห้องสมุดโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี ตามความต้องการของนักเรียนโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัญหาของนักเรียนที่มีต่อห้องสมุดโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี
2. เพื่อศึกษาความต้องการของนักเรียนที่มีต่อห้องสมุดโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำมาสร้างเป็นกรอบแนวคิดเพื่อกำหนดแนวทางใน ดังนี้

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 โรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี ปีการศึกษา 2563 จำนวน 3,122 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 โรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี ปีการศึกษา 2563 จำนวนไม่น้อยกว่า 342 คน ที่กำหนดไว้ตามตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan. 1970, p. 607 - 610) โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) และเก็บแบบสอบถามให้ครบตามจำนวนที่ได้กำหนดในข้างต้น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ คือ แบบสอบถามปัญหาและความต้องการของนักเรียนที่มีต่อห้องสมุดโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ เพศ ระดับชั้นปี ลักษณะของข้อคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 ปัญหาการใช้ห้องสมุดโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านอาคารสถานที่ ด้านทรัพยากร ด้านบริการ และด้านบุคลากร ลักษณะของข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ความต้องการของผู้ใช้ห้องสมุดโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านอาคารสถานที่ ด้านทรัพยากรสารสนเทศ ด้านบริการ ด้านบุคลากร ลักษณะของข้อคำถามเป็นแบบปลายเปิด (Open - Ended Question)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามปัญหาและความต้องการของนักเรียนที่มีต่อห้องสมุดโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี จากนั้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบและดำเนินการแก้ไข และทำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลจากคณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี เพื่อเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาใช้บริการห้องสมุดโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี จำนวน 342 คน ระหว่างวันที่ 21 กันยายน - วันที่ 19 ตุลาคม 2563 รวมเวลาในการเก็บข้อมูล 29 วัน และนำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 324 คน (ร้อยละ 94.7) และส่วนใหญ่เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 82 คน (ร้อยละ 24.0)

2. ปัญหาของนักเรียนที่มีต่อห้องสมุดโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี พบว่า นักเรียนโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรีมีปัญหาการใช้ห้องสมุดโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.53$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัญหาด้านบุคลากรและปัญหาด้านอาคารสถานที่ อยู่ในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x} = 2.77$) รองลงมาคือ ปัญหาด้านทรัพยากรสารสนเทศ อยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.33$) และปัญหาด้านบริการ อยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.22$) ตามลำดับ

3. ปัญหาของนักเรียนที่มีต่อห้องสมุดโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี จำแนกรายด้าน

3.1 ด้านอาคารสถานที่ นักเรียนโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรีมีปัญหาการใช้ห้องสมุดด้านอาคารสถานที่ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.77$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ปัญหาจำนวนที่นั่งมีไม่เพียงพอ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.54$) รองลงมา คือ เครื่องคอมพิวเตอร์มีไม่เพียงพอ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.22$) ความสะอาดของห้องสมุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.91$) และขนาดของพื้นที่ไม่เหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.52$) ตามลำดับ

3.2 ด้านทรัพยากรสารสนเทศ นักเรียนโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรีมีปัญหาการใช้ห้องสมุดด้านทรัพยากรสารสนเทศ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.33$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ปัญหาหนังสือไม่ทันสมัย อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.53$) รองลงมา คือ หนังสือมีไม่เพียงพอต่อความต้องการ อยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.32$) ปัญหาไม่มีส่วนร่วมในการจัดซื้อจัดหาหนังสือเข้าห้องสมุด อยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.31$) และหนังสือไม่หลากหลาย มีวารสารหนังสือพิมพ์ไม่ตรงกับความต้องการ อยู่ในระดับน้อยโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{x} = 2.25$) ตามลำดับ

3.3 ด้านบริการ นักเรียนโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรีมีปัญหาการใช้ห้องสมุดด้านบริการ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.22$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ปัญหาจำนวนหนังสือในการยืมมีความเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.84$) รองลงมา คือ ระยะเวลาในการให้บริการยืม - คืนไม่เหมาะสมกับการให้บริการ อยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.34$) จำนวนในการยืม

ทรัพยากรสารสนเทศไม่เหมาะสม อยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.07$) ตำแหน่งป้ายไม่ชัดเจน อยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.20$) และขั้นตอนในการให้บริการในการยืม-คืนไม่เป็นระบบ อยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 1.82$) ตามลำดับ

3.4 ด้านบุคลากร นักเรียนโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรีมีปัญหการใช้ห้องสมุด ด้าน บุคลากร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.77$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การสนทนาของเจ้าหน้าที่ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.82$) รองลงมา คือ บุคลิกภาพ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.81$) การแต่งกาย อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.76$) ลักษณะการให้บริการ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.74$) และคำแนะนำและความช่วยเหลือ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.72$) ตามลำดับ

4. ความต้องการของนักเรียนที่มีต่อห้องสมุดโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี จำแนกดังนี้

4.1 ด้านอาคารสถานที่ พบว่า นักเรียนโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรีมีความต้องการต่อห้องสมุดด้านอาคารสถานที่ ดังนี้ ต้องการให้เพิ่มโซฟา จำนวน 92 คน รองลงมาคือ ต้องการให้เพิ่มโต๊ะและเก้าอี้ จำนวน 87 คน ต้องการให้ขยายพื้นที่ในห้องสมุด จำนวน 37 คน ต้องการให้เพิ่มความสว่างภายในห้องสมุดจำนวน 6 คน

4.2 ด้านทรัพยากรสารสนเทศ พบว่า นักเรียนโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรีมีความต้องการต่อห้องสมุดด้านทรัพยากรสารสนเทศ ดังนี้ ต้องการให้เพิ่มหนังสือที่หลากหลายและทันสมัยจำนวน 28 คน รองลงมา เพิ่มจำนวนนิตยสารวัยรุ่นจำนวน 24 คน เพิ่มจำนวนหนังสือการ์ตูนจำนวน 21 คน เพิ่มจำนวนหนังสือต่างประเทศจำนวน 8 คน เพิ่มจำนวนหนังสือสยองขวัญจำนวน 4 คน เพิ่มจำนวนนิตยสารวัยรุ่นจำนวน 4 คน เพิ่มจำนวนหนังสือเกี่ยวกับการเรียนต่อระดับมหาวิทยาลัยจำนวน 4 คน ต้องการมีส่วนร่วมในการเลือกหนังสือเข้าห้องสมุดจำนวน 4 คน และต้องการให้มีป้ายหมวดหมู่หนังสือให้ชัดเจนจำนวน 3 คน

4.3 ด้านบริการ พบว่า นักเรียนโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรีมีความต้องการต่อห้องสมุดด้านบริการ ดังนี้ ต้องการให้เพิ่มคอมพิวเตอร์จำนวน 71 คน รองลงมา คือ ต้องการให้มีบริการ Netflix จำนวน 44 คน ต้องการให้เพิ่มปลั๊กไฟจำนวน 36 คน ขยายระยะเวลาในการยืม - คืนหนังสือจำนวน 30 คน ต้องการให้ห้องสมุดมี Wi-Fi จำนวน 28 คน ต้องการห้องทำงานกลุ่ม จำนวน 22 คน ต้องการมุมทำงานส่วนตัวจำนวน 19 คน ต้องการให้มีห้องคาราโอเกะจำนวน

18 คน ต้องการให้มีห้องชมภาพยนตร์จำนวน 16 คน ต้องการให้มุมสำหรับพักผ่อนจำนวน 10 คน และต้องการให้มีบริการเครื่องปรี้น เครื่องถ่ายเอกสารจำนวน 8 คน

4.4 ด้านบุคลากร พบว่า นักเรียนโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรีมีความต้องการต่อห้องสมุด ด้านบุคลากร ดังนี้ ต้องการให้บุคลากรพูดจาสุภาพอ่อนโยนจำนวน 14 คน รองลงมา คือ บุคลากรให้บริการด้วยความยิ้มแย้มแจ่มใสจำนวน 10 คน บุคลากรควรให้คำแนะนำในเรื่องต่าง ๆ จำนวน 8 คน และบุคลากรไม่ควรรับประทานอาหารภายในห้องสมุดจำนวน 5 คน

สรุปและอภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่อง ศึกษาปัญหาและความต้องการของห้องสมุดโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี ผู้วิจัยได้อภิปรายผล ดังนี้

1. ปัญหาของนักเรียนที่มีต่อห้องสมุดโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี พบว่า นักเรียนโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรีมีปัญหาการใช้ห้องสมุดโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัญหาด้านบุคลากรและปัญหาด้านอาคารสถานที่ อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤษณพงศ์ สุขสมบุรณ์ และคณะ (2559, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องความพึงพอใจต่อการใช้บริการห้องสมุดของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมมีความพึงพอใจต่อการใช้บริการห้องสมุดของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม โดยภาพรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จินณพัต ชื่นชมน้อย (2556, น. 963) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาและแรงจูงใจของนิสิตในการใช้บริการของ ห้องสมุดคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุของการไม่เข้าใช้บริการห้องสมุด คือ ห้องสมุดมีสถานที่คับแคบ โต๊ะอ่านหนังสือและเก้าอี้นั่งไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 32.00

2. ปัญหาของนักเรียนที่มีต่อห้องสมุดโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี จำแนกรายด้าน

2.1 ด้านอาคารสถานที่ นักเรียนโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรีมีปัญหาการใช้ห้องสมุดด้านอาคารสถานที่ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ปัญหาจำนวนที่นั่งมีไม่เพียงพอ อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนิษา ชันนุ้ย และคณะ (2562, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการไม่ใช้ห้องสมุดของนิสิตและบุคลากรและแนวทางส่งเสริม : กรณีศึกษา สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยทักษิณ ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานของห้องสมุดที่มีผลต่อการไม่ใช้ห้องสมุด 3 ลำดับแรกของนิสิตและบุคลากร คือ ประสิทธิภาพของระบบสารสนเทศภายในห้องสมุดเนื่องจากสัญญาณอินเทอร์เน็ตมีความล่าช้า

สิ่งอำนวยความสะดวกและบรรยากาศภายในห้องสมุด ได้แก่ ที่นั่งอ่านหนังสือไม่เพียงพต่อการใช้บริการ และระเบียบและมารยาทในการใช้ห้องสมุดที่มีกฎระเบียบด้านการแต่งกายที่เข้มงวดเกินไป

2.2 ด้านทรัพยากรสารสนเทศ นักเรียนโรงเรียนเฉลิมขวัญภูมิปัญญากการใช้ห้องสมุดด้านทรัพยากรสารสนเทศ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ปัญหาหนังสือไม่ทันสมัย อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา คือ หนังสือมีไม่เพียงพอต่อความต้องการ อยู่ในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อริศรา สิงห์ปิ่น และณรงณ์ ณรงค์ชัย ปัญญา (2558, น. 37) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาสภาพการใช้ปัญหาและความต้องการใช้ทรัพยากรสารสนเทศสำนักหอสมุดของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาด้านทรัพยากรสารสนเทศประเภทสิ่งตีพิมพ์ เช่น หนังสือ วารสาร หนังสือพิมพ์ ฯลฯ สามารถเรียงตามลำดับปัญหา ดังนี้ มีสภาพเก่า และหนังสือมีเนื้อหาไม่ทันสมัย มีจำนวนน้อยไม่เพียงพอกับการศึกษา ค้นคว้า

2.3 ด้านบริการ นักเรียนโรงเรียนเฉลิมขวัญภูมิปัญญากการใช้ห้องสมุดด้านบริการ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ปัญหาจำนวนหนังสือในการยืมมีความเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา คือ ระยะเวลาในการให้บริการยืม-คืนไม่เหมาะสมกับการให้บริการ อยู่ในระดับน้อย จำนวนในการยืมทรัพยากรสารสนเทศไม่เหมาะสม อยู่ในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประพิศ นพประชา, (2541, น. 52) ได้ศึกษาเรื่อง ปัญหาการใช้ห้องสมุดประชาชนของผู้ใช้บริการในจังหวัดชลบุรี พบว่า ด้านระเบียบการใช้ห้องสมุด สมาชิกห้องสมุดมีปัญหาการใช้ห้องสมุดประชาชนโดยรวมอยู่ในระดับไม่มีปัญหา และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับไม่มีปัญหาเกือบทุกข้อ ยกเว้นเรื่องจำนวนหนังสือที่ให้ยืมแต่ละครั้งน้อยเกินไปและระยะเวลาที่ให้ยืมแต่ละครั้งสั้นเกินไป อยู่ในระดับน้อย

2.4 ด้านบุคลากร นักเรียนโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรีมีปัญหากการใช้ห้องสมุดด้าน บุคลากร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การสนทนาของเจ้าหน้าที่ อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา คือ บุคลิกภาพ อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปรีชา อาษาวัง (2558) ได้ศึกษาความพึงพอใจต่อการให้บริการของสำนักวิทยบริการมหาวิทยาลัยนครพนม ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการให้บริการของสำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยนครพนม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับข้อเสนอแนะพบว่า สำนักวิทยบริการควรเพิ่มเอกสารตำราเรียน หนังสืออ้างอิง หนังสือวิจัย ลดขั้นตอน

การให้บริการยืม - คืน การบริการสมัครสมาชิกห้องสมุด โดยนำเอาเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้
เจ้าหน้าที่ควรให้ความสนใจต่อผู้รับบริการ

3. ความต้องการของนักเรียนที่มีต่อห้องสมุดโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี จำแนกดังนี้

3.1 ด้านอาคารสถานที่ พบว่า นักเรียนโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรีมีความต้องการต่อห้องสมุดด้านอาคารสถานที่ ดังนี้ ต้องการให้เพิ่มโซฟา รองลงมาคือ ต้องการให้เพิ่มโต๊ะและเก้าอี้ ต้องการให้ขยายพื้นที่ในห้องสมุด ต้องการให้เพิ่มความสว่างภายในห้องสมุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ใช้ห้องสมุดต้องการพื้นที่ในการทำงาน หรือเพื่อทำกิจกรรมอื่น ๆ ที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนุริดา จะปะกียา (2561, น. 75) ได้ศึกษาเรื่อง ความต้องการสารสนเทศและแนวทางการพัฒนาการบริการสารสนเทศเชิงรุกสู่ชุมชนของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่า ผู้ใช้บริการมีความต้องการใช้การบริการสารสนเทศเชิงรุกของ ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีความต้องการในด้านสภาพทางกายภาพ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า จัดเตรียมโต๊ะและเก้าอี้สำหรับนั่งอ่าน อย่างเพียงพออยู่ในระดับมาก

3.2 ด้านทรัพยากรสารสนเทศ พบว่า นักเรียนโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรีมีความต้องการต่อห้องสมุดด้านทรัพยากรสารสนเทศ ดังนี้ ต้องการให้เพิ่มหนังสือที่หลากหลายและทันสมัย รองลงมา เพิ่มจำนวนนิตยสาร วารสาร เพิ่มจำนวนหนังสือการ์ตูน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ใช้ห้องสมุดส่วนใหญ่อยู่ในวัยเรียน จึงต้องการอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน เป็นการพักผ่อน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของน้ำลิน เทียมแก้ว (2561, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาความพึงพอใจต่อการใช้บริการของสำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ประจำปีการศึกษา 2560 ผลการวิจัยพบว่า ผู้ใช้บริการสำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มีความต้องการและข้อเสนอแนะด้านทรัพยากรห้องสมุด ดังนี้ ด้านทรัพยากรสารสนเทศ ควรจัดซื้อหนังสือหรือจำนวนเล่ม (Copy) ให้เพียงพอกับความต้องการ ควรเพิ่มหนังสือใหม่ทันสมัยมาให้บริการ และสอดคล้องกับงานวิจัยของปัทมรา สามารถ (2560, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการอ่านนิตยภาพของนักเรียนโรงเรียนนักเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ส่วนใหญ่อ่านนิตยภาพประเภทนวนิยายวิทยาศาสตร์ วิธีการได้นิตยภาพมาอ่าน คือ การซื้อและการยืมจากห้องสมุดโรงเรียน สถานที่อ่านคือ ที่บ้านและห้องสมุดโรงเรียน

3.3 ด้านบริการ พบว่า นักเรียนโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรีมีความต้องการต่อห้องสมุดด้านบริการ ดังนี้ ต้องการให้เพิ่มคอมพิวเตอร์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ใช้ห้องสมุดต้องการสืบค้นข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งอินเทอร์เน็ตเพื่อใช้ประกอบการเรียน หรือทำกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มะลิวัลย์ สีน้อย (2561) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความต้องการใช้บริการห้องสมุด สำนักวิทยบริการของนักศึกษามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี พบว่า ด้านบริการ นักศึกษายังมีความต้องการเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ห้องสมุดเตรียมไว้ให้บริการและมีความเห็นว่ายังไม่เพียงพอ ดังนั้นควรมีการจัดซื้อจัดหาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อรองรับความต้องการของผู้ใช้ทั้งในด้านของคอมพิวเตอร์ และระบบ Wi-Fi ที่ทำให้ผู้ใช้บริการเข้ามาใช้บริการ อีกทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรรณรัตน์ บรรจงเขียน (2554, น. 70) ได้ศึกษาเรื่อง การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริการของห้องสมุดกลุ่มอุดมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า มีความต้องการเพิ่มจำนวนคอมพิวเตอร์สำหรับสืบค้นข้อมูลออนไลน์ของผู้ใช้เป็นอันดับหนึ่ง

3.4 ด้านบุคลากร พบว่า นักเรียนโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรีมีความต้องการต่อห้องสมุดด้านบุคลากร ดังนี้ ต้องการให้บุคลากรพูดจาสุภาพอ่อนโยน ร่องลงมา คือ บุคลากรให้บริการด้วยความยิ้มแย้มแจ่มใส บุคลากรควรให้คำแนะนำในเรื่องต่าง ๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบุคลากรผู้ให้บริการนับเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการช่วยเหลือและให้บริการแก่ผู้ใช้โดยเฉพาะด้านการศึกษาค้นคว้า สอดคล้องกับเชิดชู กาหงส์ (2545, น. 55-56) ได้กล่าวถึง ปัญหาคุณภาพห้องสมุดโรงเรียน ด้านครูบรรณารักษ์ ไว้ดังนี้ ในโรงเรียนประถมศึกษาครูบรรณารักษ์ส่วนมากมิได้มาจากผู้ที่สำเร็จวิชาชีพบรรณารักษ์โดยตรงการเป็นบรรณารักษ์จึงมิใช่เป็นด้วยความสมัครใจส่วนใหญ่เป็นเพราะผู้บริหารขอรับรองงานห้องสมุดจึงเจริญไปได้ช้า เนื่องจากครูบรรณารักษ์ขาดความชำนาญและมีใจรักงานอย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการศึกษาปัญหาและความต้องการของห้องสมุดโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี ทั้ง 4 ด้าน ควรวิจัยแนวทางการพัฒนาห้องสมุดโรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี โดยใช้การสัมภาษณ์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อให้เกิดการพัฒนางานแต่ละด้านให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้ใช้บริการ

เอกสารอ้างอิง

- กฤษณพงศ์ สุขสมบุรณ์ และคณะ. (2559). ความพึงพอใจต่อการใช้บริการห้องสมุดของนักศึกษา ความพึงพอใจต่อการใช้บริการห้องสมุดของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม (รายงานผลการวิจัย). นครปฐม: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- คณิต แสงสุพรรณ. (2558). ห้องสมุดของอนาคต พลดลือกผ่านสู่ยุคดิจิทัล. สืบค้นจาก <https://www.posttoday.com/life/healthy/383752>
- จินณพัต ชื่นชมน้อย. (2556). ปัญหาและแรงจูงใจของนิสิตในการใช้บริการของ ห้องสมุดคณะ ศิลปะศาสตร์และวิทยาศาสตร์ (รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เชิดชู กาหลงศ์. (2545). ปัญหาคุณภาพห้องสมุดโรงเรียน. วารสารวิชาการ, 5(8). 55-56.
- น้ำลิน เทียมแก้ว. (2561). การศึกษาความพึงพอใจต่อคุณภาพการให้บริการสำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ประจำปีการศึกษา 2560 (รายงานผลการวิจัย). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นุรีดา จะปะกียา. (2561). ความต้องการสารสนเทศและแนวทางการพัฒนาการบริการ สารสนเทศเชิงรุกสู่ชุมชนของห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ (รายงานผลการวิจัย). ยะลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- ปัทมรา สามารถ. (2560). พฤติกรรมการอ่านนิยายภาพของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม. (วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชา บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).
- ประพิศ นพประชา. (2541). ปัญหาการใช้ห้องสมุดประชาชนของผู้ใช้บริการในจังหวัดชลบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- ปรีชา อาษาวัง. (2558). ความพึงพอใจต่อการให้บริการของสำนักวิทยบริการมหาวิทยาลัย นครพนม. *PULINET Journal*, 2(1), 8-15.
- มะลิวัลย์ สีน้อย. (2561). การศึกษาความต้องการใช้บริการห้องสมุด สำนักวิทยบริการของ นักศึกษามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี. *PULINET Journal*, 5(1), 93-102.
- รุ่งทิพย์ ทองเงา. (ม.ป.ป.). ความสำคัญของห้องสมุด. สืบค้นจาก <http://www.lkprungtip.com/2->
- วรรณรัตน์ บรรจงเขียน. (2554). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริการของห้องสมุดกลุ่ม อุดมศึกษา (รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

- วัฒนชัย วินิจจะกุล. (2558). *ห้องสมุดของอนาคต ปลดล็อกผ่านสู่ยุคดิจิทัล*. สืบค้นจาก <https://www.posttoday.com/life/healthy/383752>
- สุนิษา ชันนัย และคณะ. (2562). ปัจจัยที่มีผลต่อการไม่ใช้ห้องสมุดของนิสิตและบุคลากรและแนวทางส่งเสริม: กรณีศึกษาสำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยทักษิณ. *วารสารสำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยทักษิณ*, 8, 57-84.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2562). *การใช้ ICT ของเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2561*. สืบค้นจาก <http://www.nso.go.th/sites/2014/Pages>.
- อริศรา สิงห์ปัน และณรงณ์ ณรงค์ชัยปัญญา. (2558). *การศึกษาสภาพการใช้ ปัญหาและความต้องการใช้ทรัพยากรสารสนเทศสำนักหอสมุดของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้* (รายงานผลการวิจัย). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.

บทความวิจัย (Research Article)

การศึกษาคำกริยาพ้องความหมายภาษาจีน A Study of Synonyms in Chinese Verbs

กาญจนาพร จูฑทรัพย์¹ และกัณธิมา เป้งดิบ^{1*}

Kanchanaphon Chutsapy¹ and Kuntima Pengdip^{1*}

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ความหมายและศึกษารูปแบบการใช้คำกริยาพ้องความหมายภาษาจีน โดยคัดเลือกคำกริยาพ้องความหมายภาษาจีนจำนวน 157 คู่ จากหนังสือคำพ้องความหมายในภาษาจีนกลาง 《汉语常用同义词》 และเลือกศึกษาเฉพาะคำกริยาพ้องความหมายภาษาจีนที่ปรากฏในชุดหนังสือแบบเรียน 《博雅汉语》 (Boya Chinese) จำนวน 62 คู่ ผลการศึกษาพบว่า 1) คำกริยาพ้องความหมายภาษาจีนส่วนใหญ่มีความหมายพื้นฐานเหมือนกันหรือคล้ายคลึงกัน แต่มีขอบเขตในการใช้และระดับในการเน้นความหมายที่แตกต่างกันตามบริบทไม่สามารถใช้แทนกันได้ 2) รูปแบบในการใช้สื่อความหมายมีความแตกต่างกันตามระดับในการเน้นความหมาย รวมถึงโครงสร้างประโยคที่อาจใช้ในลักษณะที่ต่างกัน

คำสำคัญ: ภาษาจีน คำกริยาพ้องความหมาย ความหมาย

¹ นักวิชาการอิสระ

Independent scholar

*Corresponding author; email: pengdibkanthima@gmail.com

(Received: 4 April 2022; Revised: 30 May 2022; Accepted: 10 June 2022)

Abstract

This research aims to analyze the meaning and to study the usage patterns of Chinese synonyms of verbs. The 157 pairs of Chinese synonymous verbs were selected from the book Mandarin Chinese Synonyms 《汉语常用同义词》 and only 62 pairs of the Chinese synonymous verbs that appear in the textbook 《博雅汉语》 (Boya Chinese) were selected. The results showed that 1) most of the Chinese synonyms of verbs had the same or similar basic meanings. However, there were limitations of the usage and levels of emphasis on different contexts which made them not interchangeable. 2) The pattern used to convey meaning differed according to the level of emphasis, including sentence structures that may be used in different ways.

Keywords: Chinese, Verb Synonyms, Meaning

บทนำ

คำพ้องความหมาย หมายถึง คำที่มีรูปเขียนต่างกันและเป็นคนละคำกัน แต่มีความหมายเหมือนหรือคล้ายคลึงกัน (สุนันท์ อัญชลินุกูล, 2562, น. 202) ภาษาไทยและภาษาจีนต่างก็มีคำพ้องความหมายอยู่ค่อนข้างมาก ซึ่งการนำไปใช้ในการสื่อความหมายอาจแตกต่างกันไปตามบริบท Xing Fuyi & Wang Guosheng (2015, น. 151) ได้ให้ความหมายของคำพ้องความหมายภาษาจีนไว้ว่า คำพ้องความหมายภาษาจีน หมายถึง คำที่มีความหมายเหมือนหรือคล้ายกันซึ่งแบ่งเป็นสองลักษณะ คือ คำพ้องความหมายที่มีความหมายเหมือนกันทุกประการ และคำพ้องความหมายที่มีความหมายพื้นฐานเหมือนกันแต่มีความแตกต่างกันเล็กน้อย คำพ้องความหมายภาษาจีนถือเป็นหลักสำคัญอย่างหนึ่งในการเรียนภาษาจีน เนื่องจากเมื่อแปลความหมายเป็นภาษาไทยแล้ว ต่างก็มีความหมายเหมือนกันหรือคล้ายกัน แต่อาจมีวิธีการใช้ที่แตกต่างกันไม่สามารถใช้แทนกันได้ สุทธิญา ชัยโชติรณันท์ (2558, น. 116 - 126) ได้ศึกษาข้อผิดพลาดการแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจในมิติด้านไวยากรณ์พบว่าสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการแปลของนักศึกษา คือ ข้อผิดพลาดที่เกิดจากการเลือกใช้คำไม่เหมาะสมกับบริบท เลือกใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันไม่ถูกต้อง เช่น คำว่า “ใจกว้าง” นักศึกษาเลือกใช้คำว่า 慷慨 แทนคำว่า 大方 ซึ่งมีความเหมาะสมมากกว่า

เบญญาทิพย์ ศุภะกะลิน (2561, น. 92 - 116) ได้ศึกษาข้อผิดพลาดการใช้คำกริยาวิเศษณ์ ฟ้องความหมายในภาษาจีนของผู้เรียนชาวไทย โดยพบข้อผิดพลาดที่เกิดจากการแทนที่ผิดความหมายในระดับคำและระดับประโยค ผู้เรียนเลือกใช้คำไม่เหมาะสมกับบริบท เช่น ในประโยค “这件事我特别感兴趣。” ผู้เรียนกลับเลือกใช้คำว่า “特意” แทนคำว่า “特别” ซึ่งคำว่า “特意” โดยทั่วไปใช้ในประโยคที่มีคำกริยาสองคำและมักวางหน้าคำกริยาตัวแรก ซึ่งคำว่า 感兴趣 ในประโยคเป็นคำกริยาคำเดียว จึงควรเลือกใช้คำว่า “特别” จะเห็นได้ว่าคำฟ้องความหมายภาษาจีนเป็นปัญหาหนึ่งสำหรับผู้เรียนภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศ ซึ่งคำฟ้องความหมายภาษาจีนสามารถแบ่งได้หลายประเภท เช่น คำนาม คำคุณศัพท์ คำวิเศษณ์ คำกริยา เป็นต้น

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า คำกริยาฟ้องความหมายภาษาจีนถือเป็นจุดสำคัญสำหรับผู้เรียนภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศ เนื่องจากคำกริยามักทำหน้าที่เป็นส่วนประกอบสำคัญของประโยคโดยมีคำประเภทอื่นเป็นส่วนเสริมให้ประโยคมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น Xie (1982, น. 86 - 104) ได้ศึกษาและรวบรวมคำฟ้องความหมายภาษาจีน จำนวน 2,073 คำ พบว่ามีคำกริยาฟ้องความหมายจำนวน 1,073 คำ คิดเป็นร้อยละ 50.02 นอกจากนี้ Zhang (2012, น. 2) ได้สำรวจคำฟ้องความหมายจากพจนานุกรมคำฟ้องความหมาย 《新华同义词词典》(Zhang & Zhang, 2003) ซึ่งได้รวบรวมคำฟ้องความหมายภาษาจีนไว้ จำนวน 1,319 กลุ่มคำ พบว่ามีคำกริยาฟ้องความหมายอยู่ 576 กลุ่มคำ คิดเป็นร้อยละ 43.7 จะเห็นได้ว่าจำนวนคำกริยาฟ้องความหมายภาษาจีนมีสัดส่วนที่ค่อนข้างสูง ผู้วิจัยให้คำจำกัด ความของคำกริยาฟ้องความหมายภาษาจีนว่า คำกริยาฟ้องความหมายภาษาจีน หมายถึง คำกริยาภาษาจีนที่เขียนต่างกัน แต่มีความหมายเหมือนหรือคล้ายคลึงกัน ซึ่งอาจมีรูปแบบและวิธีการนำไปใช้ที่แตกต่างกัน เช่น คำว่า “知道” และ “了解” ต่างก็เป็นคำกริยาที่มีความหมายพื้นฐานว่า “รู้ เข้าใจ” แต่มีความแตกต่างกันเล็กน้อย คำว่า “知道” หมายถึง การรู้ รับรู้ หรือเข้าใจโดยทั่วไป แต่ “了解” จะมีระดับของความหมายที่ลึกซึ้งกว่า หมายถึง รับรู้เรื่องราว เข้าใจอย่างชัดเจน นอกจากนี้รูปแบบในการนำไปใช้ก็มีความแตกต่างกัน คำว่า “了解” สามารถนำคำวิเศษณ์บอกระดับ 很 非常 挺 มาขยายได้ เช่น “我非常了解你的感受。” แต่ “知道” ไม่สามารถทำได้ คำกริยาฟ้องความหมายภาษาจีนเป็นจุดที่ค่อนข้างยากสำหรับผู้เรียนภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศ เมื่อผู้เรียนพบคำกริยาที่มีความหมายเหมือนหรือคล้ายคลึงกันอาจเกิดความสับสน ไม่สามารถ

เลือกใช้คำได้อย่างถูกต้องถึงแม้จะรู้ความหมายของคำศัพท์นั้น ๆ ก็ตาม การวิเคราะห์ความหมายและรูปแบบการใช้คำกริยาพ้องความหมายภาษาจีนจะทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจความหมายและรูปแบบการนำไปใช้ สามารถนำไปใช้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อวิเคราะห์ความหมายของคำกริยาพ้องความหมายภาษาจีน
2. เพื่อศึกษารูปแบบการใช้คำกริยาพ้องความหมายภาษาจีน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาคำกริยาพ้องความหมายภาษาจีนในครั้งนี้ เป็นการคัดเลือกคำกริยาพ้องความหมายภาษาจีนจำนวน 157 คู่ จากหนังสือคำพ้องความหมายในภาษาจีนกลาง 《汉语常用同义词》 (นพพิชัญ ประหวั่น, 2562) ซึ่งรวบรวมคำพ้องความหมายในภาษาจีนอยู่จำนวนทั้งสิ้น 360 คู่ โดยเลือกศึกษาเฉพาะคำกริยาพ้องความหมายภาษาจีนจำนวน 62 คู่ ที่ปรากฏในหนังสือแบบเรียน 《博雅汉语》 (Boya Chinese) จำนวน 4 เล่ม คือ

1. 《博雅汉语初级起步篇一》 (Boya Chinese. Elementary I)
2. 《博雅汉语初级起步篇二》 (Boya Chinese. Elementary II)
3. 《博雅汉语·准中级加速篇一》 (Boya Chinese. Quasi-intermediate I)
4. 《博雅汉语·准中级加速篇二》 (Boya Chinese. Quasi-intermediate II)

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

คำกริยาพ้องความหมายภาษาจีน หมายถึง คำกริยาภาษาจีนที่เขียนต่างกัน แต่มีความหมายเหมือนหรือคล้ายคลึงกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1.1 คัดเลือกคำกริยาพ้องความหมายภาษาจีนจากหนังสือคำพ้องความหมายในภาษาจีนกลาง 《汉语常用同义词》 จำนวนทั้งหมด 157 คู่ จากทั้งหมด 360 คู่

1.2 รวบรวมคำกริยาพ้องความหมายภาษาจีนที่ปรากฏในหนังสือแบบเรียน 《博雅汉语》 (Boya Chinese) จำนวน 4 เล่ม คือ

- 1) 《博雅汉语初级起步篇一》 (Boya Chinese. Elementary I)
- 2) 《博雅汉语初级起步篇二》 (Boya Chinese. Elementary II)
- 3) 《博雅汉语·准中级加速篇一》 (Boya Chinese. Quasi-intermediate I)
- 4) 《博雅汉语·准中级加速篇二》 (Boya Chinese. Quasi-intermediate II)

เพื่อคัดเลือกคำกริยาพ้องความหมายที่ปรากฏตรงกับคำพ้องความหมายในหนังสือคำพ้องความหมายในภาษาจีนกลาง 《汉语常用同义词》 ทั้งคำที่ปรากฏเป็นคู่ หรือปรากฏเพียงตัวใดตัวหนึ่งของคู่ นั้น ๆ

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 นำคำกริยาพ้องความหมายภาษาจีนที่รวบรวมได้แต่ละคู่ มาวิเคราะห์และเปรียบเทียบความหมาย โดยอ้างอิงความหมายจากพจนานุกรม จีน-ไทย 《现代汉泰语词典》 (เจียรชัย เอี่ยมวรเมธ, 2560)

2.2 วิเคราะห์ความแตกต่างด้านความหมายและรูปแบบการใช้คำจากรูปประโยคที่ปรากฏในหนังสือคำพ้องความหมายในภาษาจีนกลาง 《汉语常用同义词》 และหนังสือแบบเรียนชุด 《博雅汉语》 (Boya Chinese)

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้คัดเลือกคำกริยาพ้องความหมายภาษาจีนที่ปรากฏในหนังสือคำพ้องความหมายในภาษาจีนกลาง 《汉语常用同义词》 พบว่ามีทั้งหมด 157 คู่ ในจำนวน 157 คู่ นี้ มีคำพ้องความหมายภาษาจีนที่ปรากฏในหนังสือแบบเรียน 《博雅汉语》 (Boya Chinese) ทั้ง 4 เล่ม จำนวน 62 คู่ ดังนี้

1. 爱慕	羡慕	22. 打动	感动	43. 检查	检验
2. 安排	安置	23. 代表	代替	44. 建立	树立

3. 拜访	拜望	24. 带动	驱动	45. 教育	教训
4. 帮忙	帮助	25. 担心	操心	46. 接受	接收
5. 保持	维持	26. 斗争	奋斗	47. 节省	节约
6. 保存	保留	27. 对待	看待	48. 经过	通过
7. 保障	保证	28. 发展	开展	49. 决定	决心
8. 表扬	表彰	29. 放弃	抛弃	50. 开始	开头
9. 布置	部署	30. 感激	感谢	51. 克服	战胜
10. 采取	采用	31. 感觉	感到	52. 理解	了解
11. 参观	游览	32. 告别	告辞	53. 利用	使用
12. 参加	参与	33. 鼓励	勉励	54. 满意	满足
13. 产生	发生	34. 关怀	关心	55. 劝告	劝说
14. 超过	超出	35. 观察	察看	56. 缺少	缺乏
15. 成功	胜利	36. 管理	治理	57. 热爱	酷爱
16. 重复	反复	37. 害怕	惧怕	58. 商量	商议
17. 出发	动身	38. 幻想	梦想	59. 谈话	说活
18. 出生	诞生	39. 回答	解答	60. 体会	体验
19. 处理	处置	40. 回顾	回忆	61. 照顾	照看
20. 传播	流传	41. 记录	记载	62. 制造	制作
21. 达到	到达	42. 纪念	怀念		

จากการศึกษาความหมายและรูปแบบในการใช้คำกริยาพ้องความหมายข้างต้น พบว่า คำกริยาพ้องความหมายภาษาจีนส่วนใหญ่มีความหมายพื้นฐานเหมือนหรือคล้ายคลึงกัน แต่มีขอบเขตในการใช้และระดับในการเน้นความหมายที่แตกต่างกันตามบริบท ไม่สามารถใช้แทนกันได้ อีกทั้งมีรูปแบบในการใช้สื่อความหมายที่แตกต่างกันตามความต้องการในการเน้นความหมาย รวมถึงโครงสร้างประโยคที่อาจใช้ในลักษณะที่ต่างกัน เช่น

安排 - 安置

安排 หมายถึง จัด จัดให้เป็นระเบียบเรียบร้อย จัดตำแหน่งหน้าที่ให้เหมาะสม

安置 หมายถึง จัดการให้เรียบร้อย จัดเก็บให้เรียบร้อย

ตัวอย่างประโยค

1. ฉัน每个周末都有不同的**安排**。上个周末到朋友家包饺子，上上个周末去迪厅跳舞。

(《博雅汉语初级 I》 น.116)

2. 难民暂时**安置**在一座旧军营里。

(《汉语常用同义词》 น.26)

“安排” จะใช้สำหรับจัดการสิ่งของที่มีลำดับก่อนหลัง แสดงถึงการจัดการเวลาและวางแผนกับสิ่งที่จะทำ ดังเช่นตัวอย่างประโยคที่ 1 “ในแต่ละวันหยุดสุดสัปดาห์ฉัน**จัดเตรียม** แผนการที่ไม่เหมือนกัน สัปดาห์ที่แล้วไปท่องเที่ยวที่บ้านเพื่อน สัปดาห์ก่อนหน้านั้นไปเดินราที่ดิสโก้เทค”

“安置” จะใช้สำหรับการจัดการคนหรือสิ่งของที่มีอยู่ให้เกิดความเรียบร้อย เช่น ตัวอย่างประโยคที่ 2 “**จัด**ให้ผู้ประสบภัยอยู่ในค่ายทหารเก่าแห่งหนึ่งเป็นการชั่วคราว” ซึ่งแสดงถึงการจัดระเบียบคนให้อยู่ในสถานที่ที่จัดไว้ให้

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า “安排” มักใช้ในการจัดเตรียม จัดการเรื่องราว แผนการหรือสิ่งที่ต้องทำอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนลำดับก่อนหลัง แต่ “安置” เน้นจัดวางตำแหน่งที่ตั้งของคนหรือสิ่งของ เพื่อให้มีตำแหน่งที่ตั้งที่เหมาะสม

帮忙 - 帮助

帮忙 หมายถึง ช่วย ช่วยเหลือ

帮助 หมายถึง ช่วย ช่วยเหลือ

ตัวอย่างประโยค

3. 因为这些词**帮**了我们很大的忙。

(《博雅汉语·准中级 I》 น.32)

4. 他从不尽力**帮助**任何人。

(《汉语常用同义词》 น.41)

“帮忙”หมายถึง ช่วย ช่วยเหลือแต่มีความหมายกว้าง ๆ ว่า ได้ให้ความช่วยเหลือบุคคลอื่นในขณะที่บุคคลอื่นประสบกับความยากลำบาก เป็นคำกริยาที่ไม่ต้องมีกรรมมารับ

“帮助”หมายถึง ช่วย ช่วยเหลือ ให้สิ่งของหรือช่วยสนับสนุนทางจิตใจ เป็นคำกริยาที่ต้องมีกรรมหรือผู้ถูกกระทำมารับเสมอ

จากในตัวอย่างประโยคที่ 3 “帮忙” จะแสดงถึงการที่บุคคลนำสิ่งของหรือสิ่งต่าง ๆ มาช่วยในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ รูปแบบการนำไปใช้อยู่ในลักษณะโครงสร้างประโยคที่ไม่ต้องมีกรรมมารับ หากต้องการเน้นให้มีกรรมมารับ อาจใช้ในโครงสร้างประโยคที่เป็นลักษณะของคำกริยาแกรวม (离合词) ตัวอย่างประโยคที่ 4 “帮助” จะแสดงถึงการช่วยเหลือระหว่างบุคคล รูปแบบการนำไปใช้อยู่ในลักษณะโครงสร้างประโยคที่ต้องมีกรรมมารับ

参加 - 参与

参加 หมายถึง เข้าร่วม (องค์การจัดตั้งหรือกิจกรรมบางประการ) เสนอ (ข้อคิดเห็น)

参与 หมายถึง เข้าร่วม (องค์การ การอภิปราย การจัดการของกิจการหนึ่ง)

ตัวอย่างประโยค

5. 你也参加太极拳班吗?

(《博雅汉语初级 I》 น.174)

6. 我很想参与这项计划。

(《汉语常用同义词》 น.70)

“参加”หมายถึง การเข้าร่วมโดยทั่วไป เช่น การเข้าร่วมองค์กร เข้าร่วมกิจกรรม ร่วมแสดงความคิดเห็น ขอบเขตของความหมายที่นำไปใช้ค่อนข้างกว้าง

“参与”หมายถึง การเข้าร่วม ในลักษณะที่เป็นการเข้าร่วมกิจกรรมหรือเข้าร่วมองค์กร โดยร่วมเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินงานหรือดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ

“参加”และ“参与”ต่างก็มีความหมายว่า “เข้าร่วม” แต่ความหมายโดยละเอียดจะแตกต่างกันเล็กน้อย จากตัวอย่างประโยคที่ 6 หมายถึง “คุณก็เข้าร่วมชั้นเรียนรำไทเก็กใช้ไหม?” เป็นการเข้าร่วมเรียนรำไทเก็ก ตัวอย่างประโยคที่ 7 หมายถึง “ฉันอยากเข้าร่วมโครงการนี้มาก” เป็นการเข้าร่วมในลักษณะที่เป็นผู้ร่วมดำเนินงานด้วย

利用 - 使用

利用 หมายถึง ใช้เป็นประโยชน์ ใช้ให้เกิดประโยชน์ ใช้ประโยชน์

使用 หมายถึง ใช้ ใช้สอย (เจ้าหน้าที่ สิ่งของ เงินทุน)

ตัวอย่างประโยค

7. 有位先生**利用**假期出去玩儿了一趟。

(《博雅汉语初级 Ⅱ》 น.107)

8. 你可以随时**使用**这个房间。

(《汉语常用同义词 》 น.264)

“利用”และ“使用”หมายถึง ใช้“利用”มีความหมายว่าเน้นว่า “ใช้” ในลักษณะของการใช้ให้เกิดประโยชน์“使用”มีความหมายว่า “ใช้” โดยทั่วไป จากตัวอย่างประโยคที่ 7 หมายถึง “มีคุณผู้ชายท่านหนึ่งใช้เวลาในวันหยุดออกไปเที่ยว” เป็นการใช้นวันหยุดเพื่อให้เกิดประโยชน์ ตัวอย่างประโยคที่ 8 หมายถึง “คุณใช้ห้องนี้ได้ตลอดเวลา” เป็นการใช้ในบริบทที่แสดงถึงการใช้ทั่ว ๆ ไป

满意 - 满足

满意 หมายถึง พอใจ พออกพอใจ

满足 หมายถึง พอใจ พออกพอใจ สนองความพอใจ

ตัวอย่างประโยค

9. 我很**满意**。

(《博雅汉语初级 Ⅱ》 น.85)

10. 对不起，您的要求我们不能**满足**。

(《博雅汉语·准中级 Ⅰ》 น.189)

“满意” และ “满足” ต่างก็หมายถึง พอใจ พออกพอใจ แต่“满足”จะมีความหมายว่าพอใจ ที่แฝงไปด้วยความรู้สึกที่ได้ตามที่ต้องการหรือคาดหวัง ตัวอย่างประโยคที่ 9 หมายถึง “ฉันพอใจมาก” “满意” ในบริบทนี้แสดงถึงความพึงพอใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ตัวอย่างประโยคที่ 10 แปลว่า “ขออภัย พวกเราไม่สามารถทำให้คุณพอใจตามที่คุณต้องการได้” “满足” ในบริบทนี้หมายถึง พอใจต่อการตอบสนองความต้องการหรือข้อเสนอที่ตั้งไว้ เป็นความพอใจที่มุ่งเน้นไปที่ความรู้สึกที่เพียงพอ ครบถ้วนไม่มีอะไรขาด

缺少 - 缺乏

缺少 หมายถึง ขาด ขาดแคลน (จำนวนคนหรือสิ่งของไม่เพียงพอ)

缺乏 หมายถึง ขาด ขาดแคลน

ตัวอย่างประโยค

11. 维生素对人体健康作用巨大，是绝对不能**缺少**的。

(《博雅汉语·准中级 II》น.145)

12. 这个国家**缺乏**人口。

(《博雅汉语·准中级 I》น.171)

“缺少” และ “缺乏” ต่างก็หมายถึง ขาด ขาดแคลน ไม่เพียงพอ “缺少” จะใช้ในบริบททั่ว ๆ ไป ส่วนใหญ่หมายถึงจำนวนคนหรือสิ่งของไม่เพียงพอ “缺乏” มักจะใช้ในบริบทที่ขาดแคลนหรือไม่มีเลย ความหมายเน้นหนักมากกว่า“缺少”จากตัวอย่างประโยคที่ 11 หมายความว่า “วิตามินมีประโยชน์ต่อร่างกายเป็นอย่างมาก เป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้เด็ดขาด” ในประโยคนี้แสดงให้เห็นว่าร่างกายควรจะมีวิตามินให้เพียงพอต่อความต้องการ ตัวอย่างประโยคที่ 12 หมายความว่า “ประเทศนี้ขาดแคลนประชากร” ซึ่งให้ความหมายที่เน้นหนักมากกว่า มีผลกระทบที่รุนแรงกว่า

制造 - 制作

制造 หมายถึง ประดิษฐ์ ผลิต ทำ สร้าง

制作 หมายถึง สร้าง ทำ ประดิษฐ์

ตัวอย่างประโยค

13. 这家工厂**制造**玩具。

(《博雅汉语初级 I》น.221)

14. 古代人**制作**了石头工具。

(《汉语常用同义词》น.372)

“制造”และ“制作”ต่างก็หมายถึง ประดิษฐ์ ผลิต ทำ สร้าง (เครื่องจักร)

“制造”มักใช้ในการผลิตหรือประดิษฐ์ที่มีจำนวนมาก ผลิตเครื่องจักรที่มีความซับซ้อน เช่น เครื่องจักรกล อุปกรณ์ทางวิทยาศาสตร์ อุปกรณ์ ยา สารเคมี เป็นต้น ดังตัวอย่างประโยคที่ 13 “โรงงานนี้**ผลิต**ของเล่น” เป็นการผลิตสิ่งที่ค่อนข้างซับซ้อน ผลิตสิ่งของในปริมาณมาก

“制作” เป็นการประดิษฐ์หรือผลิตที่ไม่ต้องมีเทคนิคหรือเครื่องจักรขั้นสูง ขั้นตอนการผลิตไม่ซับซ้อน เป็นผลิตภัณฑ์ทำมือได้ เช่น อาหาร ของใช้ในชีวิตประจำวัน เพอร์นิเจอร์ต่าง ๆ เป็นต้น จากตัวอย่างประโยคที่ 14 “คนโบราณผลิตเครื่องมือหินขึ้น” ซึ่งเป็นการผลิตในบริบทที่คนสามารถสร้างขึ้นได้ โดยไม่ต้องใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ซับซ้อน

理解 - 了解

理解 หมายถึง รู้ เข้าใจ

了解 หมายถึง เข้าใจ รู้อย่างแจ่มแจ้ง สำนวน สืบสวน

ตัวอย่างประโยค

15. 我爸爸说他不**理解**现在的年轻人为什么老换工作。

(《博雅汉语·准中级 I》น.197)

16. 我想多**了解**一点儿 中国文化。

(《博雅汉语初级 II》น.92)

“理解”และ“了解”ต่างก็หมายถึง รู้ เข้าใจ แต่มีบริบทในการใช้ที่แตกต่างกัน

“理解”หมายถึง รู้ เข้าใจ โดยมักจะใช้ในบริบทที่เป็นการเข้าใจอย่างลึกซึ้ง เข้าใจเหตุผล สาเหตุ เนื้อหาสาระ แนวคิด อารมณ์ ความรู้สึกต่าง ๆ เป็นต้น ดังตัวอย่างประโยคที่ 15 “พ่อของฉันบอกว่าเขาไม่**เข้าใจ**ว่าทำไมวัยรุ่นสมัยนี้มักจะเปลี่ยนงานอยู่ตลอด”

“了解”รู้ เข้าใจ มักจะใช้ในบริบทหมายถึง รู้ เข้าใจในสถานการณ์ของบุคคล หรือ เหตุการณ์ เช่น รู้ชื่อเสียงเรียงนาม รู้ภูมิหลัง รู้ที่มาที่ไป เป็นต้น ดังตัวอย่างประโยคที่ 16 “ฉันอยากจะ**เข้าใจ**วัฒนธรรมจีนมากกว่านี้สักหน่อย”

达到 - 到达

达到 หมายถึง ถึง ถึงระดับ บรรลุถึง

到达 หมายถึง ถึง ไปถึง

ตัวอย่างประโยค

17. 他的汉语水平**达到**了在中国大学读研究生的标准。

(《博雅汉语·准中级 II》น.34)

18. 火车大约下午 4 点**到达**上海。

(《博雅汉语·准中级 II》น.172)

“达到” และ “到达” ต่างก็มีความหมายว่า ถึง แต่มักใช้ในบริบทหรือขอบเขตที่แตกต่างกัน

“达到” หมายถึง ถึงระดับ บรรลุถึง มักใช้ในบริบทที่บอกว่าถึงระดับหรือบรรลุเป้าหมาย ดังตัวอย่างประโยคที่ 17 “ความสามารถทางภาษาจีนของเขาถึงระดับมาตรฐานของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่เรียนในมหาวิทยาลัยของประเทศจีน”

“到达” หมายถึง ถึง ในบริบทที่บ่งบอกว่าไปถึงยังสถานที่ จึงมักตามด้วยคำบอกสถานที่หรือตำแหน่ง เช่น ตัวอย่างประโยคที่ 18 “รถไฟจะถึงเชียงใหม่ประมาณ 4 โมงเย็น”

สรุปและอภิปรายผล

ผลการศึกษาคำกริยาพ้องความหมายภาษาจีน พบว่า คำกริยาพ้องความหมายภาษาจีนส่วนใหญ่มีความหมายพื้นฐานเหมือนหรือคล้ายคลึงกัน แต่ไม่สามารถใช้แทนกันได้ การเลือกใช้คำให้ถูกต้องเหมาะสมควรต้องพิจารณาถึงความหมายของคำ บริบทที่ต้องการสื่อความหมาย ซึ่งจะเกี่ยวโยงไปถึงรูปแบบโครงสร้างประโยคที่อาจใช้ในลักษณะที่แตกต่างกัน เช่น คำว่า “达到” และ “到达” ต่างก็มีความหมายว่า “ถึง” แต่ไม่สามารถใช้แทนกันได้ “达到” มักใช้ในบริบทที่บอกว่าถึงระดับหรือบรรลุเป้าหมาย “到达” หมายถึง ถึง ในบริบทที่บ่งบอกว่าไปถึงยังสถานที่ จึงมักตามด้วยคำบอกสถานที่หรือตำแหน่ง เราไม่สามารถจะพูดว่า “达到曼谷” แต่สามารถพูดว่า “到达曼谷” ได้ Li (2013, น. 10 - 11) ได้ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์คำวิเศษพ้องความหมายในภาษาจีน พบว่า คำวิเศษพ้องความหมายในภาษาจีนบางคำก็ไม่สามารถใช้แทนกันได้เช่นกัน เช่น “究竟” กับ “到底” มักจะใช้ในประโยคคำถามเหมือนกันโดย “究竟” จะใช้ในเชิงสอบถามเพิ่มเติมและมีผลในการเสริมน้ำหนัก ซึ่งใช้ในภาษาหนังสือ แต่ “到底” จะใช้ในเชิงสอบถามอย่างลึกซึ้ง มักจะใช้ในภาษาพูด ซึ่งการสื่อสารในชีวิตประจำวันจะใช้ “到底” มากกว่า “究竟” ดังนั้นทั้งสองคำนี้จึงไม่สามารถใช้แทนกันได้

นอกจากนี้ คำกริยาพ้องความหมายบางคำที่มีความหมายเหมือนกัน แต่มีระดับการเน้นความหมายที่ต่างกันก็ไม่สามารถใช้แทนกันได้ ควรเลือกใช้คำให้ถูกกับความหมายที่แท้จริง เพื่อให้การสื่อสารเป็นไปตามวัตถุประสงค์ เช่น คำว่า “知道” และ “了解” ต่างก็เป็นคำกริยาที่มีความหมายว่า “รู้ เข้าใจ” แต่เมื่อนำไปใช้ ทั้งสองคำนี้จะมีความหมายในระดับที่แตกต่างกัน คำว่า “知道” หมายถึง การรู้ หรือเข้าใจโดยทั่วไป แต่ “了解” จะมีระดับของความหมายที่ลึกกว่า หมายถึง รู้อย่างเข้าใจชัดเจน อีกทั้งการนำไปใช้ก็มีความแตกต่างกัน คำว่า “了解” สามารถนำคำวิเศษณ์บอกระดับ 很 非常 挺 มาขยายได้ แต่ “知道” ไม่สามารถทำได้

คำพ้องความหมายในภาษาจีนถือเป็นหัวใจหลักในการเรียนภาษาจีน ในขณะเดียวกันก็ถือเป็นจุดยากสำหรับผู้เรียนภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศ หากไม่ทำความเข้าใจในความหมายและรูปแบบในการนำไปใช้สื่อความหมายให้ถูกต้อง ก็อาจทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการสื่อสารทำให้การสื่อสารไม่ประสบความสำเร็จ ไม่สามารถสื่อความหมายที่ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

ภาษาจีนมีคำพ้องความหมายค่อนข้างมาก ซึ่งยากต่อการนำไปใช้ให้ถูกต้อง โดยเฉพาะผู้ที่เรียนภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศ คำพ้องความหมายภาษาจีนที่ปรากฏในหนังสือแบบเรียนชุดต่าง ๆ ในปัจจุบัน ส่วนใหญ่ยังไม่ได้มีการอธิบายความแตกต่างของความหมายหรือวิธีการใช้ที่ชัดเจน ผู้เรียนภาษาจีนควรต้องศึกษาเพิ่มเติมด้วยตนเองเพื่อให้เข้าใจมากขึ้น ในส่วนของอาจารย์ผู้สอนภาษาจีน ควรมีวิธีในการอธิบายความหมายหรือวิธีการเลือกใช้คำที่ถูกต้องให้กับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาวิเคราะห์และเปรียบเทียบวิธีการใช้คำกริยาพ้องความหมายภาษาจีนที่มีความหมายตรงข้าม เพื่อที่จะได้เห็นความแตกต่างในการใช้มากยิ่งขึ้น
2. ศึกษาความหมายและวิธีการนำไปใช้ของคำพ้องความหมายภาษาจีนประเภทอื่น ๆ

เอกสารอ้างอิง

- เจียรชัย เอี่ยมวรเมธ. (2560). *พจนานุกรมจีน-ไทย ฉบับใหม่*. กรุงเทพฯ: รวมสาส์น(1997).
- นพพิชญ์ ประหวั่น. (2562). *คำพ้องความหมายในภาษาจีนกลาง*. กรุงเทพฯ: เพชรประกาย.
- เบญญาทิพย์ ศุภะกะลิน. (2561, มกราคม). ข้อผิดพลาดการใช้คำกริยาวิเศษณ์พ้องความหมายในภาษาจีนของผู้เรียนชาวไทย. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 35(1), 92-116.
- สุนันท์ อัญชลีกุล. (2562). *ระบบคำภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุพิชญา ชัยโชติรัตนันท์. (2558, มกราคม). การศึกษาข้อผิดพลาดการแปลภาษาไทยเป็นภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนธุรกิจ ในมิติด้านไวยากรณ์. *วารสารปัญญาวิวัฒน์*, 7(1), 116-126.

邢福义, 汪国胜. (2015). *《现代汉语》(第二版)*. 武汉: 华中师范大学出版社.

谢文庆. (1982). *《同义词》*. 武汉: 湖北人民出版社.

张会娟. (2012). *动词同义辨析研究*, 硕士学位论文. 山东: 鲁东大学.

张志毅, 张庆云. (2003). *《新华同义词词典》(中型本)*. 北京: 商务印书馆.

李晓琪. (2013). *《博雅汉语•初级起步篇 I.》*. 北京: 北京大学印书馆.

_____. (2013). *《博雅汉语•初级起步篇 II.》*. 北京: 北京大学印书馆.

_____. (2013). *《博雅汉语•准中级加速篇 I.》*. 北京: 北京大学印书馆.

_____. (2013). *《博雅汉语•准中级加速篇 II.》*. 北京: 北京大学印书馆.

李雅楠. (2013). *HSK 同义副词辨析*, 硕士学位论文. 山西: 山西大学.

บทความวิจัย (Research Article)

กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์เพื่อพัฒนาทักษะการจำเรื่องคำอุปสรรคและคำปัจจัย
ผ่านวิดีโอของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 4
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
English Vocabulary Learning Strategy to Improve Memorizing Skill
with Prefixes and Suffixes through Video Activity
of the Fourth-Year Students in English Program, the Faculty of
Humanities and Social Sciences, Pibulsongkram Rajabhat University

นันท์นภัส พิชยะศุนันท์¹ สุกฤตา สิทธิวรารักษ์¹ หทัยรัตน์ นิระชน¹

และปทุมพร บุญชุม^{1*}

Nunnapat Pichayasupanun¹, Sukitta Sitthiwarakorn¹, Hathairat Nirachin¹

and Patumporn Boonchum^{1*}

บทคัดย่อ

รายงานวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการจำคำอุปสรรค (prefix) และคำปัจจัย (suffix) ก่อนและหลังการเรียนรู้ผ่านวิดีโอ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่ได้เรียนรู้กลวิธีการจำคำศัพท์ผ่านวิดีโอ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบก่อนและหลังเรียนเกี่ยวกับคำอุปสรรคและคำปัจจัย สื่อวิดีโอ และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อกลวิธีการจำคำศัพท์ผ่านวิดีโอเกี่ยวกับคำอุปสรรคและคำปัจจัย สำหรับสถิติที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (T-test) สำหรับการทดสอบสมมติฐาน จากผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการจำคำอุปสรรคและคำปัจจัยหลังการเรียนรู้โดยใช้วิดีโอสูงกว่าก่อนการเรียนรู้โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผลสัมฤทธิ์

¹ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

English Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Pibulsongkram Rajabhat University

*Corresponding author; email: patumpornb@gmail.com

(Received: 4 April 2022; Revised: 30 May 2022; Accepted: 10 June 2022)

ทางการเรียนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 27.63 ซึ่งผลวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าความสามารถในการจำของผู้เรียนเพิ่มมากขึ้นด้วย นอกจากนี้ผลความพึงพอใจของนักศึกษาที่ได้เรียนรู้กลวิธีการจำคำอุปสรรคและคำปัจจัยผ่านวิดีโอทัศน์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69 ซึ่งอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด นอกจากนี้ผลความพึงพอใจของผู้เรียนแสดงให้เห็นว่ากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ประเภทคำอุปสรรคและคำปัจจัยโดยผ่านการเรียนรู้ด้วยวิดีโอทัศน์สามารถช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ: กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ทักษะการจำ คำอุปสรรคและคำปัจจัย

Abstract

The purposes of the study were 1) to compare the achievement of memorizing prefixes and suffixes before and after learning through video activity and 2) to investigate the students' satisfaction with learning strategy of memorizing vocabularies through the video clip. The sample of the study was the fourth-year students studying in English program. The research instruments were a pre-test and a post-test of prefixes and suffixes, a video clip about prefixes and suffixes, and a satisfaction questionnaire. The statistics used in this study was the percentage, the mean score, the standard deviation, and T-test dependent for testing hypothesis. The results of the study found that the the average scores of the learners' memorizing prefixes and suffixes after learning through the video activities were significantly higher at the level of 27.63 and this can indicate that the learners' memories were higher as well. The finding about learners' satisfaction with vocabulary (prefixes and suffixes) learning strategy through the video activity was at the level of 4.69. This means the learners were greatly satisfied with learning via the video activity. Additionnally, the result of learners' satisfaction can conclude that learning through the video clip assists learners to get more achievement in English significantly.

Keyword: Vocabulary Learning Strategies, English Vocaburaly, Memorizing Skill, Prefix and Suffix

บทนำ

ในปัจจุบันนี้ภาษาอังกฤษได้มามีอิทธิพลในประเทศไทยอย่างมาก ซึ่งภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการประกอบอาชีพเพราะเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกับต่างประเทศทั่วโลก จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในปัจจุบันโดยเฉพาะทักษะการจำคำศัพท์และความสามารถในการจำความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นพื้นฐานอันสำคัญที่จะช่วยให้นักศึกษาสามารถค้นคว้า ซึ่งฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน (2557, น. 22) ได้กล่าวว่า การอ่านเป็นสิ่งจำเป็นและให้ประโยชน์แก่มนุษย์มากทุกด้านและทุกโอกาสทั้งในการศึกษาหาความรู้การประกอบอาชีพ ดังนั้นจึงเป็นเรื่องจำเป็นอย่างมากในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางของประชาคมอาเซียนและทั่วโลก ด้านการศึกษาของประเทศไทยนั้นกระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ จึงมีการปรับเปลี่ยนหลักสูตรของการเรียนภาษาอังกฤษ โดยหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศตั้งแต่ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นต้นไป ซึ่งเป็นหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของคนไทยและพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับติดต่อสื่อสารได้โดย สามารถรับและส่งสาร และมีความรู้ความเข้าใจสารสนเทศต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี โดยเน้นความรู้ความสามารถของผู้เรียนด้านวัฒนธรรมและทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้านคือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่านและทักษะการเขียนไปพร้อม ๆ กัน (กรมวิชาการ, 2544, น. 12) ในการเรียนภาษา ไค้ก็ตามทุกภาษา มีองค์ประกอบที่สำคัญเหมือนกันคือ คำศัพท์ไวยากรณ์ และเสียง การเรียนภาษา เพื่อจะให้เข้าใจภาษาได้ดียิ่งขึ้น คือ ผู้เรียนต้องทำความเข้าใจโครงสร้างของภาษา และความรู้ ความหมายของคำศัพท์ตามที่ ลองและริชาร์ด (1987, น. 305 อ้างถึงใน ดวงเดือน จงพานิช, 2542, น. 3) ซึ่งกล่าวได้ว่าคำศัพท์เป็นองค์ประกอบหนึ่งซึ่งถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของภาษา การที่ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์มากและสามารถนำมาใช้ได้อย่างถูกต้องคล่องแคล่วย่อมช่วยให้การเรียนภาษาได้ผลดี (ดวงเดือน แสงชัย, 2539, น. 118)

สำหรับปัญหาในห้องเรียนจากการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมา ประเทศไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษมาโดยตลอดดังจะเห็นได้จากการจัดการศึกษาของชาติได้กำหนดให้มีการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษทั้งทางด้านการฟังการพูดการอ่านและการเขียน (อารีรักษ์ มีแจ้ง และสิริพร ปาณาวงษ์, 2553) โดยเฉพาะหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดให้มีการเรียนตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาจนถึงมัธยมศึกษา (อรพรรณ วีระวงศ์, 2554) แต่การเรียนการสอนภาษาอังกฤษก็มีปัญหามาโดยตลอดส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง (บุบผา อยู่ทรัพย์, 2555) จนกระทั่งเข้าสู่การเรียนภาษาอังกฤษ

ในระดับอุดมศึกษาก็เกิดปัญหาเนื่องจากความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่ามาตรฐาน

ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาผู้วิจัยจึงเลือกกลวิธีการสอนและจดจำความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยเรียนรู้จากวิดีโอ แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก ผู้วิจัยจึงจัดทำวิดีโอ (video) ให้มีประสิทธิภาพ และมีความน่าสนใจแก่นักศึกษา เพื่อให้ให้นักศึกษาจดจำความหมายคำศัพท์ได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ นอกจากนี้ยังเป็นการส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้นจากการใช้วิดีโอ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการจำคำอุปสรรค (prefix) และคำปัจจัย (suffix) ก่อนและหลังการเรียนรู้ผ่านวิดีโอ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่ได้เรียนรู้ทักษะการจำคำอุปสรรค (prefix) และคำปัจจัย (suffix) หลังการเรียนรู้ผ่านวิดีโอ

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านกลุ่มตัวอย่าง

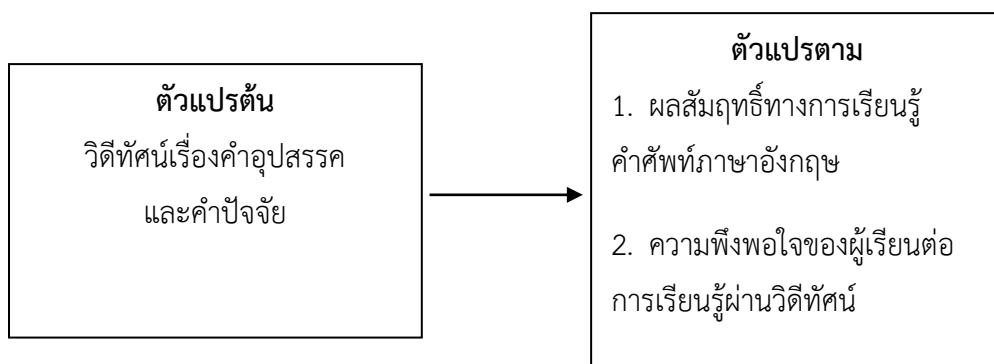
1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามโลก จำนวน 10 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

1. คำอุปสรรค ประเภทคำนาม คำกริยา
2. คำปัจจัย ประเภทคำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ และคำกริยาวิเศษณ์

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์เพื่อพัฒนาทักษะการจำเรื่องคำอุปสรรคและคำปัจจัยผ่านวิธีทัศน์ของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 4” มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ รวมไปถึงการรู้ความหมายของคำอุปสรรคและคำปัจจัยได้มากขึ้น ดังมีรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการวิจัยที่จะนำเสนอตามลำดับดังต่อไปนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.1 แบบทดสอบคำศัพท์ก่อนเรียนและข้อสอบหลังเรียนสร้างขึ้นเพื่อทดสอบนักศึกษา โดยได้ค้นคว้าคำศัพท์จากสื่อต่างๆ โดยแบ่งข้อสอบออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้ (1) จับคู่คำนาม (2) จับคู่คำกริยา (3) เติมคำคุณศัพท์และคำกริยาวิเศษณ์ (4) เลือกตอบจำนวน 40 ข้อ โดยใช้เวลา 40 นาที

1.2 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีทัศน์สำหรับนักศึกษา เป็นระยะเวลา 20 นาที

1.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการสอนคำศัพท์เพื่อสอบถามนักศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจในวิธีการสอนคำศัพท์

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการสอนกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 1 บทเรียน ใช้เวลาในการสอน 10 นาที

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ โดยจำแนกได้ดังนี้

Word analysis

2.2.1 prefixes 20 ข้อ

2.2.2 suffixes 20 ข้อ

2.3 นำสื่อการสอนที่สร้างขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างแล้วนำมาแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องตามคำแนะนำ

2.4 นำสื่อการสอนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษางานวิจัยและผู้เชี่ยวชาญอีกครั้ง

2.5 นำแผนการสอนที่ผ่านการตรวจสอบจากคณะกรรมการที่ปรึกษางานวิจัยและผู้เชี่ยวชาญไปใช้ในการวิจัยต่อไป

2.6 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดเป็นแนวทางการสร้างแบบสอบถามความสนใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้การเรียนรู้

2.7 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Likert scale) 5 ระดับ

2.8 นำแบบทดสอบและแบบสอบถามความพึงพอใจไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม เพื่อหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ตรวจสอบภาษาที่ใช้และการประเมินที่ถูกต้อง และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ (IOC) และนำข้อมูลที่ได้รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณ แล้วเลือกค่าดัชนีความสอดคล้อง

2.9 จากการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มีความเห็นสอดคล้องกันว่าวิธีทัศน์และแบบทดสอบมีความสอดคล้องกัน ความยากง่ายของเนื้อหาเหมาะสมกับบทเรียนและความยากง่ายของเนื้อหาเหมาะสมกับผู้เรียน จากการประเมินประสิทธิภาพค่า IOC ซึ่งจากค่าเฉลี่ยของความสอดคล้องอยู่ที่ 0.72 อยู่ในช่วง 0.5 - 1.00 ซึ่งเป็นค่าที่สามารถนำไปใช้ได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ชี้แจงและอธิบายเพื่อทำความเข้าใจให้กลุ่มตัวอย่างทราบถึงวัตถุประสงค์ของการทำงาน วิจัยในครั้งนี้ โดยการใช้วิธีทัศนในการสอนเพื่อให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนและทำแบบทดสอบวัดระดับความรู้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 40 ข้อ การทดสอบใช้เวลา 40 นาทีและตรวจคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนแล้วบันทึกคะแนนของแต่ละคน
3. นำวิธีทัศนให้นักศึกษาทาง google form แล้วศึกษาด้วยตนเอง เป็นเวลา 20 นาที
4. ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบวัดระดับความรู้คำศัพท์หลังการเรียนโดยใช้วิธีทัศนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบทดสอบเดียวกับก่อนเรียนโดย คำถามมี 40 ข้อ การทดสอบใช้เวลา 30 นาทีและตรวจคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนแล้วบันทึกคะแนนของแต่ละคนและนำผลไปวิเคราะห์ผล
5. ให้นักศึกษาทำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนโดยวิธีทัศนและเก็บข้อมูลแบบสอบถามแล้วจึงนำผลไปวิเคราะห์ทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation: S.D) ของคะแนนในแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการจำคำศัพท์และรู้ความหมายภาษาอังกฤษทั้งก่อนและหลังเรียนด้วยกลวิธีการสอนด้วยวิธีทัศน
2. ใช้สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานการเปรียบเทียบความต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการจำคำศัพท์และความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนการเรียนด้วยเทคนิคการสอนด้วยวิธีทัศน กับหลังการเรียนด้วยเทคนิคดังกล่าวโดยการทดสอบค่าที (T-test)
3. ค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบและแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านตรวจสอบ เมื่อผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วนำมาใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์เพื่อพัฒนาทักษะการจำเรื่องคำอุปสรรคและคำปัจจัยผ่านวิถีทัศน์ของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 4 ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทักษะการจำของกลุ่มตัวอย่าง แสดงในตาราง 1

ตาราง 1 ค่าร้อยละการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทักษะการจำของกลุ่มตัวอย่าง ก่อนและหลังการเรียนรู้ผ่านวิถีทัศน์

ผลสัมฤทธิ์	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	SD.	D	D ²	T-test	Sig
ผลทดสอบก่อนเรียน	40	23.51	5.64				
ผลทดสอบหลังเรียน	40	27.63	5.80	41	331	3.04*	0.013

จากตาราง 1 เมื่อพิจารณาผลสัมฤทธิ์ทักษะการจำของกลุ่มตัวอย่าง จึงสรุปผลได้ว่าผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการจำคำอุปสรรค (prefix) และคำปัจจัย (suffix) หลังการเรียนรู้โดยใช้วิถีทัศน์สูงกว่าก่อนการเรียนรู้โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนเท่ากับ 27.63 ซึ่งมากกว่าก่อนเรียนที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 23.51 โดยผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านการเรียนรู้ด้วยวิถีทัศน์ก่อนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาที่ได้เรียนรู้ทักษะการจำคำศัพท์ แสดงในตาราง 2

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความพึงพอใจของนักศึกษาที่ได้เรียนรู้ทักษะการจำคำศัพท์

ความพึงพอใจเกี่ยวกับการเรียนด้วยวิถีทัศน์	$\bar{x}$	SD.	ระดับความพึงพอใจ
1. เนื้อหาเหมาะสมกับจุดประสงค์	4.71	0.48	มากที่สุด
2. ความถูกต้องของเนื้อหา	4.83	0.42	มากที่สุด
3. ความเหมาะสมของการจัดเรียง	4.74	0.48	มากที่สุด
4. การแบ่งหมวดหมู่ของเนื้อหา	4.70	0.48	มากที่สุด
5. ความเหมาะสมของปริมาณเนื้อหา	4.51	0.71	มาก

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความพึงพอใจของนักศึกษาที่ได้เรียนรู้ทักษะการจำ คำศัพท์ (ต่อ)

ความพึงพอใจเกี่ยวกับการเรียนด้วยวิธีทศน์	$\bar{X}$	SD.	ระดับความพึงพอใจ
6. เนื้อหาเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย	4.83	0.42	มากที่สุด
7. ความสมบูรณ์ของเนื้อหา	4.83	0.42	มากที่สุด
8. ความเหมาะสมของสื่อ	4.76	0.67	มากที่สุด
9. ความเหมาะสมของรูปแบบตัวอักษร	4.52	0.53	มาก
10. ความเหมาะสมของขนาดตัวอักษร	4.62	0.52	มากที่สุด
11. ความเหมาะสมของสีตัวอักษร	4.74	0.48	มากที่สุด
12. ความเหมาะสมในการใช้สีพื้นหลัง	4.61	0.52	มากที่สุด
13. เสียงในวิธีทศน์มีความชัดเจน	5.00	0.00	มากที่สุด
14. วิธีทศน์มีความน่าสนใจและดึงดูดต่อการเรียน	4.61	0.52	มากที่สุด
15. วิธีทศน์มีความเหมาะสมในการนำไปเผยแพร่ได้	4.78	0.48	มากที่สุด
รวม	4.69	0.47	มากที่สุด

จากตาราง 2 พบว่าค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจ ข้อที่ 1 ถึง 15 มีค่าใกล้เคียงกันเท่ากับ 4.7-4.8 และมีส่วนน้อยที่มีความพึงพอใจต่างออกไปคือความเหมาะสมของปริมาณเนื้อหาและความเหมาะสมของรูปแบบตัวอักษรเท่ากับ 4.52 ความพึงพอใจโดยเฉลี่ยเกี่ยวกับการเรียนโดยใช้วิธีทศน์อยู่ในระดับมากที่สุดเท่ากับ 5 และความพึงพอใจต่อการเรียนผ่านการใช้วิธีทศน์โดยรวมอยู่ที่ระดับคะแนนเฉลี่ย 4.69 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.47 ซึ่งระดับคะแนนเฉลี่ยของความพึงพอใจแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ผ่านวิธีทศน์อยู่ในระดับมากที่สุด

สรุปและอภิปรายผลวิจัย

จากวัตถุประสงค์การวิจัย สามารถสรุปและอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการจำคำอุปสรรค (prefix) และคำปัจจัย (suffix) ก่อนและหลังการเรียนรู้ผ่านวิดีโอ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษและความหมายของภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังจากเรียนโดยการสอนด้วยวิดีโอสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการจำคำอุปสรรคและคำปัจจัย หลังการเรียนรู้โดยใช้วิดีโอสูงกว่าก่อนการเรียนรู้โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนเท่ากับ 27.63 ซึ่งมากกว่าก่อนเรียนที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 23.51 แสดงให้เห็นว่ากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์คำอุปสรรคและปัจจัยผ่านวิดีโอช่วยให้นักศึกษาพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์และความหมายของภาษาอังกฤษดีขึ้นกว่าเดิม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุณิสสา อินทะชัย (2559) การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียน ภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา โดยใช้วิดีโอช่วยสอน และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการสอนเขียน โดยใช้วิดีโอช่วยสอน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2557 จำนวน 70 คน เลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการแบบแบ่งกลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่ได้รับการสอนเขียนภาษาอังกฤษผ่านวิดีโอช่วยสอน มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนเขียนภาษาอังกฤษแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาตามประเภทของการเขียนภาษาอังกฤษ ได้แก่ การเขียนแบบกระบวนการการเขียนแบบลำดับขั้นตอน การเขียนเปรียบเทียบ และการเขียนแบบสาเหตุและผลลัพธ์พบว่านักศึกษาที่ได้รับการสอนเขียนภาษาอังกฤษผ่านวิดีโอช่วยสอน มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนเขียนภาษาอังกฤษแบบปกติ และงานวิจัยของ กรรณิการ์ รัตนประเสริฐศรี (2553) ได้ผลิตวิดีโอทัศน์เพื่อการสอน เรื่อง เครื่องดนตรีไทยสำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากการศึกษาเพื่อหาประสิทธิภาพ ได้ค่าประสิทธิผล เท่ากับ 0.54 คะแนน ทดสอบก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 53.44 คะแนนทดสอบหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 78.59 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนทดสอบหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างมี ผลการเรียนรู้สูงขึ้นแสดงว่าบทเรียนวิดีโอทัศน์มีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้ในการเรียนรู้ได้ นอกจากนี้งานวิจัยของเยสส์เองเกรนนี่ (2014) ได้ศึกษาผลของการใช้วิดีโอช่วยสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนแบบบรรยายของนักเรียนเกรด 10 ที่ บุคิตติงก์ ประเทศมาเลเซียกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนจำนวน 31 คน ที่เรียนทักษะการเขียน ในปี 2556 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้

ประกอบด้วยแบบสังเกตแบบบันทึกและแบบสัมภาษณ์ผลของการวิจัยพบว่าผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านการเขียนสูงขึ้น ค่าเฉลี่ยและตัวชี้วัดสรุปได้ว่าผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการเขียนได้เป็นอย่างดีโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านเนื้อหาด้านรูปแบบการเขียน ด้านคำศัพท์ด้านไวยากรณ์และกลไกการเขียนตามลำดับ

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่ได้เรียนรู้ทักษะการจำคำอุปสรรค (prefix) และคำปัจจัย (suffix) หลังการเรียนรู้ผ่านวิดีโอ จากวัตถุประสงค์สามารถสรุปได้ว่า นักศึกษามีความพึงพอใจในการเรียนด้วยวิดีโอและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนด้วยวิดีโอ ตรงตามจุดมุ่งหมายที่ผู้วิจัยต้องการให้สื่อวิดีโอเป็นแรงจูงใจให้นักศึกษาให้เกิดความน่าสนใจและอยากติดตามในการจำคำศัพท์และความหมายของภาษาอังกฤษ ภาษาอังกฤษ เพื่อให้นักศึกษาได้นำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น การสอบ นักศึกษาสามารถเดาความหมายคำศัพท์ได้จากคำอุปสรรคและคำปัจจัย นอกจากนี้ยังสามารถฝึกการออกเสียงคำศัพท์ได้อย่างถูกต้องเหมือนเจ้าของภาษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เทียมยศ ปะสาวะโน (2555) คือได้พัฒนารูปแบบวิดีโอที่แทรกคำบรรยายใต้ภาพสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ผลการวิจัยพบว่า สื่อวิดีโอที่ผลิตขึ้นมีดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.58 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ในรายวิชาการผลิตรายการโทรทัศน์การศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นอกจากนี้งานวิจัยของประกิจ ณ สมบูรณ์ (2553) ได้ทำการวิจัยในชั้นเรียน การแก้ปัญหาด้านการเรียนของนักศึกษา โดยใช้วิดีโอในการสอน Course Homepage โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพสำหรับวิชาการผลิตสื่อเพื่อการท่องเที่ยว แก้ปัญหานักศึกษาขาดเรียนทำให้เรียนไม่ทันคนอื่นและทำงานปฏิบัติไม่ได้ ผลการวิจัยพบว่า วิธีการดังกล่าวสร้างโอกาสให้นักศึกษาสามารถศึกษาหาความรู้ผ่านสื่ออื่นๆจากการเรียนรู้ด้วยตนเองจากนอกห้องเรียน โดยใช้คอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลเพื่อเข้าชมวิดีโอในการสอน Course Homepage ของผู้สอน

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้วิจัย

ข้อเสนอแนะทั่วไป

ผู้สอนสามารถนำผลการวิจัยนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการสร้างสื่อการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่จะพบในชีวิตประจำวัน เช่น การรับชมรายการผ่านสื่อโทรทัศน์ การฟังภาษาอังกฤษผ่านวิทยุ การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษผ่านแอปพลิเคชันเพื่อช่วยพัฒนากลวิธีในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้มากขึ้นโดยผ่านสื่อประเภทอื่นนอกเหนือจาก

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรวางแผนการวิจัยด้วยการเก็บข้อมูลแบบออนไลน์ หากเกิดสถานการณ์ฉุกเฉิน เช่น โรคระบาด หรือเหตุจำเป็นที่ทำให้ไม่สามารถเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างได้โดยตรง
2. กลวิธีการสอนด้วยวีดิทัศน์หรือเทคนิคช่วยจำมีหลากหลายวิธี ควรมีการทดลองด้วยกลวิธีหรือเทคนิคอื่น ๆ เพิ่มเติมจากการวิจัยในครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2544). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กรรณิการ์ รัตนประเสริฐศรี. (2553). *การพัฒนาสื่อวีดิทัศน์เพื่อการเรียนรู้ตามแนวคิด Flipped Classroom เรื่องการตรวจร่างกาย รายวิชาการประเมินภาวะสุขภาพ*. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน์. (2557). *นวัตกรรมการศึกษาชุด จิตวิทยาการอ่าน (Phycology of Reading)*. กรุงเทพฯ: ชารอักษร.
- ดวงเดือน จังพานิช. (2542). *การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบสัมพันธ์ ขอบข่ายความหมายและวิธีการสอนแบบปกติ*. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- ดวงเดือน แสงชัย. (2539). *การสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: สานิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม).

- เทียมยศ ปะสาวะโน. (2553). *การพัฒนาศูนย์ศึกษابันเทิงเพื่อเสริมการเรียนรู้สำหรับนักศึกษา ระดับปริญญาตรี สาขาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์.
- บุบผา อยู่ทรัพย์. (2555, พฤษภาคม). การพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของ นักศึกษาระดับอุดมศึกษาผ่านการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและ ทักษะการเรียนรู้. *วารสารวิจัย มสค*, 8(2), 189-204.
- ประกิจ ณ สมบูรณ์. (2553). *การใช้ Social Network เพื่อการเรียนการสอน วิชาคอมพิวเตอร์ เพื่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว ปีการศึกษา 2/2553 (รายงานผลการวิจัย)*. กรุงเทพฯ: โรงเรียนเซนต์จอนห์น.
- สุณิสสา อินทะชัย. (2559). *การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา โดยใช้วิดีโอช่วยสอน (รายงานผลการวิจัย)*. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- อรพรรณ วีระวงศ์. (2554). *งานวิจัย มศว ระบุเด็กไทยเรียนอังกฤษเพื่อสอบมากกว่านำมาใช้ใน ชีวิตประจำวัน*. สืบค้นจาก <http://www.manager.co.th/campus/viewnews.aspx?newsID=9540000155943>
- อารีรักษ์ มีแจ้ง และสิริพร ปาณางษ์. (2553, พฤษภาคม). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมครู ภาษาอังกฤษโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน สำหรับครูผู้สอนช่วงชั้นที่ 2. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 12(2), 17-31.
- Anggraini, Y., Yasin, A. & Radjab, D. (2014, Juli). Improving Students' Writing Skill of Narrative Text through Video at Grade XII IPA 2 of SMAN 2 Bukittinggi. *Journal English Language Teaching*, 2(2), 78-92.

บทความวิจัย (Research Article)

การศึกษาความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง
ของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
A Study of Readiness of Autonomous English Language Learning
among Students in Faculty of Education, Naresuan University

ยุดารัตน์ คำแก้ว¹ สุภิสร์สร่า บุญชู¹ สำราญ มีแจ้ง² และชยุตา เกิดเที่ยง^{1*}

Yudarat Kumkaew¹, Suphitsara Bunchoo¹, Samran Mejang² and Chayuda Koedtiang^{1*}

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองและเปรียบเทียบความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จำแนกตามเพศและสาขาวิชา โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีการศึกษา 2564 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาไทย และคณิตศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 จำนวน 90 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง วิเคราะห์ข้อมูลด้วยความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบที (t-test) และการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (f-test) ผลการวิจัยพบว่า ความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.64$, S.D. = 0.62) เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านคุณลักษณะของผู้ที่สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.35$, S.D = 0.64) ด้านการบริหารการจัดการด้วยตนเองมีความพร้อมอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน ($\bar{x} = 3.48$, S.D = 0.62) และด้านการสืบค้นด้วยตนเองมีระดับความพร้อมสูง ($\bar{x} = 4.10$, S.D = 0.66) เมื่อผู้วิจัยเปรียบเทียบ

¹ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

English Language Major, Faculty of Education, Naresuan University

² คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Faculty of Education, Naresuan University

*Corresponding author; email: chayudak62@nu.ac.th

ความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จำแนกตามเพศ พบว่า นิสิตหญิงมีความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองในแต่ละด้านไม่แตกต่างจากนิสิตชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง จำแนกตามสาขาวิชา พบว่า นิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาไทย และคณิตศาสตร์ มีความพร้อมแตกต่างกันในด้านคุณลักษณะของผู้ที่สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองและด้านการสืบค้นด้วยตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษมีความพร้อมมากกว่านิสิตสาขาวิชาคณิตศาสตร์ และสาขาวิชาภาษาไทย แต่ความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองในด้านการบริหารจัดการด้วยตนเองไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: ความพร้อม การเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง ภาษาอังกฤษ

Abstract

The purposes of this descriptive study were to examine the readiness for autonomous English language learning among students in faculty of education, Naresuan University and to compare their readiness for autonomous English language learning by gender and major. The samples comprised of 90 third-year students majoring in English, Thai, and Mathematics. The research instrument was a set of questionnaires. Frequencies, percentages, means, standard deviation, t-test, and One-Way Anova were used to analyze the data. The analysis revealed that the overall score of the readiness for autonomous English language learning were moderate ($\bar{x} = 3.64$, S.D. = 0.62). Students had moderated self-directed learning attributes ($\bar{x} = 3.35$, S.D = 0.64) and self-administration ($\bar{x} = 3.48$, S.D = 0.62) but high on inquiry competence ($\bar{x} = 4.10$, S.D = 0.66). There was an insignificant difference of the readiness for autonomous English language learning between male and female students at $p \leq 0.05$. However, there was a significant difference among students majoring in English, Thai, and Mathematics on the readiness of autonomous English language learning at $p = 0.05$. English major students were more ready than their counterparts in Thai and counterpart major.

Keywords: Readiness, Autonomous Learning, English Language

บทนำ

ปัจจุบันภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาที่มีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของทุกคนภายในสังคมไม่ว่าจะเป็นด้านการทำงาน ด้านการศึกษา รวมถึงด้านเศรษฐกิจและสังคม เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกันอย่างแพร่หลายทั่วโลก ทักษะทางภาษาอังกฤษ ทั้ง 4 ด้าน การพูด การฟัง การอ่าน การเขียน จึงเป็นความจำเป็นที่ผู้เรียนต้องฝึกปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เกิดความคล่องและความชำนาญในการใช้ภาษา ประเทศไทยเห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นของภาษาอังกฤษที่ใช้ในการดำเนินชีวิตและการทำงานในยุคปัจจุบัน จึงกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานและเป็นหนึ่งในวิชาแกนหลักของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2552, อ้างถึงใน สลิลา วงศ์กระจ่าง, พัทธราวดี อักษรพิมพ์ และ อมรรัตน์ จิรันดร, 2562, น. 347) นอกจากนี้สถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งยังกำหนดให้บัณฑิตได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องเพื่อเป็นการส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษและพัฒนากำลังคนของประเทศให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม การเรียนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนเพียงอย่างเดียวนั้นไม่เพียงพอต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ เนื่องจากการฝึกทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน ผู้เรียนจำเป็นจะต้องทำอย่างสม่ำเสมอและปรับใช้กับการดำเนินชีวิตประจำวัน นอกจากนี้การเรียนภาษาอังกฤษแค่เพียงในชั้นเรียนหรือการรอรับความรู้จากครูผู้สอนยังทำให้ผู้เรียนไม่สามารถฝึกทักษะภาษาอังกฤษจากบริบทจริงได้เท่ากับการเรียนรู้จากประสบการณ์โดยตรง ผู้เรียนจะเรียนภาษาอังกฤษเพื่อนำความรู้ไปใช้ในการทำแบบทดสอบมากกว่านำมาปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวัน

การเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองจึงเข้ามามีบทบาทสำคัญที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในรายวิชาต่าง ๆ นอกห้องเรียนได้ดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะการฝึกทักษะภาษาอังกฤษ นักวิชาการได้ให้คำนิยามการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง (Autonomous Learning) ไว้ว่าเป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีความรับผิดชอบเพิ่มขึ้นสำหรับสิ่งที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้และวิธีที่ผู้เรียนเรียนรู้ กล่าวว่าการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองทำให้ผู้เรียนมีความเป็นส่วนตัวและมีสมาธิมากขึ้น ด้วยเหตุนี้ผู้เรียนจึงสามารถบรรลุผลการเรียนรู้ที่ดีขึ้น เนื่องจากการเรียนรู้ขึ้นอยู่กับความต้องการและความชอบของผู้เรียน ซึ่งผลลัพธ์จะตรงกันข้ามกับการเรียนรู้แบบดั้งเดิมหรือการเรียนรู้ในห้องเรียนที่ครูเป็นผู้ตัดสินใจส่วนใหญ่ (Richards, 2013) ดังนั้นจึงสามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่า “การเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง” เป็นการเรียนรู้ที่มีความเป็นอิสระ ผู้เรียนสามารถค้นหาความรู้นอกชั้นเรียนได้ด้วยตนเอง และผู้เรียนควรมีความรับผิดชอบและหมั่นศึกษาหาความรู้อย่างสม่ำเสมอ หัวใจของการเรียนรู้แบบ

พึ่งพาตนเอง คือ การที่ผู้เรียนรับรู้เกี่ยวกับบทบาทของตนเองในฐานะผู้เรียน โดยผู้เรียนต้องมีความรับผิดชอบในตนเองและมีเป้าหมายที่ต้องการพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ (Gould, 2013)

การศึกษาระดับอุดมศึกษานั้น “การเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง” ถือเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้เรียนควรฝึกปฏิบัติ เพราะผู้เรียนอาจมีเวลาในการเรียนภาษาอังกฤษในห้องเรียนที่จำกัด (Gould, 2013) โดยผู้เรียนส่วนใหญ่ได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษประมาณเพียง 3 - 4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์แต่ผู้เรียนจำเป็นต้องเพิ่มความรู้และทักษะภาษาอังกฤษอย่างรวดเร็วเพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเองและเตรียมพร้อมเข้าสู่การแข่งขันในตลาดแรงงานในอนาคต ดังนั้นจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้เรียนต้องมีทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองเพราะผู้เรียนจะสามารถฝึกฝนและค้นคว้าความรู้ทางภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนสามารถนำรูปแบบการเรียนรู้นี้ไปปรับใช้กับการฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษของตนผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้ เช่น การดู YouTube ภาพยนต์ ซีรีส์ หรือการอ่านข่าวเป็นภาษาอังกฤษ โดยที่ผู้สอนไม่จำเป็นต้องควบคุมการเรียนการสอนตลอดเวลาแต่ควรปรับเปลี่ยนมาเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Life - long Learning) นอกจากนี้การเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองมีความสอดคล้องกับทฤษฎีการเชื่อมโยงของธอร์นไดค์ (Thorndike's Connected Theory) นักจิตวิทยาชาวอเมริกันกลุ่มพฤติกรรมนิยมเป็นผู้นำทฤษฎี หลักการเรียนรู้ ซึ่งกล่าวถึงการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้า (Stimulus) กับการตอบสนอง (Response) โดยมีหลักเบื้องต้นว่าการเรียนรู้เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนอง โดยแสดงในรูปแบบต่าง ๆ จนกว่าจะเป็นที่พอใจและเหมาะสมมากที่สุด หรือที่เรียกกันว่า “การลองผิดลองถูก”

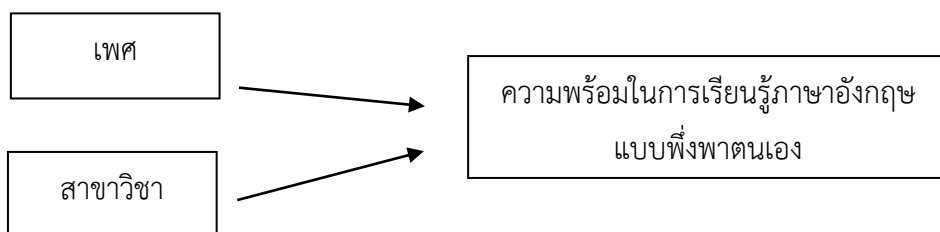
คณะศึกษาศาสตร์ เป็นคณะหนึ่งในระดับอุดมศึกษา มีวัตถุประสงค์มุ่งผลิตครูที่มีคุณภาพ มีความรู้ความสามารถที่จะสามารถถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้เรียนตลอดเวลา ดังนั้นนิสิตคณะศึกษาศาสตร์จึงต้องมีการพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา หรือเรียกได้ว่าต้องมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยเฉพาะรายวิชาภาษาอังกฤษเพราะเป็นภาษาที่จำเป็นอย่างมากสำหรับทุกอาชีพในปัจจุบัน จึงต้องอาศัยการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นหลัก ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมาของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ยังไม่พบข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพของนิสิตเกี่ยวกับความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อทราบระดับความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองของนิสิต และเปรียบเทียบความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองของนิสิตที่มีเพศและสาขาวิชาแตกต่างกัน ผู้สอนแต่ละท่านยังสามารถนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวไปค้นหาแนวทางการจัดการเรียนการสอนและพัฒนาวิธีการเรียนภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองให้แก่นิสิตอย่างตรงจุด ก่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและเกิดประสิทธิผลสูงสุดแก่ตัวนิสิตต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
2. เพื่อเปรียบเทียบความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จำแนกตามเพศและสาขาวิชา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง โดยแบ่งองค์ประกอบของความพร้อม ออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

- 1) ด้านคุณลักษณะของผู้ที่สามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง
 - 1.1 ประเมินความรู้ภาษาอังกฤษของตนเองได้
 - 1.2 ค้นคว้าความรู้ทางภาษาอังกฤษใหม่ ๆ
 - 1.3 สะท้อนความคิดไตร่ตรองสิ่งที่ได้เรียนรู้
 - 1.4 แลกเปลี่ยนความรู้ภาษาอังกฤษกับคนอื่น
 - 1.5 กระตุ้นตัวเองให้เรียนรู้ภาษาอังกฤษอยู่ตลอดเวลา
- 2) ด้านการบริหารจัดการด้วยตนเอง
 - 2.1 จัดลำดับความสำคัญของงานที่ทำว่าอะไรทำก่อน - หลังได้
 - 2.2 บริหารจัดการกับเวลาของตัวเอง เวลาเรียนและเวลาส่วนตัวได้
 - 2.3 สามารถวางแผนก่อนจะกระทำการใด ๆ เช่น การวางแผนก่อนเรียน
 - 2.4 กำหนดเป้าหมายในการเรียนภาษาอังกฤษของตนเองได้
 - 2.5 รวบรวมข้อมูลหรือข้อเท็จจริงก่อนทำการตัดสินใจ
- 3) ด้านการสืบค้นด้วยตนเอง
 - 3.1 สืบค้นความรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง
 - 3.2 สนใจที่จะเรียนรู้ทักษะการสืบค้นหาความรู้ภาษาอังกฤษ
 - 3.3 สามารถสืบค้นหาความรู้ภาษาอังกฤษอย่างหลากหลายวิธี

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1,936 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีการศึกษา 2564 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาไทย และคณิตศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 จำนวน 90 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling)

3. ตัวแปรที่ต้องการศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น

1. เพศ จำแนกเป็น หญิง-ชาย
2. สาขาวิชา จำแนกเป็น สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาไทย และคณิตศาสตร์

3.2 ตัวแปรตาม ความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร และเพื่อเปรียบเทียบความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จำแนกตามเพศและสาขาวิชา ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากร และ กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1,936 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีการศึกษา 2564 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาไทย และคณิตศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 จำนวน 90 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) ซึ่งมีรายละเอียดขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 เลือกสาขาวิชาแบบเจาะจง (Purposive sampling) ได้สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาไทย และคณิตศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 ขั้นตอนที่ 2 สุ่มนิสิตแต่ละสาขาวิชา มาสาขาละ 30 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified sampling) โดยใช้สาขาวิชาเป็นระดับชั้น

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง โดยมีวิธีการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

2.1 วิธีการสร้างเครื่องมือ

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพร้อมในการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง เพื่อนำมาปรับใช้ในการสร้างเครื่องมือ

ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์เนื้อหา ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพร้อมในการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง จากนั้นผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาปรับใช้ให้เหมาะสมกับคำถามที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนที่ 3 สร้างข้อคำถามโดยแบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบ เช่น เพศ สาขาวิชา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง เป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ตามระดับความถี่ของพฤติกรรมของนิสิตในแต่ละข้อรายการ ผู้วิจัยได้พัฒนาเครื่องมือมาจากงานวิจัยของ มณี อาภานันท์กุล, รุจิเรศ ธนุรักษ์ และ ยุวดี ฤาชา (2551) “การพัฒนาเครื่องมือวัดความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาพยาบาลไทย ระดับปริญญาตรี” โดยผู้วิจัยได้ปรับข้อคำถามให้ครอบคลุมพฤติกรรมของผู้เรียนในเรื่องความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง โดยแบ่งองค์ประกอบของความพร้อมออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านคุณลักษณะของผู้ที่สามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง 2) ด้านการบริหารจัดการด้วยตนเอง และ 3) ด้านการสืบค้นด้วยตนเอง เมื่อสร้างแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยทบทวนข้อคำถามโดยพิจารณาถึงความเหมาะสมและความชัดเจนของภาษาที่ใช้

ขั้นตอนที่ 4 นำแบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความครอบคลุมตามโครงสร้างของเนื้อหา ความเหมาะสมเกี่ยวกับปริมาณข้อคำถาม

ขั้นตอนที่ 5 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.2 การแปลความหมายของความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง

การแปลความหมายของความพร้อมโดยรวมรายด้าน พิจารณาตามเกณฑ์ที่กำหนดจากการแบ่งคะแนนเป็น 3 ระดับ โดยใช้วิธีคำนวณหาอันตรภาคชั้น (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538, อ้างถึงใน บุศรินทร์ ผัด้วง และ สุภาภรณ์ อุตมลักษณ์, 2556, น. 77) กำหนดระดับคะแนนความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็น 3 ระดับ คือ

- 1) ระดับต่ำ มีค่าคะแนน 1.00–2.33
- 2) ระดับปานกลาง มีค่าคะแนน 2.34–3.67
- 3) ระดับสูง มีค่าคะแนน 3.68–5.00

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูลโดยใช้ Google Form ผู้วิจัยใช้เวลาเก็บข้อมูล 2 สัปดาห์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถามความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาในแบบสอบถาม แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้

2. ตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้ทำการปรับปรุงตามความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิแล้วไปทดลองใช้กับนิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ชั้นปีที่ 2 ซึ่งเป็นกลุ่มนิสิตที่มีความสามารถใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยรวมด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach Alpha Coefficient) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สรุปได้ว่า มีค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ 0.65

4.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยมีรายละเอียดสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. ร้อยละ (%)

ค่าร้อยละ ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล แบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ได้แก่ เพศ และสาขาวิชา

2. ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ใช้วิเคราะห์ข้อมูลในตอนที่ 2 ของแบบสอบถามความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท 5 ระดับ

3. สถิติที่ทดสอบ (T-test)

ใช้วิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จำแนกตามเพศ (ชาย-หญิง)

4. F-test (One - Way ANOVA)

ใช้วิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จำแนกตามสาขาวิชา (สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ สาขาวิชาภาษาไทย)

ผลการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องการศึกษาความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จำแนกตามเพศและสาขาวิชา

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับ เพศ และสาขาวิชาของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีรายละเอียดดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศและสาขาวิชา

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	37	41.10
หญิง	53	58.90
รวม	90	100.00
2. สาขาวิชา		
ภาษาอังกฤษ	30	33.30
คณิตศาสตร์	30	33.30
ภาษาไทย	30	33.30
รวม	90	100.00

จากตาราง 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวน 90 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 58.90 เพศชาย จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 41.10 ซึ่งนิสิตกลุ่มตัวอย่างในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และภาษาไทย มีจำนวนเท่ากัน คือ 30 คน คิดเป็นร้อยละ 33.30

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง จำแนกตามองค์ประกอบความพร้อม

ความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง	$\bar{x}$	SD	ระดับ
1. ด้านคุณลักษณะของผู้ที่สามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง	3.35	0.64	ปานกลาง
2. ด้านการบริหารการจัดการด้วยตนเอง	3.48	0.62	ปานกลาง
3. ด้านการสืบค้นด้วยตนเอง	4.10	0.66	สูง
โดยรวม	3.64	0.62	ปานกลาง

จากตาราง 2 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานค่าเฉลี่ยของความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง พบว่า ความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาไทย และคณิตศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.64$, S.D. = 0.62) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ด้านคุณลักษณะของผู้ที่สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.35$, S.D. = 0.64) ด้านการบริหารการจัดการด้วยตนเองมีความพร้อมอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน ($\bar{x} = 3.48$, S.D. = 0.62) และด้านที่มีระดับความพร้อมสูง คือ ด้านการสืบค้นด้วยตนเอง ($\bar{x} = 4.10$, S.D. = 0.66)

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเอง ของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ จำแนกตามเพศและสาขาวิชา

ตาราง 3 การเปรียบเทียบความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองของนิสิต
จำแนกตามเพศ

	ชาย		หญิง		t	Sig.
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD		
1. ด้านคุณลักษณะของผู้ที่สามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง	3.25	0.56	3.42	0.69	-1.17	0.25
2. ด้านการบริหารจัดการด้วยตนเอง	3.40	0.56	3.53	0.66	-0.96	0.34
3. การสืบค้นด้วยตนเอง	4.19	0.43	4.04	0.78		

จากตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ จำแนกตามเพศ พบว่า นิสิตหญิงมีความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองในแต่ละด้านไม่แตกต่างจากนิสิตชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4 การเปรียบเทียบความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองของนิสิตจำแนกตามสาขาวิชา

	ภาษาอังกฤษ		คณิตศาสตร์		ภาษาไทย		f	Scheffe
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD		
1. ด้านคุณลักษณะของผู้ที่สามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง	3.73	0.48	3.00	0.50	3.31	0.64	12.27*	1≠2 1≠3
2. ด้านการบริหารจัดการด้วยตนเอง	3.57	0.66	3.40	0.54	3.46	0.68	0.54	-
3. ด้านการสืบค้นด้วยตนเอง	4.37	0.39	4.08	0.63	3.87	0.81	4.72*	1≠3

*p < .05

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาไทย และคณิตศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 พบว่า นิสิตมีความพร้อมแตกต่างกันตามระดับคุณลักษณะของผู้ที่สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองและด้านการสืบค้นด้วยตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม (Scheffe Test) พบว่า นิสิตต่างสาขาวิชามีความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองต่างกัน คือ นิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษมีความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองในด้านคุณลักษณะของผู้ที่สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองสูงกว่านิสิตสาขาวิชาคณิตศาสตร์และสาขาวิชาภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นอกจากนี้การทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม (Scheffe Test) ยังพบว่า นิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษมีความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองในด้านการสืบค้นด้วยตนเองสูงกว่านิสิตสาขาวิชาภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปและอภิปรายผล

1. ความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาไทย และคณิตศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเข้าถึงแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ผ่านอินเทอร์เน็ตในปัจจุบันนี้สามารถเข้าถึงได้ง่าย สะดวก และรวดเร็ว ทำให้ผู้เรียนที่มีความต้องการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของตนเองนั้นสามารถเลือกเรียนได้จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย เช่น YouTube Facebook page Website เป็นต้น การเข้าถึงความรู้ที่ไม่จำกัดนี้ ทำให้ผู้เรียนสามารถเลือกที่จะเรียนรู้ด้วยการลองผิดลองถูกจนเจอรูปแบบการเรียนที่เหมาะสมกับตนเองมากที่สุด สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของธอร์นไดร์ค (Thorndike's Connected Theory) กล่าวคือ การเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง โดยมีหลักพื้นฐานว่า การเรียนรู้เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองที่มักจะออกมาในรูปแบบต่างๆ หลายรูปแบบ โดยการลองผิดลองผิด จนกว่าจะพบรูปแบบที่ดีและเหมาะสมที่สุด ด้วยเหตุนี้จึงเห็นได้ว่าไม่เพียงแค่นิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษแต่รวมถึงนิสิตสาขาวิชาภาษาไทย และคณิตศาสตร์ก็สามารถเข้าถึงข้อมูลและแหล่งเรียนรู้ตามความสนใจได้อย่างเท่าเทียมกัน เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของตนเอง ดังนั้นความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองของนิสิตทั้งสามสาขาวิชาจึงอยู่ในระดับที่ไม่แตกต่างกันมากนัก

2. ผลการเปรียบเทียบความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองของนิสิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร จำแนกตามเพศ พบว่า นิสิตหญิงและนิสิตชายมีความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองนั้นขึ้นอยู่กับตัวผู้เรียนเป็นหลักมากกว่าเพศที่เป็นตัวกำหนด ถ้านิสิตมีการสืบค้นและเรียนรู้ด้วยตัวเองอยู่เสมอก็จะทำให้นิสิตมีประสบการณ์และความพร้อมมาก สอดคล้องกับ Daniel Amen ผู้เขียนหนังสือชื่อ Unleash the Power of the Female Brain กล่าวว่า เพศไม่ได้มีผลต่อความฉลาดทางการเรียนรู้ได้ดี แต่เพศอาจมีผลต่อความสามารถในบางด้าน (Plook Creator, 2560) และอีกเหตุผลหนึ่ง คือ นิสิตทั้งสามสาขาวิชาเป็นกลุ่มคนในยุค Gen Z ซึ่งลักษณะนิสัยของกลุ่มคน Gen Z จะมีความเปิดกว้างทางความคิด ยอมรับความแตกต่าง ปรับทัศนคติได้ดี ไม่แบ่งแยกเพศชายหญิง ทำให้ลักษณะทางความคิดและการเรียนรู้ของเพศชายและหญิงใน Gen Z ไม่แตกต่างกัน อีกทั้งคน Gen Z เกิดมาในยุคเทคโนโลยีที่ทันสมัย คนเจนนี้สามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตได้อย่างรวดเร็ว จึงมีความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองเป็นอย่างมาก (บุ๊คพลัส, 2563) ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองนั้นขึ้นอยู่กับตัวบุคคลเป็นหลักไม่ว่าจะเป็นเพศหญิงหรือเพศชายก็ตาม

3. จากการศึกษา เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของสาขาวิชา พบว่า นิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษมีความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองในด้านคุณลักษณะของผู้ที่สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองมากกว่านิสิตสาขาวิชาคณิตศาสตร์และสาขาวิชาภาษาไทย ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษมีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนและเนื้อหาภาษาอังกฤษที่เรียนนั้นค่อนข้างมีความยากและเฉพาะเจาะจงทั้งภาคทฤษฎีและการปฏิบัติ จึงทำให้นิสิตต้องเรียนรู้ด้วยตนเองอยู่เสมอ นอกจากนี้นิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษยังต้องประเมินความรู้ทางภาษาอังกฤษของตนเองและแลกเปลี่ยนความรู้ภาษาอังกฤษกับคนอื่นอยู่ตลอดเวลา เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน ทั้งในด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน จึงทำให้นิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษมีความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองในด้านคุณลักษณะของผู้ที่สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองสูง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนวัฒน์ อรุณสุขสว่าง และ นรินทร์ สังข์รักษา (2558, น. 500) กล่าวว่า สาขาวิชาหรือแผนการเรียนเป็นปัจจัยที่สามารถส่งผลกระทบต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษได้ ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า นิสิตที่มีสาขาวิชาต่างกันมีความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองในด้านคุณลักษณะของผู้ที่สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองในด้านการบริหารจัดการด้วยตนเอง พบว่า นิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ สาขาวิชาภาษาไทย มีความพร้อมในด้านนี้ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ เนื่องจากนิสิตทั้งสามสาขาวิชาเป็นนิสิตคณะศึกษาศาสตร์เช่นเดียวกัน โดยส่วนใหญ่ นิสิตคณะศึกษาศาสตร์จะสามารถบริหารจัดการสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเองเพราะนิสิตต้องเตรียมพร้อมในการเป็นครู นอกจากนี้ นิสิตสามารถวางแผนก่อนจะทำการใด ๆ ได้ เช่น การวางแผนก่อนเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของนางลักษณ์ ใจฉลาด (2559) ที่ได้ศึกษา คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ กล่าวว่า คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนิสิต นักศึกษาคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ จะมีคุณลักษณะการเป็นผู้นำทางวิชาการ คุณลักษณะการปฏิบัติงานดี มีความรับผิดชอบ และบริหารจัดการด้วยงานต่าง ๆ ด้วยตนเองได้ ด้วยเหตุนี้ นิสิตทั้งสามสาขาวิชาจึงมีความพร้อมในการบริหารเวลาและวางแผนการเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเองที่ได้จากประสบการณ์การเรียนและการทำงานในฐานะนิสิตครูที่จะต้องวางแผนและรวบรวมข้อมูลก่อนที่จะทำการใด ๆ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองในด้านการสืบค้นด้วยตนเอง พบว่า นิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษมีความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองในด้านการสืบค้นด้วยตนเองสูงกว่าสาขาอื่น เนื่องจาก นิสิตวิชาภาษาอังกฤษมีการสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับภาษาอังกฤษอยู่ตลอดเวลาเพราะต้องนำความรู้มาใช้ในการทำงานทั้งในภาคทฤษฎีและการปฏิบัติ นิสิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษจึงมีประสบการณ์ในการสืบค้นข้อมูลมากกว่า ทำให้ได้เปรียบในการเลือกใช้เครื่องมือที่ช่วยในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากกว่า นิสิตสาขาวิชาอื่น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนวัฒน์ อรุณสุขสว่าง และ นรินทร์ สังข์รักษา (2558, น. 500) กล่าวว่า สาขาวิชาหรือแผนการเรียนเป็นปัจจัยที่สามารถส่งผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนิสิตได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ควรจัดสรรให้ผู้เรียนมีเวลาในการศึกษาหาความรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองอย่างต่อเนื่อง มีการส่งเสริมและจัดกิจกรรมที่ผู้เรียนสนใจ
2. ควรจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกและพัฒนาสถานที่ให้มีบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ เพื่อกระตุ้นความสามารถในการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด เช่น ระบบห้องสมุด ระบบเทคโนโลยีและสารสนเทศ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ โดยแบ่งผู้เรียนตามความถนัดทางการเรียน เช่น ความถนัดทางด้านภาษา (สายศิลป์ภาษา) และด้านคณิตศาสตร์เหตุผล (สายวิทย์-คณิต) เพื่อทราบความแตกต่างและความเหมือนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองของผู้เรียนที่มีความถนัดทางด้านศิลป์ภาษา และด้านวิทย์-คณิต ทั้งทางด้านสติปัญญาและเจตคติ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
2. ควรศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์
3. ควรศึกษาความแตกต่างและรูปแบบการพัฒนาความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ในแต่ละสาขา เพื่อส่งเสริมให้นิสิตสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้เต็มศักยภาพ

เอกสารอ้างอิง

- ธนวัฒน์ อรุณสุขสว่าง, และ นรินทร์ สังข์รักษา. (2558, พฤษภาคม). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน. *Veridian E-Journal, Silpakorn University*, 8(2), 493 - 505.
- นางลักษณ์ ใจฉลาด. (2559). *คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏในประเทศไทย*. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม).
- บุ๊คพลัส. (2563). *ลักษณะนิสัยของกลุ่มคน Gen Z*. สืบค้นจาก <https://bookplus.co.th/ลักษณะนิสัยของกลุ่มคน-gen-z/>
- บุศรินทร์ ผัดวัง, และ สุภาภรณ์ อุดมลักษณ์. (2556, กรกฎาคม - ธันวาคม). ความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครลำปาง. *วารสารพยาบาลกระทรวงสาธารณสุข*, 23(21), 74-84.
- มณี อาภาวันทิกุล, รุจิเรศ ธนุรักษ์ และ ยุวดี ฤาชา. (2551, เมษายน). การพัฒนาเครื่องมือวัดความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาพยาบาลไทยระดับปริญญาตรี. *วารสารสมาการพยาบาล*, 23(2), 52-69.

สลิลา วงศ์กระจ่าง, พัชรวดี อักษรพิมพ์ และ อมรรัตน์ จิรินทร์. (2562). การสำรวจความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบพึ่งพาตนเองของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา. ใน การประชุมวิชาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ระดับชาติ ครั้งที่ 2 “มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ นวัตกรรมสร้างสรรค์สังคม” (น. 345-358). สงขลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.

Gould, J. H. (2013). *Learner autonomy*. Retrieved from <https://oupeltglobalblog.com/2013/01/29/learner-autonomy/>

Plook Creator. (2560). *จริงหรือไม่ที่ผู้ขายฉลาดกว่าผู้หญิง*. สืบค้นจาก <https://www.trueplookpanya.com/knowledge/content/62864/-scibio-sci->

Richards, C. J. (2013). *Autonomous learner*. Retrieved from <https://www.professorjackrichards.com/autonomous-learner/>

คำเหมือน (Synonym) ภาษาอังกฤษที่ปรากฏในข่าวสถานการณ์โควิด 19 ของหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ และเดอะเนชั่นออนไลน์ English Synonyms in COVID-19 Related News from the Bangkok Post and the Nation Online Newspapers

นิตยา อ่อนละมุล¹ เบญจมาภรณ์ บุญชันธิ¹ และณัฐกานต์ เสงี่ยม^{1*}
Nidtya Onlamoon¹, Benjamaporn Boonkhan¹, and Nattakan Sengchuen^{1*}

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์รูปแบบการใช้คำเหมือน (synonym) ภาษาอังกฤษที่ปรากฏในข่าวสถานการณ์โควิด 19 ของหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์และเดอะเนชั่นออนไลน์ และวิเคราะห์ความถี่ของรูปแบบการใช้คำเหมือน (synonym) ภาษาอังกฤษที่ปรากฏในข่าวสถานการณ์โควิด 19 ของหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์และเดอะเนชั่นออนไลน์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ พาดหัวข่าว (headline) และข่าวนำ (lead) ภาษาอังกฤษจากข่าวสถานการณ์โควิด 19 ของหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ออนไลน์ จำนวน 321 พาดหัวข่าวและข่าวนำ และของหนังสือพิมพ์เดอะเนชั่นออนไลน์ จำนวน 272 พาดหัวข่าวและข่าวนำ ซึ่งได้มาจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ คำพ้องความหมาย (synonyms) เป็นคำที่มีความหมายเหมือนกันในบางบริบท โดยการประยุกต์การวิเคราะห์คำเหมือนจากงานวิจัยของนิตา ประทีปชัยกร (2553) ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ 1. คำเหมือนในรูปแบบคำ (word) และ 2. คำเหมือนในรูปแบบวลี (phrase) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่และร้อยละ ผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการใช้คำเหมือน (synonym) ในพาดหัวข่าว (headline) และข่าวนำ (lead) ของหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ออนไลน์มีจำนวนคำศัพท์ 508 คำ โดยพบคำเหมือนในรูปแบบคำ (word) มากที่สุด จำนวน 404

¹ สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

Business English Department, Faculty of Humanities and Social Sciences, Pibulsongkram Rajabhat University

*Corresponding author; email: ajnattakan@psru.ac.th

(Received: 3 March 2022; Revised: 10 June 2022; Accepted: 13 June 2022)

คำ คิดเป็นร้อยละ 79.52 และคำเหมือนรูปแบบวลี (phrase) จำนวน 104 วลี คิดเป็นร้อยละ 20.48 จากพาดหัวข่าวและข่าวนำ จำนวน 321 ของพาดหัวข่าวและข่าวนำ และรูปแบบการใช้คำเหมือน (synonym) ในพาดหัวข่าว (headline) และข่าวนำ (lead) ของหนังสือพิมพ์เดอะเนชั่นออนไลน์มีจำนวนคำศัพท์ 558 คำ โดยพบคำเหมือนในรูปแบบคำ (word) มากที่สุด จำนวน 525 คำ คิดเป็นร้อยละ 94.09 และคำเหมือนรูปแบบวลี (phrase) จำนวน 33 วลี คิดเป็นร้อยละ 5.91 จากพาดหัวข่าวและข่าวนำ จำนวน 272 ของพาดหัวข่าวและข่าวนำ จากผลวิจัยแสดงให้เห็นว่ารูปแบบการเขียนพาดหัวข่าวภาษาอังกฤษ การใช้คำเหมือน (synonym) ในรูปแบบของคำ (word) มากที่สุด

คำสำคัญ: คำเหมือน พาดหัวข่าว ข่าวนำ

Abstract

The purpose of this research was to analyze patterns of synonyms in English that appeared in the Covid-19-related news published in two online newspapers: the Bangkok Post and The Nation, and explore the frequency of synonyms in English that appeared in the Covid-19-related news published in the two online newspapers: the Bangkok Post and The Nation. The sample group used in this research was headlining and leading news in English from the news of the COVID -19 situation of the Bangkok Post Online newspaper, totaling 321 headlines and leading news and of The Nation Online newspaper, totaling 272 headlines and leading news. The sample group was randomly selected by using a purposive sampling technique. The conceptual framework used in this research is that synonyms are words that mean the same in specific contexts by applying the synonym analysis from research by Nita Prateepchaikon (2010), which is divided into two types: 1. synonyms in word form (word) and 2. synonyms in phrase form (phrase). The statistics used for data analysis were frequency percentages. The results showed that the pattern of using synonyms in the headlines and leading news of the Bangkok Post Online newspaper contained 508 words, from which 404 or 79.52% were found in a word form, and 104 or 20.48% were found in a phrase form. The Nation Online newspaper's headlines and leads comprised 558 words,

from which 525 or 94.09% were found in a word form and 33 or 5.91% were found in a phrase form. The results concluded that the most common type of synonyms that appeared in headlines and leads of Covid-19-related news in the two online newspapers was in a word form.

Keywords: Synonym, Headline, Lead

บทนำ

หนังสือพิมพ์ เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่รายงานข่าวสารเพื่อให้ความรู้ ความบันเทิง และเสนอข้อคิดเห็นต่าง ๆ ในรูปแบบของบทนำหรือบรรณาธิการ บทความ เพื่อให้เห็นแง่มุมความคิดและการเตือนภัยแก่ผู้อ่านที่เป็นประชาชนทั่วไปเป็นสำคัญ (สุรสิทธิ์ วิทยารัฐ, 2549, น.19) หนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่เกิดขึ้นก่อนสื่อชนิดอื่น ๆ กำเนิดขึ้นเพื่อเสนอเนื้อหาข้อมูลข่าวสารด้วยวิธีการพิมพ์ตัวอักษรบนกระดาษ ปัจจุบันผู้อ่านหนังสือพิมพ์เริ่มให้ความสนใจข้อมูลข่าวสารที่อยู่บนเว็บเพจ (World Wide Web) ของสำนักพิมพ์มากขึ้น เนื่องจากมีความสะดวก รวดเร็วและสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ง่าย (มาลี บุญศิริพันธ์, 2556) ซึ่งการรายงานข่าวอย่างทันทั่วทั้งที่เกี่ยวกับเหตุการณ์ข้อเท็จจริงและความคิดเห็นจึงเป็นสิ่งสำคัญต่อการนำเสนอให้ผู้คนทั่วไปได้อ่าน (ปณณรัตน์ พิงคานนท์, 2548, น.3)

ข่าวหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ออนไลน์ เป็นการรายงานข้อเท็จจริงของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงตลอดจนความคิดเห็นของบุคคลสำคัญ เป็นเรื่องราวที่น่าสนใจที่ประชาชนให้ความสำคัญให้ความสนใจรวมทั้งมีผลกระทบต่อผู้คนจำนวนมากและข่าวยังลงทุกวันทุกเวลาเพื่อให้ผู้อ่านได้ตามทันเหตุการณ์ข่าวนั้น ๆ การเขียนข่าวเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์และต้องมีเทคนิคในการสร้างความเข้าใจและความสนใจแก่ประชาชน การเขียนจะประกอบไปด้วยพาดหัวข่าวและข่าวนำที่เป็นสำคัญอย่างมากต่อการเขียนข่าว (วรภรณ์ ชวพงษ์, ม.ป.ป.) สิ่งที่สำคัญในการเขียนข่าวควรมีพาดหัวข่าว (headline) ที่ทำหน้าที่บอกผู้อ่านให้ทราบถึงสาระสำคัญของข่าว และความนำ หรือวรรคนำ (lead) ที่เป็นส่วนรวมประเด็นสำคัญที่สุดของเหตุการณ์มาให้อ่านได้ทราบทันทีว่าเกิดอะไรขึ้นบ้าง (พงษ์ศรี บุญสุวรรณ, ม.ป.ป.)

การพาดหัวข่าวจะเป็นการนำประเด็นสำคัญของข่าวมาพาดหัวเพื่อให้อ่านข่าวทราบว่วันนี้มีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นบ้าง หนังสือพิมพ์ฉบับนี้รายงานข่าวอะไรบ้าง การเขียนพาดหัวข่าวจะใช้ตัวอักษรขนาดใหญ่กว่าปกติ ส่วนจะพาดหัวข่าวตัวใหญ่หรือตัวเล็กขึ้นอยู่กับความสำคัญของข่าว หากอ่านพาดหัวข่าวแล้วสนใจ ผู้อ่านก็จะติดตามอ่านข่าวนั้นต่อไป ดังนั้น การเขียนพาดหัว

ข่าวจึงมีจุดประสงค์สำคัญ คือ เรียกร้องความสนใจของผู้อ่านให้ติดตามข่าว บอกลำดับความสำคัญของข่าว อีกทั้งยังนำเสนอสาระสำคัญของข่าวแต่ละข่าว ทำให้ประหยัดเวลาของผู้อ่านเพราะผู้อ่านจะทราบเรื่องได้ทันที และในการเขียนพาดหัวข่าวและข่าวนำนั้นสิ่งที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งในการเขียนข่าวคือความเชื่อมโยงกันของคำหรือวลีที่มีความหมายเดียวกันในพาดหัวข่าวและข่าวนำ (สิริวรรณ นันทจันทุล, 2543, น. 77) ในการเขียนพาดหัวข่าวและข่าวนำจะมีคำที่เป็น synonyms เป็นคำเหมือน หรือคำที่มีความหมายคล้ายกันกับอีกคำหนึ่งแต่สะกดไม่เหมือนกัน แต่จริง ๆ แล้วคำที่เป็น synonyms อาจจะไม่มีความหมายไม่เหมือนกันเสียทีเดียว จะเป็นได้เพียงความหมายที่คล้ายกันเท่านั้น (SI English Thailand, 2561)

คำพ้องความหมาย (synonym) มาจากคำภาษากรีก (sunonumon) ที่มีความหมายว่า มีชื่อเดียวกัน ถูกใช้ในความหมายสมัยใหม่เพื่ออ้างถึงความสัมพันธ์ของความเหมือนกันของความหมาย ที่อาจอยู่ระหว่างคำสองคำ คำพ้องความหมายเป็นความสัมพันธ์ที่แพร่หลายในคำศัพท์ภาษาอังกฤษซึ่งมีหลักฐานที่ดีจากพจนานุกรม และพจนานุกรมคำพ้องความหมายจำนวนมาก (Haward & Etienne, 1945, หน้า 92) คำพ้องความหมายเป็นความสัมพันธ์ที่มีอยู่ระหว่างคำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน รูปแบบคำคุณศัพท์ที่มีความหมายเหมือนกัน และในการพาดหัวข่าวและข่าวนำคำ หรือวลีที่ใช้เขียนควรมีความสอดคล้องกันหรือมีความหมายที่ใกล้เคียงกันเพื่อให้ผู้อ่านได้เข้าใจเหตุการณ์ หรือตีความหมายของข่าวได้ง่ายมากขึ้น (Nordquist, 2020)

ที่กล่าวมาข้างต้น หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ออนไลน์และหนังสือพิมพ์เดอะเนชั่นออนไลน์ มีการนำเสนอข่าวที่สามารถทำให้ผู้อ่านมีความสะดวกต่อการอ่าน และการเขียนมากขึ้น ข่าวที่มีทั้งพาดหัวข่าว (headline) และข่าวนำ (lead) ของหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์และเดอะเนชั่นออนไลน์มีความสำคัญในการนำเสนอข่าวเป็นอย่างมาก ทั้งพาดหัวข่าวและข่าวนำจะมีความเชื่อมโยงกันโดยการใช้คำหรือวลีที่มีความเหมือนหรือคล้ายกันเพื่อที่การตีความหมายของข่าวแต่ละประเด็นจะง่ายมากขึ้น ซึ่งผู้อ่านจะเข้าใจ หรือเลือกประเด็นข่าวที่สนใจได้จากการใช้คำหรือวลีในการเขียนพาดหัวข่าวมากขึ้น และผู้อ่านจะเข้าใจสถานการณ์ประเด็นของข่าวที่นำเสนอจากการอ่านข่าวนำเพราะการใช้คำที่สอดคล้องหรือเหมือนกันของพาดหัวข่าวและข่าวนำเป็นสิ่งสำคัญต่อการจับประเด็นของผู้ที่อ่านข่าว เป็นส่วนสำคัญในการนำเสนอข่าวให้ผู้คนสนใจ ซึ่งจะมีการใช้คำที่มีความเหมือนกันหรือคล้ายกันในการพาดหัวข่าวและข่าวนำเพื่อให้สอดคล้องกัน

วัตถุประสงค์

1. วิเคราะห์รูปแบบการใช้คำเหมือน (synonym) ภาษาอังกฤษที่ปรากฏในข่าวสถานการณ์โควิด 19 ของหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์และเดอะเนชั่นออนไลน์
2. วิเคราะห์ความถี่ของรูปแบบการใช้คำเหมือน (synonym) ภาษาอังกฤษที่ปรากฏในข่าวสถานการณ์โควิด 19 ของหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์และเดอะเนชั่นออนไลน์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ คำพ้องความหมาย (synonyms) เป็นคำที่มีความหมายเหมือนกันในบางบริบท โดยการประยุกต์การวิเคราะห์คำเหมือนจากงานวิจัยของ นิตา ประทีปชัยกร (2553) ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ 1. คำเหมือนในรูปแบบคำ (word) และ 2. คำเหมือนในรูปแบบวลี (phrase)

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “การวิเคราะห์การใช้คำเหมือน (synonym) ในพาดหัวข่าว (headline) และข่าวนำ (lead) ภาษาอังกฤษจากข่าวสถานการณ์โควิด 19 ของหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์และเดอะเนชั่นออนไลน์” เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพกึ่งปริมาณ โดยผู้วิจัยดำเนินการออกแบบวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ พาดหัวข่าว (headline) และข่าวนำ (lead) ภาษาอังกฤษจากข่าวสถานการณ์โควิด 19 ของหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์และเดอะเนชั่นออนไลน์

กลุ่มตัวอย่าง คือ พาดหัวข่าว (headline) และข่าวนำ (lead) ภาษาอังกฤษจากข่าวสถานการณ์โควิด 19 ของหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์และเดอะเนชั่นออนไลน์ บางกอกโพสต์ ตั้งแต่เดือนมกราคม 2563 ถึง เดือนเมษายน 2563 รวมทั้งสิ้น 321 พาดหัวข่าวและข่าวนำ และ เดอะเนชั่น ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ 2563 ถึง เดือนเมษายน 2563 จำนวน 272 พาดหัวข่าวและข่าวนำ ซึ่งทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling)

3.2 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ คำพ้องความหมาย (synonyms) เป็นคำที่มีความหมายเหมือนกันในบางบริบท โดยการประยุกต์การวิเคราะห์คำเหมือนจากงานวิจัยของ นิตา ประทีปชัยกร (2553) ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ 1. คำเหมือนในรูปแบบคำ (word) และ 2. คำเหมือนในรูปแบบวลี (phrase)

3.3 การดำเนินการทดลองและการเก็บข้อมูล

1. รวบรวมพาดหัวข่าว (headline) และข่าวนำ (lead) ภาษาอังกฤษจากข่าวสถานการณ์โควิด 19 ของหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ออนไลน์ ตั้งแต่เดือนมกราคม 2563 ถึงเดือนเมษายน 2563 รวมทั้งสิ้น 321 พาดหัวข่าวและข่าวนำ และเดอะเนชั่น ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ 2563 ถึง เดือนเมษายน 2563 จำนวน 272 พาดหัวข่าวและข่าวนำ

2. ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) ในพาดหัวข่าว และข่าวนำ รวมทั้งสิ้น 593 พาดหัวข่าวและข่าวนำ

3. ศึกษาเอกสารและข้อมูลเกี่ยวกับคำเหมือน (synonyms) เพื่อใช้ในการวิเคราะห์การใช้คำเหมือน (synonym) ในพาดหัวข่าว (headline) และข่าวนำ (lead) ภาษาอังกฤษจากข่าวสถานการณ์โควิด 19 ของหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์และเดอะเนชั่นออนไลน์

4. ทำการวิเคราะห์กรอบแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับคำเหมือน (synonyms) และนำให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ

5. ทำการวิเคราะห์เชิงคุณภาพโดยใช้กรอบแนวคิดทฤษฎีข้างต้น วิเคราะห์การใช้คำเหมือน (synonym) ในพาดหัวข่าว (headline) และข่าวนำ (lead) ภาษาอังกฤษจากข่าวสถานการณ์โควิด 19 ของหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์และเดอะเนชั่นออนไลน์ รวมทั้งสิ้น 593 พาดหัวข่าวและข่าวนำ

6. นำผลการวิเคราะห์ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง

7. นำผลการวิเคราะห์ที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ มาวิเคราะห์เชิงปริมาณเพื่อหาความถี่และร้อยละ ของคำเหมือน (synonyms) ที่ปรากฏในพาดหัวข่าว (headline) และข่าวนำ (lead) ภาษาอังกฤษจากข่าวสถานการณ์โควิด 19 ของหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์และเดอะเนชั่นออนไลน์

3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์การใช้คำเหมือน (synonym) ในพาดหัวข่าว (headline) และข่าวนำ (lead) ภาษาอังกฤษจากข่าวสถานการณ์โควิด 19 ของหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ และเดอะเนชั่นออนไลน์ได้แก่ค่าความถี่และร้อยละ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับงานวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์การใช้คำเหมือน (synonym) ใน พาดหัวข่าว (headline) และข่าวนำ (lead) ภาษาอังกฤษจากข่าวสถานการณ์โควิด 19 ของ หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ จำนวน 321 พาดหัวข่าวและข่าวนำ และเดอะเนชั่นออนไลน์ จำนวน 272 พาดหัวข่าวและข่าวนำ

กลุ่มตัวอย่าง คือ พาดหัวข่าว (headline) และข่าวนำ (lead) ภาษาอังกฤษจากข่าว สถานการณ์โควิด 19 ของหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์และเดอะเนชั่นออนไลน์ ตั้งแต่เดือนมกราคม 2563 ถึง เดือนเมษายน 2563 ซึ่งทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) รวมทั้งสิ้น 593 พาดหัวข่าวและข่าวนำ ซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อวิเคราะห์รูปแบบการใช้คำเหมือน (synonym) ในพาดหัวข่าว (headline) และข่าวนำ (lead) ภาษาอังกฤษจากข่าวสถานการณ์โควิด 19 ของหนังสือพิมพ์ บางกอกโพสต์และเดอะเนชั่นออนไลน์ ผลการวิจัย พบว่า มีคำเหมือน (synonyms) ปรากฏใน พาดหัวข่าวภาษาอังกฤษที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ดังผลปรากฏดังต่อไปนี้

1. คำเหมือน (synonyms)

จากการวิเคราะห์พบว่า รูปแบบของคำเหมือน (synonyms) มีปรากฏ 2 รูปแบบ ดังนี้

1.1 คำเหมือนในรูปแบบคำ (word) คือ คำที่มีความหมายเหมือนหรือคล้ายกัน ในรูปแบบของคำที่ปรากฏในพาดหัวข่าวและข่าวนำ

ตัวอย่าง

พาดหัวข่าว British inmate 'showed no sign' of coronavirus before extradition (inmate และ extradition เป็นคำที่มีความหมายคล้ายกันในรูปแบบของคำ)

ข่าวนำ A British prison showed no sign of fever before he was transferred from Thailand to the United Kingdom, a senior Corrections Department officials said on Wednesday.

inmate กับ prison และ extradition กับ transferred เป็นคำที่มีความหมาย คล้ายกันในรูปแบบของคำ

(Bangkok Post, 2020a)

พาดหัวข่าว Korea to **ban** entry from China's Hubei province

ข่าวนำ South Korea will **bar** entry to all foreign nationals who have been in China's Hubei province in the past two weeks, following a wave of countries imposing drastic travel bans as fears of the new coronavirus mount.

ban และ bar เป็นคำที่มีความหมายคล้ายกันในรูปแบบของคำ (The Nation, 2020a)

1.2 คำเหมือนในรูปแบบวลี (phrase) คือ วลีที่มีความหมายเหมือนหรือคล้ายกันในรูปแบบของวลีที่ปรากฏในพาดหัวข่าวและข่าวนำ

ตัวอย่าง

พาดหัวข่าว China virus death toll **tops** 1,100 as **new infections fall**

ข่าวนำ BEIJING: The death toll from China's new coronavirus epidemic **climbed** past 1,100 on Wednesday but the number of **new cases fell** for a second straight day, as the World Health Organization urged global unity to combat the "grave threat".

tops กับ climbed และ new infections fall กับ new cases fell เป็นวลีที่มีความหมายคล้ายกันในรูปแบบของวลี

(Bangkok Post, 2020b)

พาดหัวข่าว King sends sympathies to Chinese President Xi over epidemic **crisis**

ข่าวนำ HM King Maha Vajiralongkorn has sent a telegram of sympathy to President Xi Jinping of China on the epidemic **caused by the coronavirus.**

Crisis กับ caused by the coronavirus เป็นวลีที่มีความหมายคล้ายกันในรูปแบบของวลี (The Nation, 2020b)

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อวิเคราะห์ความถี่ของรูปแบบการใช้คำเหมือน (synonym) ในพาดหัวข่าว (headline) และข่าวนำ (lead) ภาษาอังกฤษจากข่าวสถานการณ์โควิด 19 ของหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์และเดอะเนชั่นออนไลน์ ผลการวิจัยพบได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงในตารางด้านล่าง

ตาราง 1 การวิเคราะห์การใช้คำเหมือน (synonym) ในพาดหัวข่าว (headline) และข่าวนำ (lead) ภาษาอังกฤษจากข่าวสถานการณ์โควิด 19 ของหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ออนไลน์

รูปแบบการเขียนพาดหัวข่าว	ความถี่	ร้อยละ
1. คำเหมือน (synonym)		
1.1 คำเหมือนแบบคำ (word)	404	79.52
1.2 คำเหมือนแบบวลี (phrase)	104	20.48
รวม	508	100

จากตาราง 1 พบว่า รูปแบบการใช้คำเหมือน (synonym) ในพาดหัวข่าว (headline) และข่าวนำ (lead) มีจำนวนคำศัพท์ 508 คำ โดยพบคำเหมือนในรูปแบบคำ (Word) มากที่สุด จำนวน 404 คำ คิดเป็นร้อยละ 79.52 และคำเหมือนแบบวลี (phrase) จำนวน 104 คำ คิดเป็นร้อยละ 20.48

ตาราง 2 การวิเคราะห์การใช้คำเหมือน (synonym) ในพาดหัวข่าว (headline) และข่าวนำ (lead) ภาษาอังกฤษจากข่าวสถานการณ์โควิด 19 ของหนังสือพิมพ์เดอะเนชั่นออนไลน์

รูปแบบการเขียนพาดหัวข่าว	ความถี่	ร้อยละ
1.คำเหมือน (synonyms)		
1.1 คำเหมือนแบบคำ (word)	525	94.09
1.2 คำเหมือนแบบวลี (phrase)	33	5.91
รวม	558	100

จากตาราง 2 พบว่ารูปแบบการใช้คำเหมือน (synonym) ในพาดหัวข่าว (headline) และข่าวนำ (lead) มีจำนวนคำศัพท์ 558 คำ โดยพบคำเหมือนในรูปแบบคำ (word) มากที่สุด จำนวน 525 คำ คิดเป็นร้อยละ 94.09 และคำเหมือนแบบวลี (phrase) จำนวน 33 คำ คิดเป็นร้อยละ 5.91 จากพาดหัวข่าวและข่าวนำจำนวน 272 ของพาดหัวข่าวและข่าวนำ

สรุปและอภิปรายผล

การวิจัยเรื่องคำเหมือน (synonym) ภาษาอังกฤษที่ปรากฏในข่าวสถานการณ์โควิด 19 ของหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์และเดอะเนชั่นออนไลน์ ซึ่งทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) จากผลการวิเคราะห์รูปแบบการใช้คำเหมือน (synonym) ในพาดหัวข่าว (headline) และข่าวนำ (lead) ของหนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ออนไลน์ มีจำนวนคำศัพท์ 508 คำ โดยพบคำเหมือนในรูปแบบคำ (word) มากที่สุด จำนวน 404 คำ คิดเป็นร้อยละ 79.52 และคำเหมือนแบบวลี (phrase) จำนวน 104 คำ คิดเป็นร้อยละ 20.48 และรูปแบบการใช้คำเหมือน (synonym) ในพาดหัวข่าว (headline) และข่าวนำ (lead) ของหนังสือพิมพ์เดอะเนชั่นออนไลน์ มีจำนวนคำศัพท์ 558 คำ โดยพบคำเหมือนในรูปแบบคำ (word) มากที่สุด จำนวน 525 คำ คิดเป็นร้อยละ 94.09 และคำเหมือนแบบวลี (phrase) จำนวน 33 คำ คิดเป็นร้อยละ 5.91 จากพาดหัวข่าวและข่าวนำจำนวน 272 ของพาดหัวข่าวและข่าวนำ

เอกสารอ้างอิง

- นิตา ประทีปชัยกูร. (2553). *เทคนิคการพาดหัวข่าว*. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาอังกฤษ, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ)
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญณรัตน์ พิงคานนท์. (2548). *การสื่อข่าวและการเขียนข่าวหนังสือพิมพ์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พงษ์ศรี บุญสุวรรณ. (ม.ป.ป.). *การสื่อข่าวและการเขียนข่าวเบื้องต้น*. [เอกสารประกอบการสอน]. นครสวรรค์: คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- วรารณ ขวพงษ์. (ม.ป.ป.). *เทคนิคการเขียนข่าว ส่งข่าว และเผยแพร่ภาพข่าวสู่สื่อมวลชน*. สืบค้นจาก <https://general.psu.ac.th/pdf/technicnew.pdf>
- สิริวรรณ นันทจันทุล. (2543). *การเขียนเพื่อการสื่อสาร 2*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุรสิทธิ์ วิทยารัฐ. (2549). *เรียนรู้วิธีการและงานบรรณาธิการสื่อสิ่งพิมพ์*. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อและสิ่งพิมพ์แก้วเจ้าจอม.
- Bankok Post. (2020a, 12 February). *British inmate 'showed no sign' of coronavirus before extradition*. Retrieved from

<https://www.bangkokpost.com/thailand/general/1856044/british-inmate-showed-no-sign-of-coronavirus-before-extradition>

_____. (2020b, 12 February). *China virus death toll tops 1,100 as new infections fall*. Retrieved from

<https://www.bangkokpost.com/world/1855964/china-virus-death-toll-tops-1-100-as-new-infections-fall>

Haward, J. & Etienne, Z. A. (1945). *Words, Meaning and Vocabulary: An Introduction to Modern English Lexicology*. London: York House.

Nordquist, R. (2020). *What Is a Synonym? Definition and Examples*. Retrieved from <https://www.thoughtco.com/synonym-definition-1692177>

SI English Thailand. (2561). *ความหมายของ Synonym และ Acronym*. สืบค้นจาก <http://www.si-englishbkk.com/study-synonym>.

The Nation. (2020a, 2 February). *Korea to ban entry from China's Hubei province*. Retrieved from <https://www.nationthailand.com/international/30381462>

_____. (2020b, 1 February). *King sends sympathies to Chinese President Xi over epidemic crisis*. Retrieved from <https://www.nationthailand.com/in-focus/30381432>

บทความปริทัศน์ (Review article)

สองทศวรรษแห่ง “ตุลาคม” : พลวัตแห่งความ (ไม่) เปลี่ยนแปลง

ขวัญชนก นัยจรัญญ์^{1*}Khwanchanok Naijarun^{1*}

“ในประเทศที่ปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตย

ประชาชนทุกคนมีสิทธิเสรีภาพที่จะประท้วงและเรียกร้องได้ โดยไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น...”

นิยาม ‘ประชาธิปไตย’ ข้างต้นนี้คงจะเป็นประชาธิปไตยในอุดมคติของใครหลาย ๆ คน หากแต่ว่า เมื่อข้อความนี้ถูกประกอบสร้างในตัวบทของเรื่องสั้น “ความตายในเดือนตุลา” กลับเคลือบแฝงไปด้วยนัยยะแห่งความเย้ยหยัน และกริดสีกลงในจิตใจของผู้คน ...

รวมเรื่องสั้นชุด ตุลาคม ของไพฑูรย์ ธัญญา มีความนุ่มนวลด้านกลวิธีทางวรรณศิลป์ และลึกซึ้งด้านกระบวนการความเชิงวิพากษ์สังคมหลากหลายแง่มุม ถึงแม้ว่าตุลาคมจะได้รับการตีพิมพ์ครั้งแรก เมื่อปี พ.ศ. 2537 แต่ด้วยความเป็นสากลของเนื้อหาและอาจจะด้วยบริบทความไม่เปลี่ยนแปลงของบางสิ่งบางอย่าง จึงทำให้รวมเรื่องสั้นชุดนี้ยังคงถูกตีพิมพ์ซ้ำอย่างต่อเนื่องกระทั่งปัจจุบัน ก็คงจะเหมือนกับเหตุการณ์และเรื่องราวบางประการในสังคมที่ยังคงถูกผลิตซ้ำ และมีท่าทีว่าจะ ‘ซ้ำแล้วซ้ำเล่า’ สวนทางกับการเป็นโลกแห่งความเปลี่ยนแปลง

สำนึกแห่งเรื่องเล่า : ทลารสวรรณศิลป์

คำนำเรื่อง ‘จากอาคันตุกะยามค่ำคืน ถึงนักเล่าเรื่องบนหน้ากระดาษ’ เป็นการชี้ให้เห็นจุดร่วมของศิลปะแขนงต่าง ๆ ว่าศาสตร์แห่งศิลปะล้วนเกื้อกูลกัน ผ่านการนำเสนอคำนำที่มีเป็นเรื่องราวเล่า (narrative) ของผู้ประพันธ์ โดยเปรียบเทียบระหว่างบทบาทของนายหนังตะลุงกับนักเขียนที่มีฐานะเป็นผู้เล่าเรื่องเช่นเดียวกัน ดังที่ผู้เขียนระบุว่า “การเป็นคนเขียนหนังสือกับการเป็นนายหนังตะลุงก็ไม่ได้แตกต่างกัน สักทีมาน้อย นักเขียนเป็นนักเล่าเรื่องบนหน้ากระดาษ ส่วนนายหนังตะลุงเป็นนักเล่าเรื่องบนจอผ้าขาว” (น.19-20) คำนำ ของ ‘ตุลาคม’ เป็นเรื่องเล่าปฐมฤกษ์ที่

¹ สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรสุพรรณบุรี

Thai Language Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Rajabhat Pibulsongkram University

*Corresponding author; email: nkhwanchanok@hotmail.com

ชักชวนผู้อ่านให้ทำความรู้จักผู้เขียน ก่อนที่จะพากันก้าวเข้าสู่โลกแห่งจินตนาการ ดินแดนแห่งเรื่องเล่าในลักษณะเรื่องสั้นจำนวน 11 เรื่อง ทั้งนี้เรื่องสั้นมากกว่าครึ่งหนึ่งถูกนำเสนอในมุมมองผู้เล่าเรื่องแบบสรรพนามบุรุษที่หนึ่ง ในลักษณะผู้เล่าประสบการณ์ของตนเอง (I-protagonist)¹ ผ่านคำสรรพนาม คือ ผม และข้าพเจ้า ได้แก่ เรื่องความตายในเดือนตุลาคม, แนวรบด้านตะวันตก : เหตุการณ์ไม่แน่นอน, การมาเยือนของรัฐบาล, แผ่นดินของเขา, โต๊ะตัวที่สาม, ลูกชายคนชวา, ปลาตะเพียน, และคนบ้าบนภูเขา และมุมมองผู้เล่าเรื่องแบบสรรพนามบุรุษที่สาม มี 2 ลักษณะ คือ ผู้เล่าเรื่องแบบสรรพนามบุรุษที่สามแบบรู้จำกัด (limited third person narrator) ได้แก่ เรื่องตุ๊กตาแขนขาด ซึ่งเล่าผ่านความคิดและการกระทำของตัวละครหลัก คือ ชาญ และผู้เล่าเรื่องแบบสรรพนามบุรุษที่สามแบบภวิสัย (Objective third person narrator) ซึ่งผู้เล่าไม่ได้แสดงทัศนะของตนเองแต่เล่าไปตามสิ่งที่เห็น ปรากฏในเรื่องสั้น ในที่สาธารณะและถูกต้องตามกฎหมาย โดยใช้สรรพนามว่า หล่อน และเรื่องหิมพานต์ ใช้สรรพนามว่า เขา การเลือกใช้มุมมองในการเล่าเรื่องเป็นความโดดเด่นที่สอดคล้องกับการนำเสนอในส่วนของการนำ ทินอกจากจะเห็นภาพจากถ้อยคำแล้ว ยังรู้สึกราวกับได้ยินเสียงของผู้เล่าผ่านถ้อยคำด้วย จะเห็นว่าการเลือกใช้ถ้อยคำกลวิธีการเล่า และมุมมองที่หลากหลายล้วนเน้นย้ำความเป็นเรื่องเล่า ส่งผลให้ “ตุลาคม” มีความน่าสนใจด้านกลวิธีทางวรรณศิลป์ที่หลากรส อันเป็นศิลปะสำคัญในการประกอบสร้างเรื่องราว

สัญลักษณ์ : วิพากษ์การเมืองและประชาธิปไตยแบบไทย ๆ

รวมเรื่องสั้นชุด ตุลาคม นำเสนอความลึกลับด้านกระบวนการในเชิงวิพากษ์สังคม การเมือง และประชาธิปไตยในบริบทของไทยผ่านสัญลักษณ์ที่หลากหลาย ทั้งในแง่ของนักการเมืองที่ถูแก่อำนาจ ช่มเหิงประชาชน ในเรื่อง การมาเยือนของรัฐบาล นำเสนอสัญลักษณ์วิพากษ์ลักษณะของผู้มีอำนาจผ่านตัวละคร “รัฐบาล” ที่ชอบใช้อำนาจข่มขู่ “ประชาชน” ดังตอนที่รัฐบาลเดินเข้ามาในร้าน “ขอให้ทุกคนอยู่ในความสงบ! เอ้อ... ไม่ใช่ขอให้ทุกคนทำตามตัวตามสบาย” รัฐบาลพูดแล้วหันมามิ้มให้กับพวกเราอีกครั้งก่อนจะวางไอนั่นลงบนเคาน์เตอร์ โดยหันปากกระบอกไปทางคนขายเหล้าร่างอ้วน (น.80) แม้ว่ารัฐบาลจะข่มเหงผู้คนเพียงใด แต่ก็ไม่มีใครกล้าไล่เขา เพราะ “มีผู้พยายามจะตะเพิดไล่รัฐบาลอยู่เสมอ แต่ไอนั่นของเขาน่ะสิ มันโตและมีรูปกลมดิกชวนหวาดเสียว” (น.82) แสดงให้เห็นว่าหากประชาชนลุกขึ้นมาต่อสู้ รัฐบาลสามารถใช้ความรุนแรงผ่าน “ไอนั่นของ

¹ จำแนกมุมมองการเล่าเรื่องตามแนวคิดของสรณัฐ ไตลังคะ (2560)

เขา” ได้ทันที “รัฐบาลก็มักเป็นอย่างนี้แหละ” เฒ่าผมชาวพุด ดูเหมือนตัวแกจะไม่ค่อยตื่นเต้นอะไรมากนัก” (น.95) และเรื่อง **ตุ๊กตาแขนขาด** เล่าถึงการยึดอำนาจจากรัฐบาล การทุจริตของนักการเมืองที่เอื้อประโยชน์ให้กับคนพวกพ้อง การเลือกตั้งเป็นเพียงความหวังเดียวที่จะทำให้ผู้ยึดอำนาจต้องยอมรับตามกติกา “อยู่ ๆ พวกทหารก็คว้ากระดานล้มรัฐบาล ... ฉันคิดว่ารัฐบาลชุดนี้คงอยู่ได้ไม่นานหรอก แล้วพอเลือกตั้งกันใหม่ ไซ้! พอมีการเลือกตั้งครั้งใหม่ ทุกสิ่งทุกอย่างมันคงเข้าท่ากว่าที่เป็นอยู่” (น.195) ครอบครัวของนริศเป็นภาพแทนแห่งความสิ้นหวังของประชาธิปไตย ซึ่งผู้ประพันธ์ใช้คำว่า “สิ่งที่หลงเหลืออยู่ในวันนี้คือตัวตนในคราบใหม่ คราบของความอับเฉาและสิ้นหวัง” (น.204) ติความได้ว่าความเป็นประชาธิปไตยที่แท้จริงอาจจะเกิดขึ้นได้ เพียงแต่ต้องค่อยเป็นค่อยไป ดังนั้น “ตุ๊กตาแขนขาดที่ถูกเหวี่ยงทิ้งนอนเคঁเก้อยู่บนพื้นสกปรก มองดูเหมือนซากศพของเด็กน้อยคนหนึ่ง!” (น.207) จึงเป็นสัญลักษณ์ของความไม่สมบูรณ์แบบ ซึ่งผู้รับผลของการกระทำคือผู้ที่ไม่เกี่ยวข้อง และหากตีความจากบริบทแล้วก็คือประชาชนที่ต้องมารับเคราะห์กรรมจากการแสวงหาผลประโยชน์ การเอื้อประโยชน์ หรือการใช้อำนาจของคนบางกลุ่ม

การวิพากษ์การเมืองและประชาธิปไตยแบบไทย ๆ ในแง่ของความสิ้นหวังปรากฏผ่านเรื่อง **แผ่นดินของเขา** ซึ่งเป็นการนำเสนออุดมการณ์ประชาธิปไตยผ่าน “กลุ่มผู้รณรงค์และเผยแพร่ประชาธิปไตย” มีการอธิบายฉากหมู่บ้านของชาวโซ่ที่อยู่ในหุบเขาว่า ที่นี้ไม่มีการแบ่งแยกทุกคนเท่าเทียมและเสมอภาคเหมือนกันโดยทั่วหน้า ถูกแล้ว... ทุกคนยากไร้และลำหลังเหมือนกันหมด (น.98) ผลประโยชน์คือสิ่งที่ทำลายร้ายมิตรภาพนำเสนอผ่านสัญลักษณ์คือชาวบ้านสองคนที่ได้พบกับ “ดงเห็ดโคนที่เปียดกันแน่นเหมือนผืนเสือ” เห็ดโคนเป็นเสมือนขุมทรัพย์จึงนำมาสู่การแก่งแย่งและผลประโยชน์ “การยื้อแย่งและทวงถามสิทธิอันชอบธรรม การเจรจาต่อรองหรือปันส่วนหรือจะมีอะไรมากกว่านี้...” (น.117) จะเห็นได้ว่าเพื่อผลประโยชน์แล้วคนสามารถหักห้ามกันได้ และในตอนสุดท้าย “ข้าพเจ้าเหลียวหลังไปมองเป็นครั้งสุดท้าย... ไปกันเถอะ! ข้าพเจ้าหันไปบอกเด็กหนุ่มสาวก่อนจะออกเดินทางต่อ ไกลและไกลมาจากแผ่นดินของพวกเขา” (น.119) การเดินทางของเด็กหนุ่มสาวเป็นสัญลักษณ์การโยยบินของประชาธิปไตย และผู้คนในประเทศก็ต้องอดทนยอมรับสภาพเหล่านี้ต่อไป เรื่อง **โต๊ะตัวที่สาม** เล่าเรื่องราวของเฒ่าจอนผู้ชอบติดตามข่าวสารบ้านเมืองผ่านหนังสือพิมพ์ “มีข่าวลือว่าให้ระวังทหารเอาไวให้ตี พวกนั้นเชื่อว่าทหารจะปฏิวัติกันอีกมันลือกันได้ยังไง? ... ตอนนี้เฒ่าประชาธิปไตยเต็มใบแล้ว มันกำลังจะวังปร้อ ไม่ล้มลุกคุกคลานเหมือนแต่ก่อน และทหารนั้นเฒ่าพุดว่าไม่ยุ่งก็ไม่ยุ่งนั่นแหละ...” (น.126) เฒ่าจอนเชื่อมั่นในระบอบประชาธิปไตยและการเลือกตั้ง ดังนั้นตีความได้ว่าการเลือกตั้งจึงเป็นวาทกรรมประชาธิปไตยในมิติหนึ่ง “เรามีนายกที่มาจากการเลือกตั้ง แล้วรัฐบาลก็มีโครงการดี ๆ ตั้งมาก (น.

130 – 131) ความเข้าใจของเผ่าจอนต้องพังทลายลงเมื่อชายต่างถิ่นสองคนได้นำหนังสือพิมพ์ฉบับใหม่ล่าสุดมาประกาศรายชื่อคณะรัฐมนตรีที่เพิ่งปรับใหม่ ซึ่งในตอนปิดเรื่อง คณะรัฐมนตรีดังกล่าวถูกประกาศหลังจากทหารปฏิวัติตั้งข้อความ “รายชื่อคณะรัฐมนตรีชุดล่าสุดของรัฐบาลทหารที่เพิ่งจัดตั้งขึ้นใหม่เมื่ออาทิตย์ที่ผ่านมา” (น.141) ในตอนจบเผ่าจอนออกจากหมู่บ้านโดย “เผ่าจอนหัวกระเป๋ารุดไฟไปทางทิศเหนือ ไม่มีใครรู้ว่าแจะไปไหนแล้วจะกลับมาอีกเมื่อไหร่” (น.139) การหายไปของเผ่าจอนคือสัญลักษณ์การหายไปของประชาธิปไตยเต็มใบที่ผู้คนคาดหวังว่าจะเกิดขึ้นในประเทศไทยแต่ก็ไม่เคยเกิดขึ้นจริง เหมือนกับเผ่าจอนที่ไม่เคยกลับมาอีกเลย

สัญลักษณ์ความเป็นประชาธิปไตยแบบลุ่ม ๆ ดอน ๆ นำเสนอผ่านเรื่อง **คนบ้านบุญเขา** เรื่องนี้ ใช้กลวิธีการเล่าแบบอุปมานิทัศน์ เล่าเรื่องราวการเดินทางโดยรถยนต์ของชายสองคน ระหว่างการเดินทางพบกับพายุ ฝนตก ดินถล่ม ทำให้ขับขีลลำบาก “นั่น! กองดินที่พังลงมาทับทาง” ข้าพเจ้ารีบหักรถแฉลบออกมา ความตกใจที่เห็นสิ่งกีดขวางกะทันหันทำให้รถแทบเสียหลัก... “ปลอดภัยแล้วแหละ” ข้าพเจ้าพูดแล้วถอนใจอย่างโล่งอก “มันจะมีแบบนี้ตลอดทางนั่นแหละ” (น.251) การออกเดินทางของพวกเขาที่ต้องผ่านภูเขา ความมืด ฝนตก ดินถล่มเป็นระยะ ๆ เปรียบได้กับปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น เรื่องที่ยกขึ้นมาอุปมานิทัศน์คือ การเดินทางครั้งเก่าของหนุ่มสาว และลูกน้อยที่อยู่ในรถยนต์และต้องเผชิญกับสภาวะเช่นเดียวกับการเดินทางครั้งนี้ แต่ว่าในครั้งนั้นพวกเขาพบกับ “คนบ้า” ที่อยู่ในความมืดระหว่างทางข้ามเขา และ “ไม่มีหลักประกันใด ๆ เลยว่า เขาจะปลอดภัยเมื่อออกไปข้างนอก แต่ถ้าเป็นคุณล่ะ? คุณจะยอมทำอะไรสักอย่างหรือ? คุณจะนั่งรออยู่ในรถที่เกือบจะไม่มีอากาศหายใจอยู่แล้ว? คุณจะปล่อยให้ลูกเมียตัวเองรอรับชะตากรรมที่ไอบ้านนั้นมอบให้หรือ?” (น.259) รถยนต์จึงเป็นสัญลักษณ์ของบ้านเมืองที่ต้องก้าวไปข้างหน้า ส่วนครอบครัวของชายหนุ่มเป็นสัญลักษณ์ของประชาชนที่ต้องต่อสู้เพื่อเอาตัวรอด ในขณะที่รถต้องเดินทางต่อไปเพื่อให้ถึงจุดหมายและคนในรถต้องมีชีวิตรอด จึงสามารถตีความให้เห็นถึงการกลับไม่ได้ไปไม่ถึงของประชาธิปไตยแบบเต็มใบ หนทางที่ดีที่สุดคือคนต้องทำหน้าที่ของตัวเองให้ดีที่สุด บนเส้นทางประชาธิปไตยลุ่ม ๆ ดอน ๆ

เส้นทาง ร้างไว้ ใคร...รับผิดชอบ : เกี่ยวกับผู้สังหาร

ประเด็นความเป็นเหตุกับผู้สังหารปรากฏในเรื่องสั้นจำนวน 4 เรื่อง นำเสนอภาพเหยื่อทั้งเหยื่อทางการเมือง และเหยื่อในฐานะผู้ถูกทำให้เป็น ในขณะที่ผู้สังหาร คือ ผู้มีอำนาจทั้งทางการเมือง และผู้มีอำนาจในฐานะเจ้าของพื้นที่ อธิบายได้ดังนี้ **ความตายในเดือนตุลาคม** เล่าเรื่องในรูปแบบของเมตาฟิクション (metafiction) นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับประชาธิปไตยในแง่มุมของ

ความเห็นที่แตกต่างและการใช้ประชาธิปไตยในฐานะมายาคติที่เป็นเกราะป้องกันให้กับคนบางกลุ่ม จนบางครั้งความเป็นประชาธิปไตยกลายเป็นตลกร้ายในสังคม ผ่านตัวละคร 2 ตัว คือ นิสิตปริญญาโท ผู้คลั่งไคล้ข่าวสารโดยเฉพาะข่าวการเมือง และตัวละครอีกตัวหนึ่ง คือ เพื่อนของชายหนุ่ม เขาเป็นนักเขียนและอ่อนไหวกับเหตุการณ์ความรุนแรงทางการเมือง ดังนั้นตัวละครทั้งสองจึงมีความขัดแย้งกันในลักษณะของคู่ตรงข้าม กล่าวคือในขณะที่นิสิตปริญญาโทกำลัง “ตัดภาพจากหนังสือพิมพ์ รวบรวมภาพเหล่านั้นไว้ในสมุดเก็บภาพเล่มใหญ่ ... และพูดว่า “ผมคิดว่าเป็นการดีที่ผมเก็บภาพเหตุการณ์ทั้งหมดไว้ มันเป็นภาพประวัติศาสตร์เลยนะนี่!”” (น.35) เพื่อนของชายหนุ่มกลับตะโกนว่า “ลามกที่สุด! ... และกระซอกสมุดภาพจากข้างหน้าเหรียญออกไปนอกห้องอย่างสุดแรง” (น.36) จากนั้นเพื่อนของชายหนุ่มก็หายออกจากห้องไปทิ้งไว้แค่เพียงบทกวีที่ยังเขียนไม่จบ มีเนื้อความว่า “เราได้สูญเสียดวงตาไปแล้ว เราเห็นแต่เรามองไม่เห็น เราได้ยินแต่เราไม่ได้ยิน โอ้... ความตายในเดือนตุลาคม ดุจสายลมอ้างว้าง จางหาย ...” (น.25-26) เรื่องจบลงที่การกล่าวถึงวาทกรรมประชาธิปไตยที่กล่าวโดยนักการเมืองว่า “ในประเทศที่ปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตย ประชาชนทุกคนมีสิทธิเสรีภาพที่จะประท้วงและเรียกร้องได้ โดยไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น...” (น.49) จากข้อความแสดงให้เห็นการใช้วาทกรรมของนักการเมืองเกี่ยวกับประชาธิปไตย ซึ่งนักการเมืองกล่าวในงานศพของผู้ประท้วงที่ฆ่าตัวตายจึงตีความได้ว่า การตายของประชาชนก็เป็นเรื่องของประชาชน เป็นสิทธิที่ประชาชนสามารถทำได้ ซึ่งไม่เกี่ยวกับรัฐบาล ดังนั้นการตายของประชาชนจึงไม่ได้ทำให้เกิดแรงกระเพื่อมหรือการเปลี่ยนแปลงของประชาธิปไตยในมิติใด ๆ เลย ดังตอนจบของเรื่องที่ “เดือนตุลาคมกำลังจะจากไป... เมฆฝนที่เคยแผ่ห่มินคลุมฟ้าค่อย ๆ จางหาย” (น.48) เหตุการณ์สำคัญในเดือนตุลาคม รวมถึงความตายในเดือนตุลาคมก็กำลังจะผ่านไปด้วย และสิ่งเหล่านั้นก็ไม่จำเป็นต้องมีผู้รับผิดชอบ ทุกอย่างถูกทำให้เป็นปกติและทุกอย่างถูกทำให้อยู่ภายใต้การกล่าวอ้างของ “ประชาธิปไตย” ที่ประชาชนทุกคนมีสิทธิเสรีที่จะประท้วงและเรียกร้องได้ โดยไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น

แนวรบด้านตะวันตก : เหตุการณ์ไม่สิ้นสุด เรื่องนี้ฉายภาพความเหลื่อมล้ำในสังคมของคนชายขอบเหยื่อที่ได้รับผลกระทบจากสงคราม ผ่านเรื่องราวการไปทัศนศึกษาชายแดนไทย-พม่า ในช่วงสงครามระหว่างทหารกะเหรี่ยงกับทหารพม่า ผู้คนบริเวณชายแดนได้รับผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อม แม้แต่บ่าวลาเป็นภาพแทนของผู้สูญเสียบุคคลในครอบครัวจากสงคราม การตายของลูกชายทำให้ “ชีวิตและวิญญาณของแกได้ถูกความเศร้ากลืนกินหมดสิ้น” (น.74) ในขณะที่ความรุนแรงของสงครามก็ดำเนินต่อไปเรื่อย ๆ และความเดือดร้อนของผู้คนก็เพิ่มเป็นเท่าทวีคูณ แต่กลับมีคนบางกลุ่มแสวงหาผลประโยชน์ภายใต้ความรุนแรงเหล่านี้ จากเรื่องคือบริษัทนำเที่ยวที่

นำความรุนแรงดังกล่าวมาเป็นจุดขายในการชักชวนให้นักท่องเที่ยวได้ไปสัมผัสถึงบรรยากาศของสงคราม ดังข้อความ “การสู้รบอันดุเดือด ร่องรอยการโจมตีหลุมระเบิดและกระสุนปืนใหญ่... สิ่งเหล่านี้ช่างน่าสนใจ” (น.52) รวมถึงพ่อค้าแม่ค้าใช้โอกาสนี้ในการขายสินค้าและบริการให้กับนักท่องเที่ยว มะขิ่นเป็นภาพแทนของกลุ่มคนที่ฉวยโอกาสจากสงครามเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ มะขิ่นเป็นผู้ให้บริการเช่ากล้องส่องทางไกลภายใต้คำโฆษณาว่า “คุณจะได้เห็นทุก ๆ อย่างที่อยากเห็น ... หลุมระเบิด ร่องรอยของปืนใหญ่ บ้านคนพม่าที่ถูกไฟไหม้” (น.57) จากเรื่องแสดงให้เห็นความเป็นทวิลักษณ์ของกลุ่มคนสองกลุ่ม คือ กลุ่มคนในพื้นที่ซึ่งได้รับผลกระทบและความเดือดร้อนอย่างแสนสาหัสจากสงคราม และกลุ่มคนที่เห็นสงครามเป็นสินค้าจึงพยายามกอบโกยหาผลประโยชน์จากสงคราม ท้ายที่สุดแล้วในสงครามต้องมีฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ชนะและฝ่ายหนึ่งเป็นผู้แพ้ สงครามอาจดำเนินไปเรื่อย ๆ เพราะความต้องการอำนาจไม่มีการหยุดนิ่ง ขณะเดียวกันก็ไม่มีใครสนใจว่าผลของสงครามทำให้ผู้ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องต้องสิ้นทาง ร้างไร้ โดยไม่มีใคร...รับผิดชอบ เรื่อง **ในที่สาธารณะและถูกต้องตามกฎหมาย** แสดงเรื่องราวของเหยื่อและผู้สังหาร หากแต่ว่าเหยื่อคือสตรี ส่วนผู้สังหารคือสื่อมวลชน เรื่องนี้เล่าเหตุการณ์ตึกถล่มและมีผู้ติดอยู่ในซากตึก ผู้รอดชีวิตจากเหตุการณ์นั้นคือตัวละครหญิง เธอได้รับเชิญให้ไปเล่าเรื่องการรอดชีวิตในรายการโทรทัศน์ภายใต้จุดประสงค์คือต้องการ “กระตุ้นเตือนให้เกิดความตื่นตัวและสำนึกรับผิดชอบในหมู่คนเกี่ยวข้องทั้งหลาย ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มของนายทุนผู้ประกอบการหรือกลไกของรัฐ” (น.148-149) จุดประสงค์ดังกล่าวเป็นการกล่าวอ้างของรายการเพราะเมื่อเธอไปออกรายการ คำถามที่พิธีกรถามกลับกลายเป็นความเขยื้อนทางเพศ เกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันของผู้หญิงและผู้ชาย “คุณอยู่กันลำพังสองคน แล้วเขาก็เป็นชายหนุ่ม คุณเองก็เป็นหญิงสาว... และจากภาพที่พวกเราได้เห็น ... เสื้อผ้าของคุณมันขาดกระรุ่งกระริ่งไปหมด” (น.153) คำพูดเกือบทั้งหมดของพิธีกรได้ทำให้เธอกลายเป็นเหยื่อโดยสมบูรณ์แบบ เหยื่อที่พิธีกรได้ร่วมกันสังหารโดยใช้คำพูด ซึ่งการสังหารของพิธีกรทำในที่สาธารณะผ่านสื่อมวลชนและที่สำคัญเหยียดหยามและดูถูกผู้หญิงอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

ลูกชายชาวขวา เป็นเรื่องราวของคนขวาลัดถิ่นผ่านตัวละคร “วะเส้นและคนขวา” ที่แม้พวกเขาจะอยู่ในแผ่นดินไทย หากแต่ถูกทำให้เป็นชายขอบในฐานะคนต่างด้าว ที่ต้องตกอยู่ภายใต้ความเหลื่อมล้ำระหว่างคนที่เป็เจ้าของพื้นที่และคนชายขอบ เรื่องนี้กระตุ้นให้ผู้อ่านตระหนักถึงคุณค่าของความเป็นมนุษย์ที่ควรจะมีอย่างเท่าเทียมกัน หากแต่ความเป็นจริงแล้วกลับไม่ได้เป็นเช่นนั้น คนชายขอบถูกมองไม่ต่างจากสัตว์ “คนขวาเหล่านี้ก็เหมือนสัตว์เถื่อนนั่นแหละ เลี้ยงยาก และพากันล้มตายเอาเสี้ง่าย ๆ” (น.168) และคนที่มิสัมพันธ์ภาพกับคนชายขอบก็ถูกลดทอนศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ลงด้วย อย่างวะอะสาวสวยในหมู่บ้านเป็นที่หมายปองของชายหนุ่ม แต่

เมื่ออะอะเลือกรักวะเส้นชายขาวขาว อะอะจึงกลายเป็นความอัปยศและกลายเป็นตัวตลกของผู้คน “เขาพูดกันว่าอะอะไม่เคยแปร่งฟัน ตั้งแต่มาอยู่กับวะเส้นแกคงเลิกแปร่งฟันไปเลยกะมัง” (น.164) เมื่ออะอะมีลูกชาย ลูกก็กลายเป็นเบี้ยล่างของผู้คน “เขาเป็นลูกขาวากินไปไม้และเขาก็คือของเล่นอย่างหนึ่งของพวกเรา” (น.170) ในตอนจบของเรื่องตอกย้ำให้เห็นชะตากรรมของคนชายขอบผ่านวะเส้นที่กลายเป็นบ้า และยะผาดลูกชายของวะเส้นต้องรับชะตากรรมความเป็นชายขอบต่อไปอย่างไม่สิ้นสุด เหมือนอย่างคนชายขอบแม้จะเป็นมนุษย์แต่เมื่อถูกเจ้าของพื้นที่สังหารโดยการทำให้กลายเป็นชายขอบแล้ว พวกเขาก็ไม่สามารถจะมีศักดิ์ศรีเท่าเทียมอย่างมนุษย์ที่ควรจะเป็นได้

เรื่องราวของเหยื่อและผู้สังหารในตบพียงคงถูกผลิตซ้ำในรูปแบบเหตุการณ์ในสังคมอย่างต่อเนื่องเหตุการณ์ทางการเมืองที่มีผู้ตาย ผู้ได้รับบาดเจ็บจากการประท้วง หากแต่ว่าจุดจบก็ยังเป็นเช่นเดิมคือ “ร่างไร้ผู้รับผิดชอบ” เรื่องราวของสงครามที่กลายเป็นความสนุก ตื่นเต้นท้าทายของคนบางกลุ่ม ยังคงถูกผลิตซ้ำ เช่น การเดินทางไปท่องเที่ยวในพื้นที่สงครามเพื่อเรียกยอดโลก ยอดแซร์ในโลกโซเซียล การรุกรานและละเมิดสิทธิของสื่อมวลชนที่กระทำต่อ “แฮกรับเชิญ” เพียงเพราะต้องการสร้างอัตลักษณ์ให้รายการเพื่อยอดวิวและเรตติ้ง และเรื่องราวของความเป็นชายขอบที่ถูกผลักไสออกจากพื้นที่ เพียงเพราะต่างชาติพันธุ์และภาษา จะเห็นได้ว่าแม้ “ตุลาคม” จะมีอายุกว่า 2 ทศวรรษ แต่หลาย ๆ สิ่งในสังคมกลับไม่เคยเปลี่ยนแปลง

ลดทอนอัตตาสู่การยอมรับและการกลับคืนแห่งตัวตน

การขึ้นาสังคมผ่านภาพแทนของคนรุ่นเก่าและคนรุ่นใหม่ที่มีความคิด และมุมมองแตกต่างกัน นำเสนอผ่านเรื่องสั้นจำนวน 2 เรื่อง คือ เรื่องปลาตะเพียน เป็นเรื่องที่เต็มไปด้วยสัญลักษณ์ความเป็นสมัยเก่าผ่านตัวละคร “ยายช้อย” ซึ่งเป็นภาพแทนของคนรุ่นเก่าแทนความเป็นอดีตและความล้าหลัง กับ “น้องสาว” ซึ่งเป็นภาพแทนของคนรุ่นใหม่ที่ชอบความเป็นเอกเทศ การที่ยายช้อยพยายามเปิดประตูรั้วเข้ามาดูหลานชายขณะเดียวกับที่น้องสาวพยายามหากุญแจมาลือคประตูรั้วเพื่อไม่ให้ยายช้อยเข้ามา และพยายามทำให้ยายช้อยเป็นสิ่งที่น่ากลัวและไม่น่าไว้วางใจ “มันต้องเป็นเพราะปลาตะเพียนของยายช้อยแน่นอน” (น.227) กุญแจและประตูรั้วจึงเป็นสัญลักษณ์ของการปิดกั้นความเป็นสมัยเก่าและสมัยใหม่ ส่วนเด็กทารกซึ่งเป็นหลานชายเป็นสัญลักษณ์ของการเชื่อมโยงระหว่างคนรุ่นเก่าและคนรุ่นใหม่ให้เปิดใจยอมรับซึ่งกันและกัน เรื่องนี้สะท้อนแนวคิดที่ว่าความเจริญของโลกาภิวัตน์ก่อให้เกิดความแปลกแยกกระหว่างความเป็นสมัยใหม่ของคนรุ่นใหม่และความเป็นสมัยเก่าของผู้สูงอายุ อิทธิพลของโลกาภิวัตน์ทำให้การดำเนินชีวิตของผู้คนเปลี่ยนแปลง แต่ถ้าหากยอมรับซึ่งกันและกัน ลดอัตตาความเป็นตัวตนลง เปิดใจยอมรับความ

แตกต่าง ก็จะทำให้พบกับสันติสุขได้ และเรื่อง**หิมพานต์** เล่าเรื่องราวของชายชราผู้คาดหวังไปสู่อีกโลกหนึ่ง จากเรื่องใช้สัญลักษณ์คือดินแดนหิมพานต์ ซึ่งเป็นพื้นที่ในจินตนาการ ที่ ๆ มีแต่ความงดงามและสงบสุข “เหมือนตกอยู่ในห้วงแห่งความฝันอันบรรเจิด... ว่างเปล่าและบางเบาประดุจพรรณนกรัซึ่งพันนาการทั้งปวง ล่องลอยไปท่ามกลางแมกไม้ สัมผัสโชติหิณดินชาติ เริงร่าและเต็มไปด้วยอิสระเสรี” (น.286-287) หิมพานต์จึงเป็นโลกในอุดมคติที่มีแต่ความงดงาม มีอิสระเสรี แต่นั่นก็เป็นเพียงโลกในความฝัน ดังในตอนจบเรื่องชายชรากลับจากภวังค์มาเผชิญกับความเป็นจริง บ้าน และภรรยา เขาได้ตระหนักแล้วว่าความเป็นจริงที่เผชิญอยู่คือสิ่งที่เขานิรันดร์ เขายอมรับ และไม่พยายามค้นหา หรือไขว่คว้าสิ่งอื่นที่ไม่ใช่ความจริง กล่าวคือ ดินแดนหิมพานต์ซึ่งเป็นเพียงดินแดนในฝันและจินตนาการ “เขาคิดว่ามันไม่จำเป็นอีกต่อไปแล้ว” (น.291) เมื่อคิดได้ดังนั้นก็เกิดการยอมรับและกลับคืนสู่ตัวตนที่แท้จริง ซึ่งให้เห็นว่าตราบใดที่มนุษย์ยอมรับในความแตกต่างและกล้าเผชิญหน้ากับความเป็นจริง สิ่งเหล่านี้จะนำไปสู่สันติภาพและความสงบสุขอย่างแท้จริง

รวมเรื่องสั้นชุด ตุลาคม มีการเรียงลำดับเรื่องโดยเริ่มตั้งแต่ “ความตายในเดือนตุลาคม” ซึ่งเป็นเหตุการณ์ทางการเมืองในอดีต ไต่เรียงมาสู่ความหลากหลายของผู้คนผ่านความแตกต่างทางความคิดความแตกต่างทางชาติพันธุ์ กระทั่งนำมาสู่จุดจบในโลกของอุดมคติผ่านเรื่องสุดท้ายคือ “หิมพานต์” ที่แฝงนัยยะให้ผู้คนยอมรับความเป็นจริงและอยู่กับความเป็นจริงเพราะนั่นคือความเป็นนิรันดร์ ซึ่งให้เห็นว่าโลกที่สงบสุข งดงาม คงมีเพียงในจินตนาการเท่านั้น จะเห็นว่าแม้รวมเรื่องสั้นชุด ตุลาคม จะเดินทางมากกว่า 2 ทศวรรษ แต่เนื้อหาก็ยังคงนำเสนอพลวัตแห่งความไม่เปลี่ยนแปลงในสังคมเช่นเดิม จึงกล่าวได้ว่าไพฑูรย์ ธัญญา ได้ทำหน้าที่ ‘นักเล่าเรื่องบนหน้ากระดาษ’ ได้อย่างสมบูรณ์พร้อม ทั้งการวิพากษ์สังคม การเมือง ผ่านตัวละครอันเป็นภาพแทนของกลุ่มคนที่หลากหลาย นอกจากนี้ยังเกี่ยวโยงไปถึงการวิพากษ์และกระตุ้นโน้มน้าในจิตใจของมนุษย์ไปพร้อมกันด้วย

เอกสารอ้างอิง

- ไพฑูรย์ ธัญญา. (2564). *ตุลาคม* (พิมพ์ครั้งที่ 5). ปทุมธานี: นาค.
- สรณัฐ ไตลังคะ. (2560). *ศาสตร์และศิลป์แห่งการเล่าเรื่อง* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: อัมรินทร์พรินต์.

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
เลขที่ ๑๕๖ หมู่ ๕ ต.พลาชุมพล
อ.เมือง จ.พิษณุโลก ๖๕๐๐๐
โทร. ๐-๕๕๖๖-๗๐๘๗